

vergadering 23

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 23 januari 2013

VOORLOPIGE VERSIE

Nog niet goedgekeurd door de sprekers
Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de wachtlijsten van kandidaat-huurders voor een sociale woning	9
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de tijdelijke opschorting van de jacht omwille van de winterkou	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de tijdelijke van opschorting van de jacht omwille van de winterkou	13
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de invoering van een verplichte taaltest voor alle kinderen bij de overgang van kleuter- naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de invoering van een verplichte taaltest voor alle kinderen bij de overgang van kleuter- naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Ann Brussee tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de invoering van een verplichte taaltest voor alle kinderen bij de overgang van kleuter- naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs	17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het uitblijven van het aangekondigde actieplan internationale studentenmobiliteit	23
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de effecten van de nieuwe regeling inzake werkloosheidsuitkeringen voor de interimarissen in het onderwijs	26
ACTUELE VRAAG van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de algemene kennis van de studenten lerarenopleiding	28
ACTUELE VRAAG van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitspraken van de minister met betrekking tot de aanpak van de jeugdwerkloosheid	33

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Federale Regering en de deelstaatregeringen betreffende de uitvoering van de zesde staatshervorming

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Federale Regering en de deelstaatregeringen betreffende de uitvoering van de zesde staatshervorming

36

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de minister van Media betreffende de uitzending van het WK veldrijden op Eén, en niet op het derde VRT-kanaal OP12, en de reactie ter zake van de openbare omroep ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzending van het WK veldrijden op Eén, en niet op het derde VRT-net

42

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de besparing op het budget van de OCMW's voor socio-culturele en sportieve participatie en de gevolgen hiervan voor de strijd tegen kinderarmoede van de Vlaamse Regering

47

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de federale plannen voor de aanleg van een energie-eiland voor de kust en de mogelijke gevolgen hiervan voor het project Vlaamse Baaien van de Vlaamse Regering

50

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het uitblijven van een regeringsbeslissing betreffende het inkomstenplan voor De Lijn

53

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

57

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Johan Verstreken, mevrouw Kathleen Deckx, de heren Lieven Dehandschutter, Marc Vanden Bussche en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Ulla Werbrouck betreffende het aanmoedigen van klasreizen naar sites gerelateerd aan de Eerste Wereldoorlog voor leerlingen van het secundair onderwijs in het kader van de herdenking van '100 jaar Groote Oorlog' (wat de heer Lieven Dehandschutter betreft overgenomen door de heer Marius Meremans op 23 januari 2013)

– 1614 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 5

Bespreking

57

VERZOEKSCHRIFT over het collectieve leerlingenvervoer in het algemeen en voor kinderen met diabetes in het bijzonder. Verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Vera Celis

– 1851 (2012-2013) – Nr. 1

Verslag

61

ROUWHULDE

61

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Johan Verstreken, mevrouw Kathleen Deckx, de heren Lieven Dehandschutter, Marc Vanden Bussche en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Ulla Werbrouck betreffende het aanmoedigen van klasreizen naar sites gerelateerd aan de Eerste Wereldoorlog voor leerlingen van het secundair onderwijs in het kader van de herdenking van '100 jaar Grote Oorlog' (wat de heer Lieven Dehandschutter betreft overgenomen door de heer Marius Meremans op 23 januari 2013)

– 1614 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 5

Stemmingen over de amendementen

62

Hoofdelijke stemming

63

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Erik Tack, Felix Strackx, Filip Dewinter, Jan Penris, Wim Wienen en Joris Van Hauthem tot besluit van de op 8 januari 2013 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toenemende armoedeproblematiek en het voorstel van de minister om op lokaal vlak een schepen bevoegd voor armoede aan te stellen

– 1856 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

63

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

64

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigungen zijn ingekomen van de volgende leden:

Ivan Sabbe, Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Frank Creyelman, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Bart Martens als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Güler Turan,

en in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed mevrouw Els Robeyns als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jurgen Vanlerberghe, en voor de Groenfractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Filip Watteeuw als vast lid vervangen door mevrouw Elisabeth Meuleman,

in de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie de heer Filip Watteeuw als vast lid vervangen door de heer Björn Rzoska,

in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken de heer Dirk Peeters als vast lid vervangen door de heer Björn Rzoska en de heer Luckas Van Der Taelen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dirk Peeters,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Filip Watteeuw als vast lid vervangen door mevrouw Elisabeth Meuleman,

in de Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven de heer Filip Watteeuw als vast lid vervangen door mevrouw Elisabeth Meuleman,

en in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte de heer Filip Watteeuw als vast lid vervangen door mevrouw Elisabeth Meuleman.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/15)

■

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Lode Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Collega's, ik wil bij motie van orde het woord nemen. In de media woedt momenteel volop het debat over de aanstelling van een gouverneur. De verenigde oppositie wou hierover in de plenaire vergadering graag met de meerderheid van gedachten wisselen. Dat werd door de meerderheid geweigerd. Dat was vorige week ook al het geval voor het debat over de renovatie van de sociale woningen.

Collega's, wij vinden dat dat niet kan. Het is niet aan de meerderheid om eenzijdig de agenda van de plenaire vergadering te bepalen. Als dat zo doorgaat, dan kunnen we als oppositie meteen naar huis. Als de vier oppositiepartijen een plenair debat vragen, dan kan u dat niet weigeren. Ook de minderheid heeft haar rechten in een democratie.

Ik hoor collega's van de meerderheid zeggen dat het debat niet thuishoort in de plenaire vergadering omdat de mensen er niet van wakker liggen. Eerlijk gezegd, er worden hier in de plenaire vergadering nog veel vragen gesteld waar de mensen niet van wakker liggen. Ik hoor collega's zeggen dat het de reputatie van de politiek niet zou ten goede komen. Wel, dat kunt u de oppositie niet verwijten. Ik merk dat alle politici in kranten, op tv, op radio wel hun gedacht mogen zeggen, maar hier in het parlement? Oh, nee, dat zou onze reputatie schaden.

En natuurlijk zijn er belangrijkere dingen dan de benoeming van een gouverneur. De financiële toestand van Vlaanderen bijvoorbeeld, de situatie rond Aquafin of de werkloosheid ten gevolge van de sluiting van Ford zijn immens veel belangrijker. Maar dat mag geen alibi zijn om het debat niet te voeren in de plenaire vergadering en op slinkse manier een benoeming door te voeren. Dit debat zegt immers veel over de organisatie van ons politiek-maatschappelijk bestel. Ik wil er trouwens op wijzen dat mijn gouverneur, de Limburgse gouverneur, een zeer belangrijke rol speelt in de reconversie van de provincie en in het zoeken naar nieuwe jobs.

Dit is echt geen onbelangrijk thema. Trouwens, gisteren is gebleken dat de discussie veel verder gaat. Er zijn door mijzelf en later ook door de minister-president enkele, op zijn minst gezegd, interessante ideeën gelanceerd om dergelijke problemen te vermijden.

Ik zal van de collega's van de meerderheid waarschijnlijk te horen krijgen dat er gisteren voldoende kans en ruimte was om onze zeg te doen in de commissie. Maar dat is geen argument: dan kunnen we alle vragen, ook actuele vragen, laten agenderen in commissies.

Kortom, dit debat hoort thuis in de plenaire vergadering, en niet in commissie. In de plenaire vergadering worden debatten gevoerd die het hele plenum, dus alle volksvertegenwoordigers en veel mensen, aanbelangen. Welnu, gisteren was de belangstelling van collega's zelfs zo groot dat de commissie Algemeen Beleid en Financiën is afgelast. Is er nog een beter bewijs nodig van de brede interesse?

Bovendien was de minister-president aanwezig, waarvoor dank, maar hadden wij ook graag een vraag gesteld aan minister Bourgeois.

Tot slot voorzitter, richt ik me tot u. U bent een wijs man waar ik oprecht veel respect voor heb. Maar als u de vraag van alle oppositiepartijen niet kunt ondersteunen, dan voelen wij ons als oppositie in de steek gelaten. *(Applaus bij LDD, Open Vld, het Vlaams Belang en Groen)*

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Collega's, een parlements lid heeft op basis van zijn of haar mandaat van de kiezer het onvervreemdbaar recht, maar ook de verdomde plicht om de

Vlaamse Regering te controleren. En de wijze waarop we dat recht uitoefenen of die plicht vervullen, wordt in de eerste plaats beoordeeld door diegenen die dat mandaat hebben, door het parlementslid zelf en bij uitbreiding door zijn of haar fractie.

Voorzitter, dit is geen nieuw thema. Ik herinner me dat ik pas fractievoorzitter was, en we hadden in juli 2011 al een gemeenschappelijke persconferentie namens de voltallige oppositie om deze toestand aan te klagen. Dit blijft maar voortduren.

De wijze waarop de meerderheid gebruik – en ik verwoord het nog anders, heel bewust – misbruik maakt van haar numerieke meerderheid om een actualiteitsdebat zoals dit of het actualiteitsdebat van vorige week over de sociale woningen of actuele vragen en interpellaties af te wijzen, miskent absoluut dit parlementair controlerecht. Voorzitter, ik heb u daar gisteren over aangeschreven. U hebt me uitgenodigd voor een gesprek om daar nog eens uitvoerig over te praten. Dit moet echter niet onder vier ogen, maar wel binnen de parlementaire gemeenschap gebeuren, want dit kan niet blijven duren. Ik roep u op om het signaal van de voltallige oppositie ter harte te nemen. *(Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang, LDD en Groen)*

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik sluit me aan bij de twee vorige sprekers. Het parlement is, en dan zeker wat de parlementaire werkzaamheden betreft, meer dan de regel van 50 procent of 50 procent plus 1. De wijze waarop de vraag van de voltallige Vlaamse oppositie naar een actualiteitsdebat over het esbatement en de saga rond de gouverneursbenoeming door de meerderheid is afgeschoten, tart werkelijk alle verbeelding.

Ik weet wel dat niet elke vraag van de oppositie naar de prullenmand wordt verwezen en dat niet elke vraag van de oppositie moet worden gehonoreerd. In dit geval echter heeft de meerderheid inderdaad misbruik gemaakt van haar numeriek aantal, en met argumenten die ik zelden heb gehoord. Er werd gezegd dat de mensen daar niet van wakker liggen. Welnu, dat zullen de mensen zelf wel beslissen. Een andere uitspraak was dat we die show toch niet zouden overdoen in de plenaire vergadering. Mijn partij heeft deze show echter niet georganiseerd: dat waren de hoofdrolspelers in dit verhaal. En als de oppositie dan vraagt om aan de regering desbetreffend tekst en uitleg te vragen, dan zegt de meerderheid dat ze dat liever niet doet.

Nog een geluk, voorzitter, dat er gisteren een interpellatie, in dit geval van mij, op de agenda van de commissie Binnenlands Bestuur stond, anders hadden we nog geen plenair debat gehad. Dan hadden we het eventueel hier vanmiddag met twee minuutjes in een actuele vraag moeten doen. Toch wel, voorzitter, toch wel, dan hadden we het hier met twee minuutjes moeten doen. Dan kan men ook niet spreken van een echt parlementair debat.

Het gaat niet op dat men de weken en de dagen ervoor wel het debat over en weer voert in Villa Politica bij mevrouw De Win, in De Zevende Dag en in alle mogelijke kranten en dan doodleuk op de vergadering van het Uitgebreid Bureau maandag komt zeggen: het gaat niet door, we moeten die show niet hebben in de plenaire vergadering. Voorzitter, dat is het door de meerderheid miskennen van de rechten van de oppositie, want het is niet omdat de oppositie hier in de minderheid zit, dat de oppositie hier geen rechten heeft. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, collega's, ook van de meerderheid, ik heb mijn ongenoegen hierover al laten blijken in het Uitgebreid Bureau. Wij met ons vieren hebben daar duidelijk gesteld dat het op deze manier niet meer verder kan. Het kan niet zijn dat er alleen een actualiteitsdebat gevoerd wordt, dat er alleen interpellaties goedgekeurd worden als de meerderheid vindt dat zij sterk genoeg staat om daar glorieus uit te komen op dat moment. Neen, wij stellen een vraag als wij vinden dat dat belangrijk is. Als we met vier

oppositiepartijen die vraag stellen, dan is dat een signaal dat dat belangrijk genoeg is. De oppositie heeft het recht om de vragen te stellen voor actualiteitsdebatten die ze wenst. Ik vind dat ons hier een fundamenteel controlerecht wordt afgenomen en dat dat grondig moet worden bekeken.

Het debat rond de sociale huisvesting is vorige week ook geweigerd. De interpellatie over de zonnepanelen, hoewel er een positief advies was van de voorzitter die zei dat er nieuwe feiten waren, is ook geweigerd op het Uitgebreid Bureau, puur om numerieke redenen, omdat de meerderheid in de meerderheid is en met meer is. Er moeten objectieve redenen zijn om dergelijke zaken te weigeren. Op die manier kan het niet meer verder.

Er is een verschil tussen de instrumenten, anders zouden we ze niet allemaal hebben. Een actualiteitsdebat is niet hetzelfde als een interpellatie in een commissie. Daar heb je een interpellant die een vraag stelt. Er waren vier oppositiepartijen die een actualiteitsdebat wilden houden omdat we allemaal vonden dat we daar iets over te zeggen hadden. Dat kan in een uiteenzetting bij een interpellatie, maar het is een ander instrument, een ander forum. Net daarom hebben we die verschillende parlementaire instrumenten. Het mag nooit een excuus zijn dat er een interpellatie over is, om dan het debat niet te houden in de plenaire zitting. Dat gaat niet op.

In de commissie heeft de minister-president, los van de regering, twee pistes naar voren geschoven. Hij heeft gezegd dat hij sprak ten persoonlijke titel, niet door de regering gedragen. Hij heeft zijn persoonlijk standpunt gegeven. Het waren interessante pistes, volgens mij zeker het overwegen waard. Ik had wel eens graag geweten of dat ook het standpunt is van de regering. De invulling die de minister-president heeft gegeven aan de functie van gouverneur ging erover of we het gouverneurschap op een politieke manier invullen. Ik vind dat een essentieel debat. Het gaat niet over een pietluttigheid, mijnheer Van den Heuvel, zoals u dat in het Uitgebreid Bureau hebt genoemd. Daartegenover had je de N-VA, die een apolitieke benoeming wil, want ze draagt iemand apolitiek voor, een ambtenaar. Je zit dus met een fundamenteel verschil in visie tussen de minister-president enerzijds en de heer Diependaele in naam van de N-VA anderzijds. Ik zou wel eens willen geweten hebben wat het standpunt is van de regering, maar daar kunnen we nu niet over debatteren. Voorzitter, ik vind dat een heel spijtige zaak. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, u zegt dat u de discussie niet kunt voeren. U hebt een interpellatie ingediend. Wij hebben gestemd. Ik heb met de meerderheid mee gestemd. De uitslag was zeven stemmen tegen negen. Was mevrouw Dillen aanwezig geweest, dan was de uitslag anders geweest en had ik het actualiteitsdebat wel goedgekeurd. Dat zijn de feiten, dat is nu eenmaal zo. U stemt toch ook meerderheid tegen oppositie? Daar kan ik toch niets aan doen? Het had acht stemmen tegen acht kunnen zijn. Mevrouw Dillen, u moet zich daar verder niet voor verantwoorden

De voorzitter: Er was een interpellatie ingediend door mijnheer Van Hauthem. Mijnheer Van Hauthem, wij hebben u gisterenmorgen gevraagd of u uw interpellatie wenste te handhaven. U zei ja. *(Opmerkingen van de heren Joris Van Hauthem en Lode Vereeck)*

U hebt ja gezegd, dus is gisterennamiddag de interpellatie in de commissie gehouden.

Nu spreek ik in persoonlijke naam als voorzitter. Ik vind een commissievergadering juist zo belangrijk als een plenaire vergadering. Tijdens de vorige legislatuur, als volksvertegenwoordiger, heb ik de plenaire- en de commissievergaderingen altijd allebei belangrijk gevonden. Ik ben gisteren even in de commissievergadering geweest. Ik heb nog nooit zoveel media-aandacht gezien in een commissievergadering. Dat verheugde mij, want commissievergaderingen krijgen naar mijn mening veel te weinig aandacht in de media. Ik denk dat er vier of vijf camera's waren, ik denk heb vier of vijf journalisten gezien die ik ken.

Als u uw interpellatie had ingetrokken en een aantal actuele vragen gesteld, dan had de voorzitter dat kunnen omzetten in een actualiteitsdebat. *(Rumoer)*

Mijnheer Vereeck, de interpellatie van de heer Van Hauthem is vorige week goedgekeurd en stond deze week officieel geagendeerd. Ik heb de heer Van Hauthem gevraagd of hij zijn interpellatie wenste om te zetten in een actuele vraag. Als er twee of meer actuele vragen over hetzelfde onderwerp worden ingediend, heeft de voorzitter volgens het reglement het recht die om te zetten in een actualiteitsdebat. Ik heb dat in de vorige legislatuur ook gedaan. *(Rumoer. Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Het gaat niet over vorige week, het gaat over deze week, mevrouw Vogels.

Ik vind het wel heel pijnlijk als ik moet horen dat men hier zegt dat er veel actuele vragen worden afgewezen. Ik weet niet of u de nota voor het Uitgebreid Bureau heeft gezien, maar ik stel voor dat u die toch wel eens grondig nakijkt. Als er overvloedige vragen zijn, dan kan ik die moeilijk behouden. Wordt iets omgezet in een actualiteitsdebat, dan kan iedere fractie nog één actuele vraag indienen. Dat is gewoon een toepassing van het reglement. De reden waarom men geen actualiteitsdebat heeft gehouden, is dat er dinsdagmiddag een interpellatie is geweest van de heer Van Hauthem. Niets meer en niets minder. Ik zie niet in wat daar minderwaardig aan is. En daar heeft men volledig kunnen voldoen aan de rechten van de oppositie, die daar alle vragen heeft kunnen stellen die maar enigszins denkbaar waren.

Er komt geen debat. *(Rumoer)*

U hebt uw mening verkondigd, ik heb mijn mening verkondigd, en het debat is afgelopen.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik wil hier wel reageren omdat u niet alleen voor dit Vlaams Parlement maar ook voor heel kijkend Vlaanderen laat uitschijnen dat er door de afwezigheid van mijn stem vorige maandag nu geen debat is. U weet heel goed dat ik trouw aanwezig ben op de vergaderingen van het Vast Bureau en het Uitgebreid Bureau. Ik ben er bijna altijd, maar ik was maandag verontschuldigd om gezondheidsredenen. Ik heb het doktersbriefje net afgegeven. U moet nu niet zeggen dat het debat had plaatsgevonden als ik er maandag was geweest. Het stemmenaantal had ook geen verschil gemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten. *(Rumoer)*

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de wachtlijsten van kandidaat-huurders voor een sociale woning

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, het gaat niet goed in de sociale huursector. Vorige week stonden we hier om de ondermaatse woningkwaliteit in de sociale huursector aan te kaarten. 27 procent van de klachten bij de Vlaamse Ombudsdienst gaan nog altijd over sociaal woonbeleid. De daklozenproblematiek geraakt niet opgelost, dit is een jaarlijks weerkerende problematiek. En vandaag, collega's, zien we dat de wachtlijsten voor sociale huurwoningen stijgen met 16 procent.

Aan dat ritme, minister, stevenen we af op honderdduizenden wachtenden op een sociale huurwoning. Dat zijn geen al te fraaie resultaten. Ik heb dan ook sterk mijn twijfels over uw aanpak.

U weet dat LDD voorstander is van een inkomensgerelateerde huurpremie. Volgens uw criteria moet men vandaag vijf jaar op een wachtlijst staan, en bovendien mag de huurprijs niet meer bedragen dan 500 euro per maand. Wie vandaag geen sociaal huurhuis kan betrekken omdat hij op een wachtlijst staat, en wie vandaag de financiële eindjes niet aan elkaar kan knopen, die wil wel direct geholpen worden.

Daarom, minister, vinden wij dat de criteria voor de huurpremie dringend aan herziening toe zijn. Ik stel u dus de vraag of u bereid bent om, middels de aanpassing van de criteria van een huurpremie, ervoor te zorgen dat de vele wachtenden op een sociale huurwoning sneller en beter geholpen worden met een financiële ruggeleuning.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Het klopt, mevrouw De Waele, dat er meer mensen dan vroeger wachten op een sociale woning. Zes jaar geleden waren dat er zo'n 58.000, nu gaat het om 70.000 mensen die graag een sociale woning willen.

Maar wat ook waar is – en dat vertelt u er niet bij –, is dat er jaar na jaar meer sociale woningen worden gebouwd. Er komen er niet enkel jaar na jaar bij, de groei van het aantal nieuwe woningen per jaar, is ook telkens heel groot. De Vlaamse Regering wil in 43.000 extra sociale woningen voorzien, en nog eens 6000 bescheiden huurwoningen daarbovenop. En daar is budget voor uitgetrokken in de meerjarenplanning. 42 procent van die doelstelling aan woningen is al gebouwd of heeft al een bouwvergunning gekregen en is dus in aanbouw. Dat betekent dat we mooi op snelheid zitten om die extra woningen te bouwen.

Dat neemt niet weg dat er mensen zijn die lang moeten wachten op een sociale woning. Dat is ook de reden waarom de Vlaamse Regering heeft beslist tot de invoering van een huurpremie. Mensen die vijf jaar wachten op een sociale woning en een laag inkomen hebben, krijgen 120 euro per maand plus 20 euro per kind ten laste. Zij worden daar automatisch voor aangeschreven, hoeven daar niets anders voor te doen dan antwoorden op de brief, met een kopie van hun huurcontract en een aantal andere gegevens. We proberen dat dus ook via de automatische rechtentoekenning te doen.

U vraagt of het mogelijk zou zijn om mensen daar wat vaker recht op te geven. Ik sta daar niet noodzakelijk negatief tegenover. De essentie moet wel blijven dat de overheid moet voorzien in betaalbare huurwoningen, om die markt te regelen. Maar als dat te lang duurt, moeten wij mensen inderdaad bijspringen.

Op dit moment is er 8,5 miljoen euro uitgetrokken voor die specifieke huurpremie. Daarnaast zijn er huursubsidies voor mensen die moeten verhuizen, bijvoorbeeld omdat de woning onbewoonbaar is.

Het is te vroeg om nu te evalueren. Het systeem is pas van kracht sinds vorige zomer, maar als na evaluatie blijkt dat het systeem werkt, ben ik zeker bereid om te kijken of het budgettair mogelijk is om die groep wat te verruimen. An sich vind ik dat een goed idee. Het moet natuurlijk betaalbaar zijn, maar als het dat is, wil ik dat graag bekijken.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, ik ben blij verrast te horen dat u het idee genegen bent, maar ik wil er toch op aandringen om het sneller toe te passen. Vandaag is de nood immers zeer hoog. De wachtlijsten zijn nog gegroeid met 16 procent. Dat zijn de naakte cijfers. Niet het feit dat er woningen bij gebouwd worden, is vandaag interessant om in dit debat in te brengen, maar het feit dat zoveel mensen – het gaat alles samen om 90.000 unieke dossiers – vandaag wachten op een sociale huurwoning. Dat zijn mensen die in financiële nood zitten. Ik dring er dan ook op aan dat de huurpremie sneller geëvalueerd wordt, dat er sneller gekeken wordt hoe we die inkomensgerelateerd kunnen maken, uitbreiden en bijsturen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Minister, u hebt een lastige oppositie, maar het is ook de bedoeling van een oppositie om lastig te zijn. Vorige week vroegen we om meer te investeren in de kwaliteit van de sociale woningen, vandaag vragen we om alstublieft ook nog meer sociale woningen te bouwen. En als dat niet lukt, vind dan de budgettaire middelen om de mensen die te lang op de wachtlijst staan, te helpen.

Ik noteer dat u bereid bent om dat laatste minstens mee te doen. We zijn dus content, nietwaar mevrouw De Waele, want we hebben toch één goed bericht mogen ontvangen vandaag. U vraagt natuurlijk wel budgettaire middelen daarvoor. We zullen minister Muyters daarover aanspreken, neem ik aan.

Ik ben van mening dat ook andere ministers hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Sommige mensen die nu op de wachtlijsten voor een sociale woning staan, zijn senioren. Zij horen misschien thuis in een seniorenflat waar ze begeleid kunnen worden opgevangen. Dat is een verantwoordelijkheid van minister Vandeuren. Anderen horen misschien niet thuis in onze sociale woningen. Ik spreek over vreemdelingen die geacht worden om hier maar tijdelijk te verblijven. Dat is dan de verantwoordelijkheid van federale instanties.

Minister, u voelt het, we steunen u, maar we hopen dat u kordaat kunt blijven handelen.
(Applaus bij het Vlaams Belang)

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, collega's, CD&V is altijd duidelijk geweest in verband met de huurpremie. Een inkomensgerelateerde huurpremie is nog iets anders dan wat mevrouw De Waele aanhaalt. Een huurpremie is interessant als het aanbod stijgt. Gelukkig kunnen we van de minister vernemen dat het aantal sociale woningen stijgt. Vandaag zijn we dus op de goede weg.

We dienen de discussie van vorige week vandaag niet te herhalen. We vragen wel hoe er nog efficiënter met het sociaal wonen kan worden omgegaan, maar daarmee zijn we volop bezig. De kwestie wordt ook besproken in de commissie, dit onderwerp komt zeker nog aan bod.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, er zijn 91.000 wachtenden. U hebt het over 70.000 unieke behoeftigen, maar die andere 20.000 zijn mensen die reeds in een sociale woning gehuisvest zijn. Als u 2000 woningen per jaar bijbouwt – want de laatste vier jaar zijn er 8800 bijgebouwd – helpt u eigenlijk geen nieuwe mensen. Daarom groeit uw wachtlijst zo aan.

Mijn conclusie is dat u een totaal gebrek aan middelen hebt. U bouwt en u renoveert, maar u helpt geen nieuwe mensen. U bent een beetje blind voor die 70.000 wachtenden. U hebt vorig jaar 1800 mensen geholpen met de huurpremie.

Nu komt mijn vraag. Ik heb daar ook een groenboek over geschreven. Hebt u ooit het volgende al overwogen? U hebt 2 miljard euro nodig om voor 24.000 woningen tot een totaalrenovatie over te gaan. Dat betekent dat u twaalf jaar moet bouwen. Hebt u al overwogen om de oudste woningen van 30 jaar oud en met een grote renovatiekost, aan te bieden aan de zittende koper aan de huidige huurprijs? Op die manier krijgt u een groot budget voor de wachtenden.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, de heer Penris heeft een rake opmerking gemaakt toen hij zei dat hier elke week een nieuwe vraag naar middelen opduikt, is het niet voor renovatie, dan is het wel voor het bijbouwen of voor het opentrekken van de huursubsidie.

Ik heb het pleidooi van mevrouw Van Volcem al vaker gehoord. Ze zegt dat er moet worden overgestapt op tijdelijke contracten in de sociale huisvesting. De doelstelling van sociale huisvesting is niet alleen het garanderen van de betaalbaarheid van woningen, maar van de woonzekerheid. Op de socialehuisvestingsmarkt is die woonzekerheid nu eenmaal een stuk groter dan op de private huurmarkt, vandaar ook dat de maatregel inzake een huurgarantiefonds werd ingevoerd. Om die reden alleen al zijn wij geen voorstander van tijdelijke contracten, want we willen ervoor zorgen dat de woonzekerheid wordt gegarandeerd.

Een veralgemeend stelsel van huursubsidies, zelfs al zouden we die kunnen uitbreiden, werkt niet en is, me dunkt, onbetaalbaar.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, vandaag zijn er ongeveer 70.000 gezinnen die reikhalzend uitkijken naar een alternatief voor hun te dure woning op de private markt. Vijf jaar wachten is voor de meeste mensen geen optie, absoluut niet.

Bovendien heeft deze regering in december beslist om het aantal mensen die recht hebben op een sociale huurwoning nog uit te breiden. Tussen dit en een jaar zal de wachtlijsten dus sowieso enorm aangroeien, van 70.000 tot misschien 100.000 of 120.000 mensen. U hebt de doelgroep immers enorm uitgebreid.

Minister, ik snap niet wat uw beleid en dat van deze regering is. U kunt de mensen niet elke keer weer het verhaaltje vertellen dat we op tempo zitten en dat we tegen 2023 43.000 sociale woningen zullen bouwen.

Tegen 2023 zou het om 43.000 sociale woningen gaan. Vandaag wachten echter 70.000 gezinnen dringend op een oplossing. Ten gevolge van de door de Vlaamse Regering besliste uitbreiding zal het binnenkort om 100.000 of 120.000 gezinnen gaan.

Minister, uw beleid is failliet. Wat zult u doen met de sociale huisvesting?

Minister Freya Van den Bossche: Er is in het verleden nog nooit een dergelijke grote inhaalbeweging in de sociale huisvesting geweest. Dat geldt voor de renovaties en voor de nieuwbouw. Mevrouw Vogels doet alsof ik op een jaar tijd 70.000 woningen zou kunnen bouwen. In mijn ogen doet ze enkel alsof. Ze speelt hier toneel. Niemand kan dat.

Ik nodig mevrouw Vogels uit eens bij de SHM's te gaan kijken. De SHM's slagen er momenteel met veel moeite in hun budgetten tijdig op te krijgen om alles bij te bouwen. Ik vind haar uitspraken niet fair.

Deze overheid moet drie zaken doen. De overheid moet renoveren aan dubbele snelheid en met een in vergelijking met de vorige legislatuur verdubbeld budget.

De overheid moet bijbouwen. Tegen 2023 zullen er 43.000 sociale woningen meer zijn. Dit is een van de weinige budgetten in de meerjarenbegroting die zijn gebetonneerd. Mede dankzij de inspanningen van de vorige regeringen is dit budget zelfs decretaal vastgelegd. Het tijdspad is zeker. De gelden zijn verzekerd. Ook tijdens de jaren van de zware besparingsoefeningen is hier niet op bespaard.

Daarnaast is er nog de huurpremie. Sommige mensen moeten te lang wachten. Ik vind dat de overheid in die gevallen zichzelf een soort boete mag opleggen. Die boete moet de mensen echter ten goede komen. We storten de huurpremie rechtstreeks op de rekening van die mensen die te lang wachten. Ik vind een wachttijd van vijf jaar te lang. Ik ben natuurlijk bereid hiervoor op termijn andere grenzen te hanteren. In elk geval is het de eerste opdracht van een overheid in een aanbod te voorzien.

Volgens mevrouw De Waele zijn mijn plannen om bij te bouwen niet interessant. Ik vind dat een boude uitspraak. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia De Waele)*

Mevrouw De Waele, u hebt dat wel gezegd. U bent uw repliek hiermee begonnen.

Ik vind het in elk geval relevant. We moeten aan de aanbodzijde in meer woningen voorzien. Op die manier moeten we trachten de prijzen enigszins onder controle te krijgen. De huurmarkt in Vlaanderen is duur. De huurprijzen zijn zwaar om te dragen. Dat is ook de reden waarom we een huurpremiestelsel hebben en waarom we door middel van een huurgarantiefonds verhuurder en huurder enige zekerheid willen verschaffen.

Ik vind wat we doen zeer relevant. Ondertussen bouwen we bij en zorgen we ervoor dat mensen die het moeilijk hebben, die moeten verhuizen omdat de woning onbewoonbaar is of

die al te lang op een sociale woning moeten wachten en een laag inkomen hebben, een huurpremie ontvangen.

Volgens de cijfergegevens gaat het om 90.000 gezinnen. Mevrouw Van Volcem heeft echter terecht opgemerkt dat 20.000 gezinnen die op een wachtlijst staan al in een sociale woning wonen en naar een andere sociale woning willen verhuizen. Het gaat, met andere woorden, niet om 90.000 mensen in financiële nood. Het gaat om 70.000 mensen die zich aanmelden om voor het eerst in een sociale woning te trekken.

Ik ben het eens met mevrouw Hostekint: we moeten mensen die een job aanvaarden en er op die manier in slagen hun situatie te verbeteren niet uit een sociale woning zetten. Ik ben het oneens met mevrouw Vogels en haar stelling de toegang tot sociale woningen tot mensen zonder inkomsten uit arbeid te beperken. Mij lijkt het relevant dat die mensen jarenlang als werkzoekenden hun best hebben gedaan. Als ze een job aanvaarden, is dat vaak niet de meest aantrekkelijke job. Daar moeten we eerlijk over zijn. Ik zou het geen beleid vinden die mensen van de wachtlijst te schrappen omdat ze plots straatveger of poetsvrouw zijn geworden. Het is net omdat die mensen ook recht op een job hebben dat we de inkomensgrenzen moeten uitbreiden. Indien dit betekent dat de wachtlijsten groter worden, moet de Vlaamse Regering maar in bijkomende middelen blijven voorzien.

Door de inkomensgrenzen kunstmatig laag te houden, zouden we onszelf kunnen wijsmaken dat minder mensen nood hebben aan sociale woning. Daar doe ik niet aan mee. Dat is niet het beleid dat de Vlaamse Regering wil laten uitschijnen. We willen renoveren, bijbouwen en in een huurpremie voorzien. Dit is allemaal bedoeld voor de mensen die hier het meeste nood aan hebben.

Mevrouw Patricia De Waele: We zullen hier als een pitbull aan blijven vasthouden. De resultaten zijn wat ze zijn. Ik heb dan ook schrik dat de minister vooral aan aankondigingspolitiek doet. Om de zoveel maanden kondigt ze aan iets te zullen doen. Ik heb het eens nagekeken.

De minister verwijst heel graag naar wat haar voorgangers in het verleden o zo slecht hebben gedaan. Volgens haar zullen haar opvolgers in 2015 of in 2023 tot een evaluatie moeten overgaan. Ik zou heel graag zien dat ze zelf eens in eigen boezem kijkt en haar woonbeleid vandaag bijstuurt. *(Applaus bij LDD en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de tijdelijke opschorting van de jacht omwille van de winterkou

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de tijdelijke van opschorting van de jacht omwille van de winterkou

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, de Vlaamse Regering nam in maart 2012 het besluit dat de jachtvoorwaarden en de jachtopeningstijden herzag, en meer bepaald nieuwe bepalingen invoerde met betrekking tot de periodes van sneeuw en vorst, zoals we er nu een kennen. We hebben nu, volgens het Koninklijk Meteorologisch Instituut (KMI), te maken met een heuse koudegolf. Burgemeesters reiken vergunningen uit om te schaatsen op natuurijs, Nederland bereidt zich voor op een Elfstedentocht. En wat stellen wij vast in Vlaanderen? De jacht was tot en met gisteren niet opgeschort.

Deze situatie is ernstig. Wij hebben u bij de invoering van het nieuwe besluit gewaarschuwd dat het niet zou werken en dat het dode letter zou blijven. De dieren hebben een zwakke conditie. Bij de jacht in de sneeuw staan de dieren in een zwakke positie. Daarom moeten wij de jacht tijdelijk opschorten.

Ik wou u vragen waarom u dat nog niet had gedaan, maar ik moet mijn vraag bijstellen: mijn vraag is nu waarom u er zo laat bij was, en waarom schort u de jacht voor zo'n korte periode op? Als ik het goed heb begrepen, mag er dit weekend al opnieuw worden gejaagd?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, het vriest al weken de stenen uit de grond. De dieren die in het wild leven hebben het in die omstandigheden zeer moeilijk om nog voedsel te vinden. Ze zijn sterk verzwakt. Zo'n reetje dat met knikkende knieën en bange oogjes voor de loop van een geweer verschijnt, heeft vandaag geen enkele kans. Om die reden heeft de Vlaamse Regering er goed aan gedaan om met het Jachtvoorwaardenbesluit in de mogelijkheid te voorzien om in die periode de jacht op te schorten.

Maar waarom heeft het zo lang geduurd? Het KMI bevestigde al van in het begin van vorige week dat we in een koudegolf zaten. Begin vorige week ook heeft Vogelbescherming Vlaanderen aan het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) verzocht om de jacht op te schorten. Men heeft er een week over gedaan om tot de opschorting van de jacht over te gaan.

Nog erger is dat men beslist om de jacht maar voor vier dagen op te schorten. Volgende zondag al mogen de jagers al opnieuw de bossen en de velden intrekken om opnieuw te gaan jagen. Minister, dat is veel te snel. De dooi zet pas zondag in. Zondag zal er nog een pak sneeuw liggen. De dieren zullen nog altijd zeer verzwakt zijn. Ze hebben nood aan een periode om te recupereren. Waarom heeft het ANB die opschorting niet veel langer gemaakt, zodat de dieren kunnen herstellen en recupereren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Martens en mijnheer Peeters, u zult het met mij eens zijn dat wij de regelgeving moeten respecteren. Vorig jaar heeft de Vlaamse Regering inderdaad het Jachtvoorwaardenbesluit gewijzigd. Ook de regeling bij natuurlijke vorst verloopt op een andere manier. Voor 2012 was er een heel ingewikkelde procedure. Er moest een advies zijn van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad).

We stelden vast dat telkens wij de beslissing moesten nemen, het al veel te laat was. Op advies van de Minaraad hebben we dat systeem herzien. Dat is een bevoegdheid geworden van het ANB. Het is niet de minister of de regering, maar het hoofd van het ANB dat beslist of de jacht al dan niet bij langdurige vorst wordt opgeschort. De Minaraad vroeg om dat te doen op basis van transparante, zeer zichtbare en objectieve criteria.

Dat is wat het ANB op dit moment doet en deze week heeft toegepast. Het hanteert het waarschuwingssysteem voor heel Vlaanderen van het KMI, dat verschillende codekleuren hanteert: groen, oranje en rood, op basis van het aantal dagen vorst en van hoe erg die vorst is. Het ANB doet dat op het advies van zijn provinciale directeurs. Die bekijken wat het KMI voorspelt.

Er is afgesproken dat pas bij code oranje de jacht zal worden opgeschort. De voorbije week is de code oranje nog geen enkele keer in het waarschuwingssysteem van het KMI verschenen. Ik daag u uit om dat na te gaan. Ook vandaag is er nog geen code oranje. Waarom heeft het ANB dan toch beslist om vanaf gisteren tot zaterdag de jacht op te schorten? Omdat die mensen de combinatie zien van de sneeuw, de langdurige vorst en de voorspellingen van vorst voor de komende dagen. Het agentschap heeft dus beslist om de jacht toch op te schorten.

Waarom gaat de jacht terug in op zondag? Ik daag u uit om de voorspeller van het KMI te bekijken: vanaf zondag zal het code groen zijn, zal het dooien en zullen de temperaturen

boven nul stijgen. De beslissing is dus objectief genomen. Op basis van de regelgeving zoals die in de Vlaamse Regering is aangepast, op basis van de code van het ANB, heeft het hoofd van het ANB beslist om de jacht op te schorten van gisteren tot en met zaterdag.

U zegt dat het een schande is wat hier gebeurt. We zijn nochtans vooruitstrevend. In Wallonië bestaat geen opschorting van de jacht. In Frankrijk bestaat er geen opschorting van de jacht. In Nederland kan de jacht op grof wild niet worden opgeschort. Ik wil maar zeggen dat we niets doen wat niet kan en dat we onze verantwoordelijkheid nemen. Het ANB heeft op basis van de gegevens die er zijn een objectieve beslissing genomen. Het zou niet goed zijn dat wij op basis van emoties beslissen. Het is een regelgeving die de goedkeuring wegdraagt van de Minaraad.

Ik ben altijd bereid om na een aantal winters te evalueren en te onderzoeken of er moet worden bijgestuurd, maar ik denk dat een en ander heel correct is gebeurd op basis van objectieve gegevens en overeenkomstig de regelgeving die op dit moment bestaat.

De heer Dirk Peeters: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik verwijs toch even naar de ontmoeting met Vogelbescherming Vlaanderen, enkele weken voor de totstandkoming van het nieuwe besluit. We hebben toen gezegd dat dit dode letter zou blijven, en de feiten geven ons gelijk. Het KMI sprak reeds voor het weekend van een koudegolf: vijf dagen nachtvorst en drie dagen dagvorst. U komt nu af met een code groen, rood, oranje. Dat kan allemaal best, maar de situatie op het veld is wat ze is en de dieren bevinden zich in een verzwakte positie.

De jacht is opgeschort tot en met zaterdag. Dat betekent dat er zondag in de ochtend onmiddellijk kan worden gejaagd terwijl de dooi zich nog moet inzetten en de dieren nog moeten recupereren. Minister, hoe evalueert u de wetgeving dan? U kunt toch niet enkel verwijzen naar het KMI als de feiten op het terrein anders zijn en tegenspreken dat er geen problemen zouden zijn. Het is uw taak als minister van Leefmilieu om erop toe te zien dat de jacht in ecologisch goede randvoorwaarden kan gebeuren en dat er moet worden ingegrepen wanneer blijkt dat de wetgeving niet deugt.

De heer Bart Martens: Minister, de codes waar u het over hebt, staan niet in het besluit van de Vlaamse Regering. Er staat dat het hoofd van het ANB de jacht kan opschorten in periodes van aanhoudende vorst. Het KMI stelde begin vorige week al dat er sprake is van een koudegolf, maar blijkbaar is dat voor het agentschap niet voldoende om tot opschorting over te gaan. Ik stel voor om de methodologie eens ten gronde te herbekijken. Als het zondag, wanneer de dooi pas zal inzetten, al code groen wordt, dan is het code groen voor de jagers maar niet voor de dieren die nog volop moeten recupereren, die het nog altijd zeer moeilijk zullen hebben om voedsel te vinden.

Minister, ik stel voor om misschien binnen de commissie Leefmilieu in een hoorzitting of een serieuze gedachtewisseling de methodologie eens tegen het licht te houden. Nu zondag al opnieuw code groen invoeren, houdt geen rekening met de verzwakte positie van de dieren in het wild.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, minister, onze fractie heeft enigszins begrip voor de vraagstellers – die vraag was natuurlijk ook te verwachten – maar ik vraag toch ook enige nuancering. Als ik de vraagstellers bezig hoor, dan zou men de indruk kunnen krijgen dat jagers niets liever doen dan op zwakke dieren te jagen. Dat klopt helemaal niet. Zelfs nog vooraleer hier de vraag is gesteld, heeft de jagersvereniging Sint-Hubertus maandag al een oproep gedaan aan haar leden om niet te jagen op zwakke dieren.

Ik citeer: “We vragen wel de ongeschreven wetten die jagers onder elkaar respecteren (...) toe te passen. Dat betekent (...) respect hebben voor wild dat het echt moeilijk heeft en dus dieren in nood niet te bejagen.”

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, de bedoeling van het bevoegd maken van het ANB voor de beslissing om de jacht op te schorten, was inderdaad dat er snel zou kunnen worden gereageerd. Ik neem aan dat in dezen een aantal criteria zijn gevolgd. Wat ik op de website van het KMI terugvind, zijn inderdaad die kleurencodes, maar die hebben vooral te maken met weersomstandigheden voor verkeershinder en dergelijke. In welke mate is dat ook toe te passen op de jacht?

Ik ben het eens met de collega's dat nog eens moet worden bekeken of die criteria dan de juiste zijn. Mijn aanvoelen is immers ook dat die opschorting van de jacht er nu toch wel zeer laat is gekomen.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Voorzitter, we kunnen altijd opnieuw gaan discussiëren over de methodologie. Dat is misschien ook verstandiger dan hier elke winter te discussiëren over iets wat we uiteindelijk hebben gedelegeerd aan het ANB, maar ik zou hier toch graag enkele nuances aanbrengen.

Ik begin de indruk te krijgen dat we in ons Vlaanderen, dat zo klein is, verschillende weertypes hebben. Mijnheer Peeters, ik hoor van al die schaatsvergunningen die worden verstrekt. Afgelopen weekend heb ik het ijs laten meten. Dat was amper 6 centimeter, terwijl we vorige winter ijsdiktes van meer dan 10 centimeter hadden. Ook ging het over meerdere weken. Volgens mij hebben we in Vlaanderen twee koude weekends achter de rug. Ik meen dat we ook in het achterhoofd moeten houden dat we een uitzonderlijk zachte decembermaand achter de rug hebben, en dat die dieren niet van de ene dag op de andere zonder reserves vallen.

Tot slot, ik heb de afgelopen twee weekends geen jagers gezien in een gebied waar normaliter zeer veel wordt gejaagd.

Minister Joke Schauvliege: Geachte leden, als het over de jacht gaat, gaat dit altijd gepaard met heel veel emotie. Dat weten we allemaal. Een aantal leden spelen ook heel graag in op die emotie. Met die nieuwe regelgeving hebben we dit net objectief willen maken, hebben dit willen weghalen bij de politiek, bij dat proberen in te spelen, via dagjespolitiek, op die emotie van het publiek. We hebben beslist dit te delegeren aan het hoofd van het ANB. De Minaraad heeft daarmee ingestemd, want anders zou dat een veel te logge procedure zijn.

Het ANB moest echter voor zichzelf objectieve, duidelijke, transparante criteria vastleggen. Mevrouw Eerlingen, het agentschap is op zoek gegaan naar een manier om dat te doen. Voor hen waren die codes van het KMI het meest objectieve. Hoe gaat men anders beslissen of de jacht al dan niet wordt opgeschort? Op basis van een aanvoelen? Dat blijft natuurlijk altijd een heel subjectief gegeven. Daarom baseerde het agentschap zich op die KMI-codes. Dat was al veel vroeger afgesproken, ook met de diverse directeurs van het ANB, die ook telkens hun advies moeten geven als er een beslissing over wordt genomen. Het is dus precies op aangeven van de Minaraad dat men objectieve criteria heeft uitgewerkt. Dat is op een heel correcte manier gebeurd.

Het ANB zal natuurlijk ook niet alleen die codes hanteren. Daarom heeft het nu beslist om de jacht op te schorten, door de combinatie met het feit dat het nu inderdaad al twee weken duurt en er sneeuw ligt, ook al is er nog geen sprake van oranje. Dat is heel correct verlopen, lijkt me.

Mijnheer Peeters, dit is een besluit dat dateert van maart 2012. Ik ben altijd bereid om, als dit een tijdje loopt, te bekijken of we daar een evaluatie aan kunnen koppelen. Het blijft echter natuurlijk een afweging die moet worden gemaakt. Het lijkt me goed dat die zo objectief mogelijk gebeurt. Het is ook goed dat die door het ANB zelf gebeurt. Nogmaals, het lijkt me logisch dat zij hebben beslist dat dit tot en met zaterdag loopt, op basis van de voorspellingen.

Dat lijkt me correct. We hebben absoluut een goede regelgeving, die ook voldoende bescherming biedt. In de ons omringende regio's is dat heel anders geregeld. Dit lijkt me heel redelijk. Dit is heel correct gebeurd. Ik denk dat het ANB geen enkel verwijt kan worden gemaakt.

De heer Dirk Peeters: Minister, mag ik u erop wijzen: ik ben geen 'emopolitiker' en ik ben zelfs geen diehard tegenstander van de jacht tout court. Ik vind wel dat onze regelgeving de ecologische randvoorwaarden moet creëren, zodat het goed kan gebeuren. Als Hubertus zelf oproept om nu niet te jagen, betekent dat dat ons instrumentarium niet is aangepast aan de realiteit op het terrein. Ik pleit er dus voor om dat in de commissie eens tegen het licht te houden en over te gaan tot een evaluatie na deze winter. *(Applaus bij Groen en van de heer Mark Demesmaeker)*

De heer Bart Martens: Minister, niemand heeft iets tegen objectieve criteria, maar als ik hoor dat die criteria eigenlijk gebaseerd zijn op systemen van verkeersveiligheid, kunnen die niet linea recta toepasbaar zijn op de jacht, om aanleiding te geven tot het opschorten ervan. Ik pleit er daarom ook voor om die criteria te herbekijken.

Het stemt me gelukkig dat het ANB ook andere argumenten mee in rekening neemt. Ik hoop dat ze dat ook doen om de opschorting van de jacht te verlengen, zodat de dieren toch een paar dagen extra krijgen om te recupereren. Het ANB heeft dat vandaag al gedaan om te beslissen dat de jacht wordt opgeschort, het zou dat ook kunnen doen om de verlenging van de periode van opschorting te motiveren.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de invoering van een verplichte taaltest voor alle kinderen bij de overgang van kleuter- naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de invoering van een verplichte taaltest voor alle kinderen bij de overgang van kleuter- naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs

ACTUELE VRAAG van mevrouw Ann Brussee tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de invoering van een verplichte taaltest voor alle kinderen bij de overgang van kleuter- naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Minister, vorige week werd in de media al een tipje van de sluier opgelicht in verband met de maatregelen die u wilt treffen om leerlingen met een taalachterstand te helpen en te screenen. Er waren maatregelen bij die we al kenden uit uw talennota. Er waren ook wat nieuwigheden bij, zoals de invoering van een tweede screening bij de overgang tussen basisonderwijs en middelbaar onderwijs, iets waar wij voorstander van zijn. Dat vragen wij al lang.

Daarnaast is er de veralgemening van de taaltesten. Daarbij hebben wij wat bedenkingen. Het gaat er toch om dat we een bepaalde doelgroep detecteren: de kinderen die een taalachterstand hebben opgelopen omdat hun moedertaal of hun thuistaal niet het Nederlands is of omdat zij te weinig of helemaal niet aanwezig zijn geweest in het kleuteronderwijs. Ons aanvoelen is dat de veralgemening van de taalscreening te ruim is, niet nuttig en misschien ook niet noodzakelijk. Minister, wat is uw motivering om die taalscreening te veralgemenen?

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, om zicht krijgen op het taalniveau van leerlingen, zowel van het kleuter- als van het lager onderwijs, wilt u twee screenings invoeren. Op dit moment bestaat dat al voor kinderen die minder dan 220 halve dagen in de derde kleuterklas aanwezig waren. Bij de overstap naar het lager onderwijs moeten ze een taaltest doen.

U wilt dat nu veralgemenen. Dat hebt u ook al aangegeven in uw beleidsbrief Onderwijs 2011-2012. Het wordt een taaltoets of een screening bij twee belangrijke stappen voor kinderen, de overgang naar het lager en naar het secundair onderwijs. Om zicht te krijgen op welk niveau zij op dat moment het Nederlands beheersen, is dat heel belangrijk. Toch wil ik u vragen wat ertoe heeft geleid dat u dat wilt veralgemenen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, het Nederlands is uiteraard zeer belangrijk om te slagen op school. Daarover bestaat geen twijfel. Het Nederlands testen aan het begin van een schoolcarrière is één ding, het Nederlands onderwijzen is nog iets anders. Op 10 januari 2013 hebben we het daarover ook al gehad in de commissie. Ik heb u toen gevraagd wat u zou doen om het onderwijs van het Nederlands, ten aanzien van anderstalige kinderen vooral, te versterken, omdat veel leerkrachten daarin geen specifiek onderricht hebben gehad toen ze hun lerarenopleiding kregen.

Ik peilde naar bijscholingen, het uitbreiden van lestijden en methodes. Daarover zijn we toen weinig te weten gekomen. U bent er niet dieper op ingegaan. Minister, mocht blijken dat volgens het onderwijsveld en de onderzoekers het testen op zich absoluut geen afdoende maatregel is, wat gaat u dan wel doen om de kennis van het Nederlands te garanderen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Iedereen weet dat het Nederlands – terecht – de instructietaal is, en liefst ook de knuffeltaal, voor onze kinderen in Vlaanderen en voor degenen die kiezen voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Een goede taalbeheersing is heel belangrijk om abstract te kunnen denken om later verder te kunnen studeren als je daar de capaciteiten en talenten voor hebt.

Er zijn twee momenten in de overgang van het leven. Uiteraard zijn er veel momenten belangrijk, maar in een schoolloopbaan zijn er twee momenten bijzonder belangrijk. Dat is als je van het kleuter- naar het lager onderwijs gaat, en van het lager naar het secundair onderwijs. Heel vaak gaat dat gepaard met een verandering van school, misschien niet altijd de fysieke school, maar dan toch de schoolorganisatie. Daarom vinden we het belangrijk dat er een assessment, een screening wordt gemaakt naar de taalkennis van alle kinderen.

Het is uiteraard niet onze bedoeling dat alle kinderen een gestandaardiseerde, gelijke test op één moment moeten doorlopen. De klassenraad is het best geschikt om te beoordelen. We moeten een toolkit geven aan de klassenraad om die screening te kunnen doen. Waar er nood is om te screenen, moet er worden gescreend.

Mevrouw Brusseel, uiteraard is dat niet testen om te testen, want dat zou niets opbrengen. De bedoeling is niet om die kinderen in de hoek te zetten of slechte punten te geven, maar om remediërend op te treden. Dat kan op verschillende manieren gebeuren: meer aandacht in de klas, wat extra huiswerk. De regering heeft ook beslist dat het zover kan gaan dat je op een woensdag- of eventueel zaterdagmiddag extra taallessen moet kunnen volgen. Dat moet niet noodzakelijk op een schoolse wijze. Het jeugdwerk in de Brusselse Vlaamse Rand heeft heel wat ervaring om kinderen op een andere manier Nederlands te laten leren.

Wat wij willen met die screening, is zorgen dat we ook de ouders, in het bijzonder nieuwe Belgenouders, objectiveren dat hun kinderen wel degelijk een taalachterstand hebben, en dat we op een moment waarop het kan, namelijk op zesjarige en twaalfjarige leeftijd, remediërend optreden. Doen we dat niet, dan nemen die kinderen een taalachterstand mee

voor de rest van hun leven. Dan zullen ze niet alleen geen goede schoolresultaten behalen, maar later ook problemen hebben op de werkvloer. Dit is dus echt een remediërend middel.

Ik wil dat al lang. De regering heeft dit bevestigd in de talennota. We hebben dat daar aangekondigd. De regering heeft een eerste versie van Onderwijsdecreet (OD) XXIII gemaakt en daarin hebben we die talennota in regelgeving omgezet. Wat ik nu vertel, zit daar dus in.

We overleggen altijd met en we luisteren altijd goed naar de sociale partners. De terechte opmerkingen nemen we natuurlijk mee. Als u vraagt of iedereen dat een goed idee vindt, gaan we dat dan niet meer doen? Neen, we gaan dat wel laten doen. Het is de duidelijke wil van de regering om dat te doen. Ik wil wel nog praten over de modaliteiten, het is nooit te nemen of te laten.

We hebben de afgelopen maanden al goed geluisterd naar de sociale partners. We kunnen tamelijk goed inschatten wat ze wel en niet denken en in welke identiteit ze bepaalde zaken denken. Wat we hier op tafel leggen, is haalbaar, ook binnen het budgettaire kader. Dat wil zeggen dat we dit inzake middelen misschien op een andere manier moeten bekijken, maar dat is nog iets anders. Het is perfect haalbaar binnen het budgettaire kader en ook organiseerbaar. Het is vooral ter versterking van onze kinderen in het onderwijs.

De heer Wim Van Dijck: Over dat laatste zijn we het absoluut eens. Het is noodzakelijk dat taalachterstand bij kinderen wordt weggewerkt en zo snel mogelijk ook. Anders dragen ze dat inderdaad mee.

Ik heb wel vragen bij de algemeenheid van de taalscreening. Het is de doelgroep van kinderen met een taalachterstand die we moeten bereiken. Dikwijls gaat het om anderstalige kinderen. Misschien is er een probleem om ze te detecteren. Om dan maar te zeggen dat we alle leerlingen zullen screenen, dat lijkt me een stap te ver.

Minister, u spreekt over remediëring, maar daar gaat u niet ver genoeg. We hebben taalbadklassen gevraagd. Daar gaat u op in, maar maximum acht weken. Mensen die het kunnen weten, geven ons gelijk als we zeggen dat dat te kort is. Nu geeft ons ook een beetje gelijk, want u wilt voorzien in extra bijlessen op woensdagnamiddag of eventueel in het weekend, maar dat zijn lapmiddelen.

Ik denk dat we breder en dieper moeten gaan werken. Dat betekent niet noodzakelijk een algemene screening.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, ik ben het volledig met u eens dat we echt het niveau van de kinderen moeten kennen bij die twee belangrijke overgangen, die naar het basis en die naar het secundair onderwijs. Ik ben het ook met u eens dat we het moeten uitbreiden naar alle leerlingen en niet alleen focussen op bepaalde groepen, en ik bedoel natuurlijk allochtonen. Het kan zijn dat die kinderen een grotere taalachterstand hebben, maar niet alleen zij. Er zitten ook andere kinderen tussen, kinderen van kansarme ouders. Als we ons alleen maar focussen op allochtone kinderen en de anderen aan hun lot overlaten, gaan we pas in het lager onderwijs ontdekken dat zij ook een taalachterstand hebben. Taalachterstand kan leiden tot leerachterstand.

Dit is een maatregel in het kader van het gelijkekansenbeleid in het onderwijs. Ik ben blij met uw antwoord, minister. Ik ben blij om te horen dat de klassenraad een belangrijke rol kan spelen.

Het is niet alleen maar een test, er volgt remediëring op. Die kan verschillen van school tot school, volgens de pedagogische projecten, bijvoorbeeld op woensdagnamiddag. Het zal belangrijk zijn om er ook de ouders bij te betrekken. Zij spelen een zeer grote rol.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik heb een paar bedenkingen. Ik ben blij dat u dieper ingaat op mijn vraag om remediëring en inzetten op het onderwijs zelf. In uw communicatie focuste u op ... *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Er is vorige week gecommuniceerd. (*Opmerkingen van minister Pascal Smet*)

Goed, bon, voila, één ding vind ik bijzonder, namelijk dat er ook getest zal worden aan het einde van de basisschool. U kunt zeggen dat dat nuttig is, absoluut. Maar er worden al genoeg toetsen afgenomen op de basisschool. Als er nog eens moet worden getest op de kennis van het Nederlands lijkt het alsof de getuigschriften aan het eind van het basisonderwijs geen garantie bieden.

Ik denk dat u niet alleen moet inzetten op extra maatregelen voor de leerlingen, zoals ik daarnet zei. Ik ben natuurlijk blij dat u dat plant, ik hoop dat u daar de nodige middelen voor uittrekt. Maar ook de leerkrachten zouden een bijscholing kunnen gebruiken om beter te kunnen omgaan met de veeltaligheid in hun klas, met kinderen die een andere thuistaal hebben. Dat vereist een specifieke didactiek. Nederlands leren aan anderstaligen is niet hetzelfde als Nederlands doceren aan kinderen die het als moedertaal hebben.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Minister, wat nu voorligt, is essentieel en fundamenteel. Ons onderwijs speelt zich af in een talige context. Het is het overdragen van kennis in elke betekenis van het woord.

Tot welke doelgroep richten we ons? Door de taaltest zullen we de doelgroep weten te definiëren. Ik zou geen onderscheid willen maken tussen allochtonen, autochtonen, oude Vlamingen en nieuwe Vlamingen. Ik zou het niveau van het Nederlands van elk kind willen peilen om te weten hoe ze verder kunnen functioneren.

Wat gaan we doen met de kinderen die niet voldoen op die taaltest? Op welke manier gaan we dat organiseren? Concretiseren? Er zijn termijnen bepaald. Maar wat indien blijkt dat er na zes, zeven, acht weken geen voldoende resultaat is? Hoe moeten we daar dan verder op inspelen?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mevrouw Pehlivan, het is niet omdat het ‘singling out’ in het Engels of het definiëren van een doelgroep voor de taaltesten, niet echt sympathiek is, dat we een overkill moeten organiseren en de test aan iedereen opleggen. Dat is geen goed beleid. Als het beter is om de test naar een doelgroep te richten, dan is dat zo.

Als u die aan iedereen richt, dan vraag ik me af wat de finaliteit is van die taaltest. Zult u dan ook de kennis en het niveau van het Standaardnederlands testen? Betekent dit dan dat kinderen die te veel dialect praten, daar gevolgen van zullen ondergaan? Die finaliteit moet heel goed worden bepaald.

Minister, het gaat over tienduizenden taaltesten. Als u iets doet, dan moet u het serieus doen. U maakt me niet wijs dat dit niet veel geld zal kosten. Dat is dan ook een beetje mijn probleem met uw aankondigingspolitiek. Moet u niet eerst nagaan welke budgettaire middelen daartegenover moeten staan en of er geen andere zaken prioritair zijn? Ik erger me een beetje aan uw impulsieve aankondigingen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, één centralistische test bij 5-jarigen werkt niet. Dat zeggen pedagogen, psychologen en mensen op het veld. Een 5-jarige maakt grote sprongen in zijn ontwikkeling en kan op het ene moment op een bepaald niveau presteren en daarna een sprong maken en grote vooruitgang boeken, zeker op het vlak van taal. Dat is zo bij 5-jarigen. Er is geen enkele voorspellende waarde aan die test. Dat zegt iedereen.

Natuurlijk is taal belangrijk, minister, maar u kunt misschien beter beginnen met uw leerkrachten en scholen het vertrouwen te geven. Volgens mij zijn zij perfect in staat om te beoordelen of een kind al dan niet klaar is om naar het eerste leerjaar te gaan en om te beoordelen welk kind hoeveel remediëring nodig heeft. U moet inderdaad inzetten op

remediëring, op binnenklasdifferentiatie. Een algemene centralistische taaltest werkt niet, en dan is het voorstel dat nu voorligt.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Een test voor 5-jarigen is blijkbaar een probleem voor de ontwikkeling van die 5-jarigen maar het invoeren van meertalig onderwijs in het stedelijk onderwijs is blijkbaar geen probleem voor de ontwikkeling van die 5-jarigen. In Gent wil men meertalig onderwijs invoeren maar niet die test.

Minister, ik ben blij met die maatregel want eindelijk wordt het probleem van taalachterstand erkend en aangepakt. Een screening bij de overgang tussen het lager en middelbaar onderwijs is belangrijk omdat er tijdens het basisonderwijs nogal veel anderstalige instromers zijn die deze test anders niet zouden ondergaan.

U zegt dat deze test zal worden opgenomen in het Onderwijsdecreet (OD) XXIII. Hij is nu opgenomen in het voorontwerp. Wordt de volledige talennota dan opgenomen in OD XXIII? Een OD is immers altijd een verzameldecreet. Ik vind dit belangrijk genoeg om er een apart decreet aan te wijden en dit niet onder te dompelen in een verzameldecreet.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, taalontwikkeling is uiteraard belangrijk maar het is ook heel belangrijk dat wij kinderen opvolgen in hun totale ontwikkeling. Taal is daar een element van. Zeker wanneer het gaat om jonge kinderen, is het belangrijk om hen op te volgen in alle aspecten van hun ontwikkeling en daar de nodige begeleiding aan te koppelen.

Wij willen niet dat deze screening wordt gehanteerd om te sanctioneren. Wij willen die screening wel als basis om daar een gepaste begeleiding aan te koppelen. Een screening heeft geen enkele zin wanneer daar niet de nodige begeleiding aan gekoppeld kan worden of aan gekoppeld wordt. Wij willen benadrukken dat kinderen in hun totaliteit moeten worden benaderd en geëvalueerd op verschillende momenten en niet op een moment. De ontwikkeling van kinderen verloopt immers vaak heel grillig.

Daarnaast wil ik erop wijzen dat wij voor wat buiten de klas gebeurt inzake taalontwikkeling, het informele leren centraal willen stellen en niet het formele leren willen verlengen. Wij willen daar een duidelijk verschil tussen maken.

Minister Pascal Smet: Ik zal eerst verklaren hoe het komt dat dit in het nieuws is gekomen. Minister Bourgeois heeft tijdens een commissievergadering toelichting gegeven bij zijn talenbeleid. Hij heeft toen gezegd dat ook Onderwijs met een aantal zaken bezig is maar dat hij daar niet veel over kon zeggen omdat was beslist dat zijn collega dat zou doen. Dan was er natuurlijk een pientere journalist die zich heeft geïnformeerd. Wij hebben dan bevestigd wat hij al wist. Mijnheer Bouckaert, wij hadden dus geen enkele behoefte om daar op dat moment spontaan over te communiceren. Maar u zult na 3,5 jaar in de commissie Onderwijs ook al ondervonden hebben dat sommige zaken nu eenmaal in het nieuws komen, onafhankelijk van uw wil. Dat staat dan in de krant. Het nieuws stond deze keer goed in de krant.

Ten tweede is het geen aankondigingspolitiek. U moet ook van plaat veranderen na drieënhalve jaar. We hebben dat in de talennota beslist. We zetten dat nu om in OD XXIII, zoals we dat in de beleidsbrief ook hebben aangekondigd. Dat is dus niet meer dan normaal. Ja, mevrouw Van Steenberge, wat betreft de talennota zal waar decretale aanpassingen nodig zijn, dat vertaald worden in OD XXIII. We vinden dat je dat perfect in een hoofdstuk daarin kunt doen en dat je daar geen apart decreet voor nodig hebt. U zult de komende maanden nog voldoende decreten in de commissie Onderwijs te verwerken krijgen. Ik denk dat u blij zult zijn dat we daar geen apart decreet van maken.

Mevrouw Meuleman, u moet nu toch eens ophouden, als ik dat zo mag zeggen, met voortdurend woorden te verdraaien. Vorige keer heeft de minister-president dat gezegd, ik herhaal het nog eens. Dat is uw handelsmerk. Ik begin mijn uiteenzetting met te zeggen dat

het geen centralistische uniforme test is die op één dag door alle kinderen zal worden afgelegd. Ik zeg dat, en toch zegt u: neen, u stelt een centralistische test voor. Wij doen dat niet! Wij vinden dat de klassenraad – dat behoort overigens tot de natuurlijke opdracht van een klassenraad – volledig moet bekijken of een kind rijp is, daar heeft mevrouw Helsen gelijk in. Maar voor het Nederlands vragen wij om dat extra te bekijken omdat het zo fundamenteel is voor het verdere leven, of het nu het onderwijsleven, het professionele leven of het sociaal leven is, om dat in te schatten. Daarom spreken wij ook niet over een test, maar over een screening. Dat woord is niet toevallig gekozen. We gaan een toolkit of een toolbox aan die scholen geven, die we nu aan het ontwikkelen zijn, wetenschappelijk begeleid. Zo is de klassenraad voldoende uitgerust om dat te meten.

Het gaat inderdaad niet alleen om kinderen van nieuwe Belgen, het gaat soms ook om Vlaamse kinderen die ook een taalachterstand kunnen hebben, die best ook gedetecteerd wordt en waarbij je best snel, op zesjarige leeftijd en eventueel op twaalfjarige leeftijd, remediërend optreedt. Wat dat betreft, ben ik het ook eens met mevrouw Helsen en mevrouw Brussel, dat je geen screening moet doen om te sanctioneren of om iemand in de hoek te zetten. Dat is niet de doelstelling. De doelstelling is ontdekken waar een kind een probleem heeft. Gelijke kansen betekent dat je inderdaad remedieert en optreedt. Dat is wat we willen doen.

We vinden het ook belangrijk dat je naar alle kinderen kijkt. Dat wil niet zeggen dat alle kinderen plotseling heel in detail moeten worden gescreend. Als je een kind voor je hebt dat perfect Standaardnederlands spreekt, dan heeft de klassenraad uit een screening ingeschat dat dat in orde is en dat je niet verder moet screenen. Ik weet dat u geen praktische, operationele ervaring hebt, mevrouw Meuleman, maar als je in organisaties werkt, dan doe je dat zo. Soms ga je dieper. Een huisarts of een gewone arts van het medisch onderzoek gaat ook niet altijd alles in detail onderzoeken. Dat doe je wanneer daar aanleiding toe is. Dat zal in dezen ook gebeuren. In die zin gaan we uiteraard die toolkit ontwikkelen en betalen vanuit het ministerie. We geven die gratis aan de scholen. De scholen gebruiken dat in het normale functioneren van de klassenraad om kinderen te kunnen inschatten. Wij als regering en ik als minister vinden het heel belangrijk dat je dat doet. Ik heb met veel nieuwe Belgen gesproken, maar ook met Vlaamse ouders. Veel mensen denken soms dat er een andere reden achter zit. Ten onrechte, maar ze denken het wel. Daarom is de objectivering van heel groot belang.

Die testen worden op dit moment ontwikkeld. Voor het secundair onderwijs is dat in ontwikkeling. Voor het basisonderwijs zullen we nog een oproep doen en zal dat ook op een wetenschappelijk manier worden ontworpen.

Ik ga vandaag de discussie over het taalbad niet overdoen. U weet dat daarover in onderwijskringen verdeelde meningen zijn. Ook in de wetenschappelijke wereld zijn daar verdeelde meningen over. We hebben nu een middenweg gekozen. We hebben gezegd: vier tot acht weken, en dat in klasverband, omdat heel wat mensen zeggen dat je best in klasverband leert. Wij hebben gezegd dat je ook een basis nodig hebt, en dan in klasverband. Als na een evaluatie blijkt dat dat niet voldoende is, dan kan ik me inbeelden dat er nog verdere stappen zullen worden gezet. Maar laat ons uit de praktijk evalueren wat dat zal betekenen.

Samengevat, voorzitter, mevrouw Meuleman, er komt geen centrale test. Er komt wel een screening van iedereen, aangepast op basis van de klassenraad en op basis van een toolkit, om zo juist in te schatten wat een kind kan op het vlak van Nederlands, en om dan remediërend op te treden. We weten perfect hoe we dat moeten organiseren, en zoals gebruikelijk zullen we dat de komende weken verder bespreken met de koepels en met de vakbonden. En als we OD XXIII bespreken in de commissie zullen we dat, na het zetten van enkele noodzakelijke stappen, ten gronde opnieuw verder uitpraten.

De heer Wim Van Dijck: Minister, dank u voor uw uitgebreid antwoord. Zoals we vorige week al hebben gecommuniceerd, zijn we gematigd positief over de maatregelen die u

voorstelt om de taalachterstand bij leerlingen weg te werken. We zijn absoluut voor de dubbele screening, zij het met enig voorbehoud bij de algemeenheid ervan. Wat de remediëring betreft zijn we blij dat in de toekomst taalbadklassen mogelijk worden, al maken we daar het voorbehoud dat de periodes waarschijnlijk te kort zullen zijn. Ik ben blij dat u daar een opening laat, zodat in de toekomst de periodes misschien toch langer zouden kunnen zijn. Maar we zullen dit grondig bekijken bij de bespreking van OD XXIII.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, dank u voor uw antwoord. Collega Bouckaert, ik heb er geen enkel probleem mee om met doelgroepen te werken, maar bij een taalachterstand zijn er ook kinderen die een achterstand hebben wegens een sociaal-economische reden, en die geen allochtone afkomst hebben. Zij zijn wel regelmatig aanwezig in de kleuterschool en de leerkrachten stellen vast in het eerste leerjaar dat ook zij een taalachterstand hebben. Ik ben dus blij dat het niet op één bepaalde doelgroep gericht is.

Minister, ik heb wel een probleem met het woordje ‘screening’. Ik huiver daar toch een beetje van. Ik hoop dat we een andere term kunnen vinden bij de bespreking in de commissie. Ik hoop ook dat we op een positieve manier kunnen omgaan met de taaltoets, en dat we er remediërend en niet sanctionerend mee omgaan. Dat is belangrijk voor de leerprestaties van alle leerlingen.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, het is goed dat u voor een toolkit gezorgd hebt, en dat u het onderwijsveld instrumenten zou aanreiken om het Nederlands op een goede manier te onderwijzen. Ik zeg niet dat dit nu niet gebeurt, maar er zijn nog zaken voor verbetering vatbaar. Wat we deze morgen vernamen in het programma De Ochtend en wat er in Knack te lezen staat, is nog maar eens het bewijs dat kennis altijd kan worden bijgeschaafd, zeker als het over het kleuter- en lager onderwijs gaat.

Ik denk dat een toolkit alleen dan niet zal volstaan. U zult ook moeten zorgen voor bijscholing, en u zult ervoor moeten zorgen dat werken aan taalontwikkeling bij kinderen een versterkte component wordt van de lerarenopleiding. Daar bent u helaas niet echt diep op ingegaan. Ik neem aan dat u daarover zult spreken met de sociale partners, maar daarover horen we al geruime tijd geen nieuws meer. Ik denk dat dit wel eens de test zou kunnen worden voor u: uw mooi remediëringsplan ook daadwerkelijk ten uitvoer brengen. Daarover zullen wij de volgende maanden nog wel vragen stellen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het uitblijven van het aangekondigde actieplan internationale studentenmobiliteit

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, minister, collega's, het is al 25 jaar dat jongeren en studenten binnen Europa rondtrekken van universiteit naar universiteit met een Erasmusproject of Erasmusbeurs. Erasmus is opgericht omdat men ervan overtuigd was dat jongeren op die manier sterker bij het Europese project betrokken raken. Vanmorgen hebben we professor Lenaerts gehoord, die daarvoor nog eens extra aandacht vroeg. Anderzijds is het voor België – of Vlaanderen – als een klein land met een open economie ook interessant om een generatie jongeren te hebben die gemakkelijk mobiel is, en die gemakkelijk naar het buitenland kan en wil trekken.

Daarom hadden wij hier in het Vlaams Parlement, samen met de andere Europese landen, de ambitie om de 6 procent van het aantal jongeren – studenten – die op Erasmus gaan, op te trekken naar 20 procent van het aantal jongeren die een internationale ervaring zouden moeten opdoen, en dit voor een periode van minimum drie maanden.

Minister, dit is een bekende doelstelling, en u hebt dat ook mooi aangekondigd in uw beleidsnota bij de start van de legislatuur in 2009. U kondigde toen aan dat u een actieplan zou opstellen om een breder beleid te ontwikkelen. Ik ben het ermee eens: het is meer dan alleen maar cijfertjes, er is nood aan een breder beleid.

Zo'n breder beleid zou misschien ook rekening kunnen houden met het doctoraat waarover we onlangs in de krant hebben kunnen lezen en dat lijkt aan te geven dat het toch niet zo vanzelfsprekend is, dat de impact van een Erasmusbeurs niet per se impliceert dat men zich ook Europeser gaat voelen. Er zijn dus toch wel een aantal interessante zaken te overwegen.

De laatste keer dat u aangekondigd had met het actieplan te zullen komen, was in november. U zei toen dat het er tegen januari 2013 zou zijn. We zijn nu januari 2013. Hoe staat het met het actieplan internationale studentenmobiliteit?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: We zijn er nog mee bezig. Januari is nog niet voorbij. Bij de bespreking van de beleidsbrief hebben we al gezegd dat er wat onverwachte moeilijkheden waren. Niemand wist bijvoorbeeld wat de precieze definiëring is van mobiliteit. Er waren geen cijfers. En als ik een actieplan opmaak, wil ik dat het een goed actieplan is, geen algemene principes en mooi klinkende dingen, waarna achteraf blijkt dat er niet veel verandert.

Daarom hebben we een hele oefening moeten opzetten. We hebben onder andere aan een taskforce van experts moeten vragen wat de definitie van mobiliteit is. Dat is immers meer dan Erasmus. Er zijn veel andere mogelijkheden. Hoe gaan we die mobiliteit registreren? Dat bleek niet op een uniforme wijze geregistreerd te worden, als het al geregistreerd werd. Hoe kunnen we de kwaliteit van mobiliteit verbeteren? Ook dat is een issue. En in welke mate kan de financiering bijdragen tot een groei?

De expertencommissie heeft deze week haar rapport ingediend. We zullen nu aan de administratie vragen – en uw vraag is daarbij een extra stimulans, mevrouw Poleyn – om ons tegen eind januari dat actieplan te bezorgen. Ik hoop dat dat goed is. Dan kunnen we dat in de loop van februari voorleggen aan de regering, om er dan over te beslissen.

Dat wil niet zeggen dat we nog niets gedaan hebben. We hebben al 1,7 miljoen euro extra. We hebben het Erasmusbeursensysteem verder uitgewerkt. We hebben nieuwe ASEM-beurzen (Asia-Europe Meeting) uitgewerkt. We hebben met de minister-president in het kader van de academische diplomatie al heel wat stappen gezet. We hebben nieuwe beurzen opgericht, met het Washington Center for Internships and Academic Seminars. We hebben met de Volksrepubliek China een samenwerkingsakkoord uitgewerkt. En eind vorig jaar hebben we ongeveer 220.000 euro extra uitgetrokken voor beurzen voor Brazilië, Marokko, Turkije en Zuid-Afrika.

U ziet dat we niet op het actieplan hebben gewacht om acties te ondernemen. Maar we willen dat uiteraard wel laten passen in een breder actieplan, dat nu goed voorbereid wordt. Het zal de eerste keer zijn in twintig jaar Vlaamse onderwijsgeschiedenis dat we een goed, deugdelijk plan zullen hebben.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, ik ben heel blij dat naar aanleiding van mijn vraag het actieplan er eindelijk is. Wanneer zal het publiek gemaakt worden?

Ik ben ook blij dat u aanhaalt dat de kwaliteit daarin meegenomen wordt. We zouden ook een doelstelling van 20 procent voorop kunnen stellen, maar dat is ook maar een fetisj. Het is maar een stimulans om het te doen. Ik hoop dat we niet te veel energie stoppen in het meten van het aantal jongeren met welk soort buitenlandse ervaring dan ook. We moeten vooral stimulansen geven en kijken naar de kwaliteit.

Ik ben in blijde verwachting van de teksten. We zullen het zeker verder opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik heb in oktober 2011 zelf al een vraag gesteld over studentenmobiliteit, en onder andere ook over het actieplan. Dit is dus niet de eerste keer dat daar vragen over worden gesteld. Ook bij de bespreking van de beleidsbrief hebben we daar nog naar gepeild.

Van de totale mobiliteit van de studenten wordt 70 procent bepaald door Erasmusstudenten, 30 procent is buiten Europa. Dan denk ik dat we al heel wat initiatieven genomen hebben. Ik kijk samen met u uit naar de tekst. We gaan ervan uit dat die zo snel mogelijk naar de commissie kan komen voor bespreking.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik ben zelf een initiatiefnemer van dergelijke internationale programma's. Uiteraard ben ik er een voorstander van.

Ik heb eens de cijfers van VRIND 2011 (Vlaamse Regionale Indicatoren) bekeken, en daar zie je dat er een reële stagnatie is van de deelnemers. In de hogescholen stijgt het nog wel een beetje, maar in de universiteiten zitten we met een stagnatie.

We moeten ons de vraag stellen of we met de huidige formules voor internationale uitwisselingen, voornamelijk om op korte termijn eens te gaan proeven in het buitenland, niet stilaan het plafond bereiken.

Desondanks ben ik hevig voorstander van een Europese universitaire ruimte. We zouden er misschien eens aan moeten denken om studenten te stimuleren om hun volledige studies in het buitenland te doen, waar mogelijk en waar er geen taalprobleem is later in de beroepsuitoefening. We moeten veel meer werk maken van de gelijkwaardigheid van de diploma's, mevrouw Moerman heeft het daar al over gehad in de commissie. We moeten ook eens durven te praten over de studiegelden die niet alleen in Vlaanderen, maar ook in Europa worden aangerekend.

Ik herhaal dat ik vrees dat we met de huidige formules het plafond aan het bereiken zijn.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, minister, nog niet zo lang geleden was ook het Rekenhof nogal scherp voor het Erasmusprogramma. Het drong aan op het actieplan omdat er inderdaad een doelstelling was vooropgesteld door de Vlaamse Regering van 15 procent studenten op Erasmus. We zitten nu aan ongeveer 10 procent in Vlaanderen. Er is zeker nood aan wat ruimte.

We merken dat werkgevers aangeven dat het een heel positieve ervaring is. De meertaligheid van de studenten is positief, ook voor de arbeidsmarkt. De kansen op de arbeidsmarkt vergroten. De zelfstandigheid van de studenten gaat erop vooruit. Ze komen bovendien terug met "een bagage aan interculturele vaardigheden", zo gaf een onderzoek aan en vandaag hebben we gehoord dat het op dat vlak toch wat beter kan.

We moeten verder gaan met het actieplan. Ik kijk ernaar uit, zeker ook omdat het aanvankelijk in 2010 klaar zou zijn. We wachten er al een tijdje op.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, minister, ik hoop dat het expertenrapport ook ons ter beschikking kan worden gesteld.

Ik zou een ander aspect willen belichten. Het is natuurlijk spijtig dat ongeveer 700 jaar nadat er een Europese universitaire ruimte bestond, wij die nog altijd aan het heruitvinden zijn. Ik treed de heer Bouckaert bij dat het ons doel zou moeten zijn.

Minister, ik hoop dat u in uw beleidsmaatregelen niet uitgaat van het gemiddelde of van de mediocriteit. We zitten met een plan Vlaanderen in Actie, Vlaanderen 2020. Daarin werden vijftien benchmarkregio's en landen gedefinieerd waaraan we ons aftoetsen. We hebben collectief de pretentie om te zeggen dat we de topregio willen worden of dat we minstens bij de top 3 of top 5 willen behoren. Bij elke maatregel, elk cijfer en elk rapport moeten we dat in ons achterhoofd hebben en moet de excellentietoets gehanteerd worden. Elk plan waarmee u naar dit parlement komt, moet ertoe bijdragen dat wij daar in 2020 staan. Een 'average' maatregel of een mediocre maatregel of iets dat ons in de middenmoot houdt, kan hier niet van toepassing zijn.

Minister Pascal Smet: Ik ben het eens met de laatste opmerking. Dat is ook de reden waarom we de eerste versie hebben teruggestuurd. Ik heb gezegd dat het een goed actieplan moet zijn, dat we niet verder doen zoals in het verleden. En dan zijn er een aantal, misschien vervelende, waarheden ontdekt in het onderwijs in Vlaanderen, namelijk dat men die gegevens niet heeft. We hebben dus mensen ermee belast om dat te onderzoeken, vandaar het rapport. Uiteraard zullen we dat ter beschikking stellen indien u dat vraagt.

We zullen ook een actieplan uitwerken. Ik moet het actieplan nog krijgen van de administratie. Het is normaal dat ze het schrijft. Het is voorzien tegen het einde van deze maand. We zullen het eerst zelf kritisch bekijken en daarna zullen we het uiteraard ook in de commissie bespreken.

Maar nogmaals: het is niet omdat het formele actieplan er niet is dat we op het vlak van budgettaire maatregelen en van andere beleidsmaatregelen ondertussen nog niets hebben gedaan. We hebben wel maatregelen genomen, en met resultaat. Het brede actieplan is in wording.

Mevrouw Sabine Poleyn: Dank u wel. We zijn dicht bij het einde van de legislatuur, ik hoop dan ook dat het zowel maatregelen op korte termijn als maatregelen op middellange en op lange termijn zal bevatten.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de effecten van de nieuwe regeling inzake werkloosheidsuitkeringen voor de interimarissen in het onderwijs

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, collega's, de federale herziening van de werkloosheidsuitkeringen heeft een vrij grote impact op tienduizenden mensen.

Mijn vraag betreft de weerslag daarvan op het Vlaams onderwijslandschap. Een aantal mensen komen me zeggen dat de degressiviteit van de uitkeringen vooral op interimarissen, indien het gaat om mensen die samenwonend zijn, een enorme impact heeft.

Concreet krijgen ze een brief van de vakbond waarin staat dat hun uitkering tijdens de periode waarin ze geen uren in een school hebben gevonden vanaf 27 januari 2013 van 50 euro tot 31 euro zou terugvallen. Vanaf maart 2013 zou die uitkering terugvallen op 18 euro bruto. Dat komt neer op een uitkering van 480 euro, het minimaal forfait.

Dit bezorgt deze mensen een grote onzekerheid. De ene maand verdienen ze als leerkracht 2000 euro of 2200 euro bruto. De maand nadien zouden ze dan op 480 euro terugvallen. Die mensen zijn op zoek en gaan van interimbetrekking naar interimbetrekking. Soms moeten ze zich 30 tot 40 kilometer verplaatsen om aan het werk te kunnen blijven. Dit is niet houdbaar.

De betrokkenen hebben me laten weten dat ze zo snel mogelijk uit het onderwijs willen vertrekken.

Minister, ik weet dat u heel sterk met de loopbaanproblematiek bezig bent. Er is, zeker in het secundair onderwijs, een vrij grote uitstroom. U weet dat beter dan wie ook. Kent u deze problematiek? Hoe breed zal de impact zijn? Van de 155.000 leerkrachten in Vlaanderen is ongeveer 70 procent vastbenoemd. Ik kan me voorstellen dat er ettelijke interimarissen zijn die vandaag of morgen met deze situatie zullen worden geconfronteerd.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, globaal genomen, kennen we de problematiek die de heer Sauwens net heeft aangehaald. Voor jonge leerkrachten vormt de werkzekerheid een probleem. Dat is een van de redenen waarom we dat nu binnen het loopbaanpact trachten op te lossen. We boeken op dat vlak overigens vooruitgang. De meest structurele oplossing bestaat uit werkzekerheid. Op die manier krijgen mensen veel minder met interimbetrekkingen te maken.

Ik heb geen weet van een probleem dat ons of het met beheer belaste Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODi) in grote termen is signaleerd. We kennen de precieze impact niet. Ik heb de vraag van de heer Sauwens genoteerd. Ik zal het laten onderzoeken en goed opvolgen. Ik zal nagaan wat de gevolgen zijn. Indien de gevolgen inderdaad zo drastisch zouden zijn, zou dit een impact kunnen hebben. De mensen die nu nog interimjobs uitvoeren, zouden kunnen beslissen dat niet meer te doen. Hierdoor zou het lerarentekort acuter kunnen worden. Ik zal laten onderzoeken wat de juiste impact is en zal hier eventueel later nog op terugkomen.

De heer Johan Sauwens: Volgens mij zal de minister snel moeten optreden. Volgens mij zijn er twee mogelijkheden. Ik heb in de federale wet gelezen dat een aantal categorieën worden uitgezonderd. Zij vallen niet onder de degressiviteit. Het gaat dan om havenarbeiders en om andere tijdelijk werklozen. Volgens mij betreft het hier een specifieke problematiek van tijdelijke werkloosheid die niet onder de algemene regel valt. Die uitzondering zou eventueel een mogelijkheid bieden. Anders zou de minister op korte termijn voor deze beperkte en gedefinieerde groep naar een soort poolingsysteem moeten overstappen.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Voorzitter, tijdens de voorgaande besprekingen over het loopbaanpact en dergelijke is gebleken dat we mensen niet enkel bij het onderwijs moeten betrekken, maar er ook moeten kunnen houden. Er zijn in het verleden al allerlei denksporen bewandeld. We hebben onder meer met pools gewerkt.

In elk geval heeft de heer Sauwens een nieuw element aangehaald. Ik zou de minister dan ook willen vragen hierover met de federale overheid contact op te nemen. We moeten dit los zien van het debat dat we momenteel in Vlaanderen voeren. Dit is een nieuw element van de problematiek. We moeten dit met de nodige urgentie behandelen.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, zoals hier al is aangehaald, is de werkzekerheid natuurlijk zeer belangrijk. We hebben het er al vaak over gehad. Voor het lerarentekort is dit natuurlijk essentieel. Ik zou de minister dan ook concreet willen vragen of hij dit probleem al met de vakbonden heeft besproken. In het licht van het pact ziet hij de vakbonden tenslotte heel regelmatig. Dat debat draait nu immers op hoge snelheid. Indien dit niet het geval zou zijn, zou ik hem willen vragen zeer snel met hen contact op te nemen. Volgens mij moet dit een van de grootste prioriteiten op het vlak van de werkgelegenheid en het onderwijs zijn.

Minister Pascal Smet: Het probleem is me door de vakbonden, het agentschap of het departement nog niet signaleerd. Ik weet dat er een fundamenteel probleem is ontstaan. Ik

ben blij dat deze actuele vraag is gesteld. Ik zal hier rekening mee houden. We zullen ook het denkspoor van de uitzonderingen bekijken. We zullen hier niet mee talmen.

De heer Johan Sauwens: Het is duidelijk dat er in een confederaal model, waarin we toch al gedeeltelijk zitten, onvermoede neveneffecten kunnen ontstaan van maatregelen op het ene en op het andere niveau. Werk- en inkomenszekerheid moet een van de sterke troeven zijn. Het gaat om gemotiveerde mensen, die we zeker de kans moeten geven om hun loopbaan in het onderwijs op een rustige manier te kunnen uitbouwen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de algemene kennis van de studenten lerarenopleiding

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, collega's, elke dag word ik wakker met De Ochtend en dan ben ik op de hoogte van het nieuws. Deze ochtend ging het over een studie van de Katholieke Hogeschool Limburg die had vastgesteld dat de algemene kennis van de studenten in de lerarenopleiding en hun manier om het nieuws te volgen en daar kritisch over te zijn, beneden alle peil was. Het onderzoek peilde naar algemene inzichten en zocht waaraan dat kon liggen.

Het is toch een redelijk onderzoek: negenhonderd studenten in acht hogescholen kregen bijna honderd vragen voorgelegd. De resultaten waren opmerkelijk. Een aantal studenten weet op een blinde kaart niet de Verenigde Staten aan te duiden. Een aantal studenten weet niet wanneer de Eerste en de Tweede Wereldoorlog plaatsvonden. Een aantal studenten heeft nog nooit gehoord van Mao of Stalin. *(Opmerkingen bij CD&V en Vlaams Belang)*

Minister, ik kan u geruststellen: slechts 30 procent had nog niet van u gehoord. Minister-president, slechts 30 procent had ook van u nog niet gehoord. Dat viel nog mee. Liberalisme, communisme, fascisme: dat kende men niet. Dat was dus nogal opmerkelijk.

Het onderzoek wees ook uit dat de studenten heel weinig omgaan met de media. Ze lezen weinig kranten, enzovoort.

Minister, mijn vraag ligt voor de hand: hebt u vrij snel concrete plannen om daar iets aan te doen? U moet dat niet op de lange termijn doen, u moet de algemene kennis in de lerarenopleiding bijspijkeren.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Dat onderzoek was voor mij geen verrassing. Het is niet de eerste keer dat er zo'n onderzoek is. Bovendien zou het ook niet zoveel verschil maken indien je het zou vergelijken met vroeger en indien je de algemene bevolking zou bekijken. Zelfs als je hier, of hierbuiten, dezelfde vragen zou stellen, zou dat eigenaardige resultaten opleveren. *(Opmerkingen)*

Ik wil u niet in verlegenheid brengen. *(Gelach)*

Wij maken de veramerikanisering van onze samenleving mee. Mensen vinden algemene kennis minder belangrijk, het doet er niet toe of het nu om wetenschap of politiek gaat. Er wordt veel meer aandacht besteed aan filmsterren. Ouders spreken thuis met hun kinderen veel minder over politiek en over wat er in de kranten staat. De studie toont ook het enorme verschil aan tussen diegenen die het nieuws volgen en diegenen die het nieuws niet volgen. Dat is heel opvallend. Dat is een algemeen feit in de samenleving. Het is een weerspiegeling daarvan.

Het is wel bijzonder verontrustend dat het gebrek aan kennis enorm groot is in de lerarenopleiding. Die mensen zullen onze kinderen moeten opvoeden, laten opgroeien en kennis aan hen overdragen. Dat heeft te maken met het veranderend instroomprofiel. Vroeger kozen veel mensen van academisch niveau voor het beroep van leraar. Die mensen gaan nu, onder andere door de democratisering van het onderwijs, naar andere oorden. Zij gaan naar universiteiten en doorlopen een ander professioneel parcours. Daardoor krijg je een ander instroomprofiel in de lerarenopleiding.

We hebben uiteraard niet op de studie gewacht. U weet dat we de lerarenopleiding, die eigenlijk nog niet zo heel lang geleden is hervormd, al opnieuw evalueren. Tegen de zomer van 2013 zullen we die evaluatie hebben. We zullen dan ook van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) het beroepscompetentieprofiel van leerkracht moeten hebben. We hebben ook al heel wat denkwerk van de lerarenopleiders zelf over de profielschets. Dan zullen we zien welke stappen we moeten zetten.

Ik wil er ook op wijzen dat we in het kader van het Loopbaanpact hebben gesproken over de vermastering en de bachelors. Dat past allemaal in hetzelfde gegeven.

Het is een illusie om te denken dat het onderwijs dat alleen zal oplossen. Het is ook een verantwoordelijkheid van de ouders, van de samenleving in haar geheel. Die veramerikanisering van onze samenleving die ook in Europa sterk binnensijpelt, is inderdaad verontrustend en we moeten daar een antwoord op geven.

Waar ik geen voorstander van ben, is de suggestie van een apart vak rond burgerschap. De onderzoekers pleiten daarvoor. Ik denk dat dat in de andere vakken aan bod moet komen. Veel buitenlandse collega's zouden al heel blij zijn indien zeven op tien weet wie de minister-president van een regering is of wie de minister van Onderwijs is. Dat zijn geen slechte cijfers in internationaal perspectief. Dat neemt niet weg dat er reden tot bezorgdheid en tot actie is die samen met de onderwijsverstrekkers zal moeten worden uitgewerkt.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan me daarbij aansluiten.

U hebt een heel mooie uiteenzetting gegeven over de maatschappij en de opleidingen. Het klopt en we moeten dat inderdaad allemaal samen doen. Maar het gaat hier over de lerarenopleiding en we willen ook niet aan de alarmbel trekken, maar er is een bezorgdheid zoals u ook zelf zegt. U zegt acties op korte termijn, maar ik neem aan dat dat zeer snel is omdat we de lerarenopleiding toch in het oog moeten houden. Ze zullen in de toekomst immers voor onze kinderen zorgen.

U hebt het ook even gehad over de instroom die moet worden bewaakt omdat de onderzoekers ook verwijzen naar het secundair onderwijs waar er te weinig algemene kennis wordt doorgegeven. Er is blijkbaar ook een verschil tussen aso-, bso-, tso- en kso-instroom. Er zijn al allerlei dingen gesuggereerd, maar u weet dat wij pleiten voor een oriënteringsproef. Sommige hogescholen nemen zelf initiatief en screenen voor een betere remediëring. Minister, zijn er volgens u nog andere manieren om de instroom op korte termijn – want er is een lerarentekort – bij te sturen of te remediëren?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik erger mij aan het dedain waarmee u over de Verenigde Staten spreekt met de term 'veramerikanisering'. Deze ochtend heeft professor Sophie De Schaepdrijver nog een voorbeeld gegeven van het cliché en gezegd dat het absoluut niet juist is dat de VS oppervlakkig zijn, maar dat bijvoorbeeld de belangstelling voor geschiedenis er veel hoger is dan bij ons. Het is een typische houding van de 19e-eeuwse aristocraten van Europa, van de nazi's en de communisten om van Amerika een karikatuur te maken. Het is een belediging voor de tienduizenden Amerikanen die gestorven

zijn op de stranden van Normandië om hier vrijheid en democratie te brengen. Minister, ik eis dat u stopt met het dedain over Amerika.

Ik vind het onderzoek een zeer ernstig gegeven. Ik heb vanmorgen de 92 vragen van Knack opgelost en ze zijn spotgemakkelijk. Het feit dat leraars daar slecht op scoren, is ontstellend. Er moet echt wel een tandje worden bijgestoken in de lerarenopleiding, want dat zijn de mensen die later onze kinderen moeten opleiden.

We moeten misschien overwegen om Matthias Schoenaerts minister-president van Vlaanderen te maken, want zo zal iedereen weten wie de minister-president van Vlaanderen is – de studenten kennen hem wel.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, u kijkt inderdaad vooral naar de maatschappij en voor een deel ook naar de ouders en de gesprekken aan de koffietafel.

Een tijdje geleden was er een gelijkaardig onderzoek van de Koning Boudewijnstichting. Het ging over de leerlingen in het secundair onderwijs. De resultaten waren gelijklopend. U hebt toen geantwoord dat er wel degelijk een en ander kon worden gedaan bijvoorbeeld door de scholen. Het loont als scholen veel inspanningen doen rond politiek en burgerschap. Het schoolklimaat is ook heel belangrijk. Hoe democratischer het schoolklimaat, hoe beter.

Minister, op dat vlak kunt u nog inspanningen doen met maatregelen rond participatie op scholen. U zei zelf ook dat u onder meer via de Koning Boudewijnstichting in ondersteuning zou voorzien om de lerarenopleiding te verbeteren. Er zijn dus wel dingen die u als minister kunt doen om de trend te keren.

Daarnaast zijn er natuurlijk de leerlingen die doorstromen naar de lerarenopleiding. Er zit dus toch wel degelijk een fout in het secundair onderwijs. We wachten op die hervorming. Daarbij wou men toch wel die algemene kennis aanpakken. Minister, het lijkt me belangrijk dat u ook daarmee voort blijft doen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik deel absoluut de bezorgdheid van een aantal collega's. Ik heb dit onlangs ook nog gezegd in de commissie: dit is een van die cruciale elementen voor wat er de komende jaren en decennia zal gebeuren met onze Vlaamse samenleving. Zo eenvoudig is het.

Ik zeg dat niet snel. Als het zo is dat het niveau van de leerkrachten die onze kinderen moeten onderwijzen, ondermaats zou zijn, en dat blijkt uit die studie, dan heb ik daar enorme vragen bij. Het gaat over meerdere niveaus. We kunnen het hebben over de lerarenopleiding, maar eigenlijk lijkt het me veeleer te gaan over het instroomprofiel, zoals de minister zegt. Los van de vraag hoeveel leerlingen uit het tso en het bso leraar willen worden, rijst ter zake de vraag of we ermee kunnen leven dat iemand die bijvoorbeeld in het technisch onderwijs afstudeert, sowieso zo zwak scoort op al die algemene kennisvragen, ook als hij niet doorstroomt naar het onderwijs. Ik vind dat een bijzonder belangrijk debat en hoop dat we daar regelmatig op kunnen terugkomen. Onze kinderen verdienen dat.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Minister, ik vind dat u toch net iets te veel verstopperij speelt. Nogmaals toont de studie aan dat er wat schort met de kwaliteit van ons onderwijs. Zelfs studenten in de lerarenopleiding blijken over te weinig algemene historische en politieke kennis te beschikken, en ook hun talige vaardigheden blijken niet voldoende.

Dat is inderdaad ontluisterend, maar voor ons toch niet zo heel verbazingwekkend. Zeker sinds de invoering van de eindtermen is het niveau van ons onderwijs immers gedaald. Daar komt dan nog bij dat bijvoorbeeld het vak geschiedenis, toch het vak bij uitstek waardoor men maatschappelijke en historische kennis kan opdoen, stiefmoederlijk wordt behandeld.

Dat heeft minder met een gebrek aan burgerschapsvorming of nog minder met veramerikanisering te maken, maar alles met kwaliteit. It's the school, stupid. Het niveau van ons onderwijs moet dringend omhoog. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, minister, geachte leden, ik deel die bezorgdheid, maar ik denk dat de problematiek toch complexer is dan wat we hier kunnen behandelen in het bestek van een actuele vraag.

Uit de studie blijkt inderdaad, zoals gezegd, dat de vooropleiding veel invloed heeft: mensen uit het aso scoren beter. Dat hoeft geen probleem te zijn, maar nu is er wel een probleem, want minder dan de helft van de mensen die afstuderen in de lerarenopleiding, komt uit het aso. Van diegenen die aan het studeren zijn, komen er dus nog veel meer niet uit het aso. Dat dit momenteel wel een probleem is, zeggen ook de mensen uit de lerarenopleiding.

Minister, daarom wil ik me hier daarop richten en u vragen hoe u dat op korte termijn kunt aanpakken. Ik sluit me aan bij wat mevrouw Vermeiren zegt. Ik denk niet dat het nog mogelijk is om lang te dralen op dat vlak. De lerarenopleiding is eigenlijk de kern van heel het onderwijsgebeuren, omdat daar de mensen worden gevormd. Mocht u dus antwoorden dat dit zal worden bekeken in het lerarenloopbaanpact, dan ben ik daar niet tevreden mee. Ik wil van u weten welke maatregelen u snel kunt voorstellen.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, ik heb een bijkomende vraag. Ik heb alleen kennis genomen van het onderzoek via de krantenberichten van deze ochtend. Hebt u het volledige onderzoek al ingekeken? Weet u op welk moment in de lerarenopleiding dat onderzoek is verricht? Hoe antwoordt die lerarenopleiding daarop? Uiteindelijk gaat het immers over studenten in opleiding. Wat mij vooral interesseert, is hoe het met de studenten na hun opleiding staat, wanneer ze hun diploma hebben gekregen. Is het dan nog zo slecht gesteld met hun algemene kennis, of is er dan voldoende bijsturing geweest?

Minister Pascal Smet: Voorzitter, mijnheer Bouckaert, ik heb geen dedain voor de Verenigde Staten. Ik ga daar soms met vakantie. Ik vind het daar fantastisch.

Ik raad u echter aan om eens de New York Times te lezen. Tegenwoordig kan dat elke dag digitaal, via een iPad. Die krant heeft zelfs een apart onderwijskatern. In de Verenigde Staten is men immens bezorgd over het algemene kennisniveau van de doorsnee Amerikaan en de kwaliteit van het onderwijs. U kunt dat toch niet ontkennen. Dat heeft niets te maken met dedain, dat is gewoon een vaststelling. Natuurlijk heb ik niets tegen de VS, maar u kunt er toch niet omheen dat dit al veel langer een probleem is. Zo denkt een doorsnee Amerikaan bijvoorbeeld dat Brussel een land is. Ik vind dat niet uit. Dat kunt u lezen in de vele rapporten die er zijn.

Dat heeft dus niets te maken met dedain, wel veel met hoe een maatschappij evolueert. Het evolueert ook zo in onze samenleving. Ik spreek daarover geen waardeoordeel uit. Ik stel enkel vast dat mensen met veel andere dingen bezig zijn, meer met Astrid Bryan dan met Jan Peumans, om maar een voorbeeld te geven. (*Rumoer*)

We stellen dat vast. Het is inderdaad erg, zeker in de leerkrachtenopleiding. Ik wil er zelfs geen waardeoordeel over geven. Het onderzoek toont duidelijk aan dat de leerlingen die het nieuws volgen significant beter scoren, wat een evidentie is. Dat is opnieuw een maatschappelijk gegeven, dat thuis moet worden aangepakt, net als door de samenleving en de media en door het onderwijs. Daar ben ik het mee eens.

Ik wil wel even de puntjes op de i zetten. Een minister van Onderwijs legt via het parlement inderdaad eindtermen vast. Op zich is er geen probleem met onze eindtermen, denk ik, als het gaat over wat ze moeten kennen. Hoe ze bereikt moeten worden, is volledig de

verantwoordelijkheid van de scholen en niet van de minister of het parlement. Dat is de onderwijsvrijheid in ons systeem.

Wij kunnen ondersteunen en dat proberen we ook te doen. Ja, mevrouw Meuleman, we nemen initiatieven. Het Participatiedecreet met rechten en plichten zal weldra worden beslist door de regering. We hebben het project Kranten in de Klas (KiK) en de ondersteuning via de Koning Boudewijnstichting. Maar het zal toch meer zijn dan dat.

Concreet voor de lerarenopleiding is er inderdaad iets aan de hand met de instroom. Ik hoop dat het parlement mij toch niet kwalijk neemt dat ik, wanneer die lerarenopleiding eigenlijk recent is herzien onder de vorige regering en ik als nieuwe minister veel sneller dan verwacht overga tot een evaluatie, even eerst de evaluatie afwacht. Tegen de zomer van 2013 krijgen we die evaluatie.

Ik heb het initiatief genomen om niet verder te doen zoals nu en ik heb gevraagd om het beroepscompetentieprofiel van de toekomstige leerkracht in te vullen, aan de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Tegen de zomer doen ze dat. Dat hebben we wel nodig.

Op basis van de evaluatie en het competentieprofiel kunnen we kijken wat het instroomniveau van een leerkracht moet zijn en tevens zijn opleidingsniveau. Mag ik er even op wijzen dat het een debat is dat niet enkel in Vlaanderen woedt, maar in heel de wereld? Volstaan bachelors of moet je naar masters gaan? Dat debat hebben we hier een jaar geleden gevoerd en de meningen waren op zijn zachtst gezegd toch wel verdeeld. Ook dat is er een onderdeel van.

De inhoud van de lerarenopleiding wordt op dit moment door hen bepaald in samenspraak met de scholen. Buiten de generieke competenties komt de overheid daar niet in tussen. Het ligt in de handen van de hogescholen. Als leraren in spe niet goed zijn, slagen die niet, hè. Dat is de logica der dingen. Ofwel slagen ze, ofwel niet. Ik ga er toch van uit – want daarvoor hebben we een heel systeem van kwaliteitszorg – dat onze hogeschoolinstellingen nog altijd goed zijn.

Wat de instroom en de bewaking daarop betreft, weet u dat we daar volop mee bezig zijn, maar dat er in het onderwijsveld ook verdeeldheid heerst over hoe je dat moet aanpakken. Ik hoop dat we dat ook in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs kunnen aanpakken.

Belangrijk in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs is ook dat die eindtermen vaak vakoverschrijdend zijn. Het is eigenlijk een inspanning die men moet doen, een inspanningsverbintenis. Meer nog is er een probleem van eigenaarschap: wie is er verantwoordelijk in een school om die te bereiken? We moeten meenemen in de hervorming dat eigenaarschap behouden blijft, of dat we een ander systeem meer in de richting van competenties uitwerken.

Samengevat, de instroombewaking is op dit moment de verantwoordelijkheid van de hogescholen. Ze hebben heel veel ruimte om dat te doen. Het beleid moet eigenlijk geen initiatief nemen, omdat ze het al kunnen doen.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, als u er bent, weten we het altijd. Mijnheer Verfaillie, de minister zegt dat hij zijn eigen woorden niet meer hoort.

Minister Pascal Smet: Dat heb ik niet gezegd.

De voorzitter: Ik interpreteer dat zo.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Vermeiren heeft problemen om mij te horen.

Samengevat, het is een verantwoordelijkheid van velen, ook van Onderwijs. We zijn ons daarvan bewust. Daarom hebben we al die beleidsvoorbereidende stappen gezet. Dat dateert niet van gisteren, er is wat tijd nodig om dat serieus te doen. We zullen samen moeten kijken

hoe we die instroom kunnen bewaren, maar dat zal nog tot fundamentele debatten leiden, waar ook in dit parlement nog geen eensgezindheid over is.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, collega's, de tijd is te kort om dit in het kader van een actuele vraag helemaal uit te klaren. Dat moet een debat worden dat lang zal duren. Het gaat wel ruimer dan louter burgerschapsvorming. Het gaat om het aanbieden van kennis en inzichten waar leerlingen uit het secundair onderwijs mee voort kunnen. Als je weet wie Marx en Mao zijn, en als je die kunt herkennen, dan kun je ook cartoons lezen. Om die basisinzichten gaat het.

De verschillende onderwijsniveaus moeten op elkaar aansluiten. Het kan niet dat het andere niveau opnieuw moet beginnen met kennis of vaardigheden als we verwachten dat die al zijn verworven. Het komt erop aan dat we in de eerste plaats vakleerkrachten moeten vormen met een ruime blik op de maatschappij en een drang om hun kennis en vak altijd te toetsen aan de maatschappij.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitspraken van de minister met betrekking tot de aanpak van de jeugdwerkloosheid

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, minister, het voorbije weekend las ik een interview met u in De Zondag, waarin u het in het eerste deel had over sport en bewegen. Daarmee was ik het volledig eens. Maar in het tweede gedeelte ging het over werkloosheid en jeugdwerkloosheid. Wat u daarin zei, frappeerde me toch. U zei: "Inzake werk doe ik mijn ding. We zullen dit jaar de economie opnieuw moeten lanceren en tegen faillissementen moeten vechten, maar dat is mijn bevoegdheid niet."

Ik vond dat een nogal frappante uitspraak, terwijl u als beleidsverantwoordelijke van een Vlaamse Regering, die er prat op gaat dat ze heel wat investeert in innovatie en relance, geen gebruik maakt van uw positie om aan jongeren, waarvan er velen werkloos zijn, een duidelijke boodschap en perspectief te geven. Het lijkt wel of u de hete aardappel doorschuift naar een van uw collega's. U maakt er zich van af met een voor een beleidsverantwoordelijke vrij merkwaardige uitspraak: "Dat is mijn bevoegdheid eigenlijk niet."

Minister, ik weet dat u ondertussen heel wat initiatieven hebt genomen inzake individuele beroepsopleiding (ibo's), werkinlevingsstages, instapstages enzovoort, maar iedereen erkent toch wel dat heel wat jongeren, ook in Vlaanderen, in de werkloosheid zitten.

Minister, gaat u extra stimuli en maatregelen nemen om veel van die jongeren, die vandaag op zoek zijn naar perspectief en die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, sneller toe te leiden, zeker op een moment dat er een laagconjunctuur is?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Rzoska, ik denk dat u het hele artikel niet hebt gelezen, want de titel bepaal ik natuurlijk niet, en daar staat wat u zegt. Maar als je de inhoud leest, dan zie je welke maatregelen en stimulansen we hebben genomen en aan het nemen zijn, en die nu van kracht worden. U noemt er een paar.

Maar ik kan ook anders beginnen en dat staat ook in het artikel. 93 procent van de jongeren bereiken we binnen de vier maanden. Daarvan wordt 58 procent naar werk geleid binnen de

vier maanden. Binnen diezelfde vier maanden stroomt 70 procent uit de werkloosheid. Dat kan ook zijn omdat ze verder gaan studeren enzovoort.

Voor de groep jongeren die het moeilijk heeft om snel aan werk te geraken, hebben we met het loopbaanakkoord specifieke afspraken gemaakt die nu in uitvoering komen. Werkinleving is er een van. Maar ook de voorstellen die we samen met het federale niveau doen inzake instapstages, komen binnenkort in uitvoering. Dat is een nieuwe maatregel. Ibo, nieuwe maatregel om die te verruimen. Dat is een tweede groot pakket maatregelen.

Afgelopen vrijdag hebben we 34 sectorakkoorden afgesloten conform de afspraken in het loopbaanakkoord. Werkplekklere krijgt een centrale plaats. Vorige week hebben we in de commissie Werk nog besproken dat een betere aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt samen met de sectoren moet worden aangepakt.

Nog een maatregel is Competent van de VDAB, die nu start. Vraag en aanbod worden beter op elkaar afgestemd. Niet alleen cv en diploma tellen, ook competenties en talenten die nodig zijn voor de baan én die de werkzoekende in huis heeft, spelen nu mee.

Er zijn effecten. Dat staat ook in het artikel. Daar leest u heel duidelijk dat we de vierde beste zijn op het vlak van jeugdwerkloosheid. We nemen de maatregel. Ja, er moet nog van alles gebeuren, maar we werken eraan. Na Duitsland, met 8 procent, en Oostenrijk en Nederland, met 9 procent, is Vlaanderen de vierde beste leerling in Europa, met 11 procent.

Mijnheer Rzoska, u had alles moeten lezen. Ik neem er twee dingen bij: de sectorconvenanten en de competenties. Daarbovenop nog maatregelen nemen, is volgens mij niet nodig.

De heer Björn Rzoska: Minister, u kunt gerust zijn, ik heb alles gelezen. Het is niet omdat ik hier nieuw ben, dat ik mijn dossiers niet heb ingestudeerd.

U masseert het cijfer weg met internationale vergelijkingen. Alle analisten zijn het erover eens dat ook in Vlaanderen – en de cijfers van december 2012 hebben dat duidelijk aangetoond – de jeugdwerkloosheid stijgt. Ik vind het merkwaardig dat u op het moment dat zoveel jongeren werk zoeken, die boodschap niet geeft in een interview.

De cijfers over de bereikbaarheid – 93 procent van de VDAB – heb ik ook gelezen in het interview. Ik stel me daar vragen bij. Aan de ene kant zijn er de cijfers, aan de andere kant de kwaliteit.

Op internet circuleert er zelfs een rapport van de Katholieke Arbeidersjeugd (KAJ) rond interimarbeid en jongeren. Heel wat kwalitatieve gegevens worden opgelijst. Jongeren schreeuwen het uit dat ze het lastig hebben met die jobs. In dat licht vind ik uw antwoord niet afdoend.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, ik heb het volledige interview goed gelezen. U zegt verschillende keren dat uw aanpak in verband met jeugdwerkloosheid werkt en dat uw aanpak in verband met jongeren efficiënt is. Die uitspraken staan in schril contrast met de bespreking die we vorige maand in de commissie Werk hebben gevoerd naar aanleiding van het OESO-rapport (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) over de arbeidsmarkt. Volgens de OESO is er wel degelijk een groot probleem inzake jeugdwerkloosheid, in het bijzonder in de centrumsteden, in de Limburgse mijnstreek en onder allochtone jongeren.

U zegt nog in het interview dat de oppositie altijd alles slecht vindt. U zult mij of mijn fractie dat nooit horen zeggen. De zaak voorstellen alsof u met uw aanpak al de Mont Ventoux hebt bereikt, is echter helemaal niet correct. We zijn amper vertrokken. Het is eerder een processie van Echternach. Nu hoeraberichten de wereld insturen over uw aanpak, is niet correct. Niemand is gebaat bij de gekleurde voorstelling van de feiten. Laat dat voortaan achterwege. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: We mogen het probleem van de jeugdwerkloosheid zeker niet minimaliseren. We moeten het blijven opvolgen. We moeten ook niet dramatiseren, we moeten de zaak in het juiste perspectief plaatsen. Binnen Europa scoren we goed. Dat is al gezegd. Als de economie eenmaal gaat heropleven, zullen de jongeren er als eersten van profiteren.

Op 1 februari starten de instapstages voor ongekwalificeerde jongeren. We kijken allemaal hoopvol uit naar de resultaten. Hebt u enig zicht op een streefdoel? Hebt u een streefdoel in gedachten op korte termijn? Hoeveel jongeren wilt u bereiken?

Maandag was ik op een nieuwjaarsreceptie van Voka. Daar kwam het opnieuw aan bod: heel veel bedrijfsleiders vinden geen geschikt personeel. Aan de ene kant hebben we de werkloosheid, aan de andere kant de openstaande vacatures. Er is een mismatch tussen onderwijs en arbeidsmarkt. Er is nog heel veel werk. U hebt daar zelf al naar verwezen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Mevrouw Fournier, ik ben het niet met u eens. Wanneer een op de drie jongeren in een centrumstad als Antwerpen vandaag werkloos is, dan is dat niet dramatisch maar zeer dramatisch.

Minister, op 13 december, kort voor het reces, hebben we deze problematiek nog eens uitvoerig besproken. U hebt gezegd het aantal min-25-jarige werkzoekende jongeren in Vlaanderen ongeveer 75.000 bedraagt. U zei toen dat u met het jeugdwerkplan veel jongeren bereikt. De kansengroepen worden echter niet bereikt. En het is ook internationaal aangetoond dat wij op dat vlak niet de besten van de klas zijn, integendeel.

U hebt verschillende initiatieven genomen. We hebben de werkateliers gehad waar de toeleiding niet was wat ze moest zijn. U hebt ook andere initiatieven genomen. U hebt er daarnet een opsomming van gegeven aan de heer Rzoska. En nu maak ik me nog een klein beetje meer zorgen. U zegt dat de werkinlevingsstages opnieuw beginnen op 1 januari. Vandaag is het 23 januari. Ik hoop dan ook dat de maand januari die intussen bijna voorbij is, een enorme boost heeft gegeven. Er zijn immers 75.000 jongeren die bereikt moeten worden.

En tot slot, hoe verloopt de toeleiding naar die inlevingsstages vandaag? We moeten dit tijdig evalueren en bijsturen indien nodig.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Rzoska, ik ben het met u eens dat elke werkloze er een te veel is, ongeacht of het dan gaat over een gehandicapte, een allochtoon, een jongere of een oudere. Iedereen moet aan de bak komen. Ik ben het eens met mevrouw Fournier in die zin dat we de cijfers moeten nuanceren. We zien een gemiddelde in Europa van 21 procent werkloze jongeren. Dat is 10 procent meer dan in Vlaanderen waar dat ongeveer 11,6 procent is.

Verder in de beleidsbrief staat waar het probleem wel zit, en dat is voornamelijk bij de ongekwalificeerde uitstroom. In diezelfde beleidsbrief kunt u ook zien wat daarvoor al wordt gedaan. En dan is behoorlijk wat.

U hebt het daarnet gehad over die internationale vergelijking. De aanbevelingen die worden gedaan door de Europese Commissie, zijn specifiek gericht op ouderenwerkloosheid. De Europese Commissie vraagt van ons om absoluut in te zetten op ouderenwerkloosheid. Als u dit vergelijkt met andere landen, dan zult u zien dat daar wordt gevraagd om in te zetten op jongerenwerkloosheid. Op internationaal vlak wordt aan ons dus wel degelijk minder gevraagd om iets te doen aan jongerenwerkloosheid.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Janssens, de Europese cijfers zijn wel goed maar we rusten niet op onze lauweren. Wij hebben vorig jaar nog een aantal zaken opgestart. We doen

dat nu opnieuw. Blijkbaar mogen we zelfs niet zeggen dat Vlaanderen momenteel de vierde beste is in Europa. Als het goed is, dan mag het ook wel gezegd worden. Wat de jongerenwerkloosheid betreft, scoren we goed maar dat betekent niet dat we niets moeten doen. Elke jongerenwerkloze is er een teveel. Ik ben het daar helemaal mee eens.

We doen nog altijd voort om 93 procent binnen de 4 maanden te bereiken, om 58 procent naar werk te leiden en 70 procent binnen de 4 maanden buiten de werkloosheid te krijgen. We zetten in op de steden. Als we inzetten op de laaggeschoolden en de ongekwalificeerde uitstroom, dan heeft dat precies te maken met de steden en de stedelijke problematiek. De werkinleving is gericht op de steden en start nu in elf centrumsteden. Antwerpen en Gent hebben gevraagd om nog te wachten. Zij zullen een maand later beginnen met het oog op een beter overleg.

Voor 2013 zijn er ongeveer 1300 werkinlevingsplaatsen, 4400 instapplaatsen en 15.000 individuele beroepsopleidingen. Ik ben het er helemaal mee eens dat vraag en aanbod beter op elkaar moeten aansluiten. Dat was juist een van de accenten in de nieuwe sectorconvenanten XIII en XIV. Het is heel goed dat die sectoren eindelijk ook intersectoraal willen werken aan die aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt.

Ik denk dat we op de juiste manier de sectoren hebben kunnen overtuigen om in te zetten op de intersectorale initiatieven. Op die manier staan we niet stil en rusten we niet op onze lauweren. We doen verder op de juiste manier, en tot nu toe met resultaten. Maar we willen nog een beter resultaat. We willen zeker iets hebben voor de jongeren die ongekwalificeerd uitstromen. Er is geen hoerastemming, zeker niet, maar we steken het niet weg als we eens goede cijfers hebben. *(Applaus bij de N-VA en CD&V)*

De heer Björn Rzoska: Op dit moment zijn er inderdaad goede cijfers, dat ontkent niemand. Het cijfer is vorig jaar wel gestegen, dat kun je toch ook niet ontkennen. Minister, ik zal de commissie zeer goed opvolgen. Ik zal de impact van uw beleid meten. Ik zal u schriftelijke vragen stellen. Ik zal u uiteraard een eerlijke kans geven, zelfs al zei gisteren de Internationale Arbeidsorganisatie dat het knelpunt voor 2013 op de arbeidsmarkt de jeugdwerkloosheid is. Bij dezen: ik zal uw beleid opvolgen en ik zal de impact daarvan meten. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: Dat was meteen het eerste optreden in de plenaire vergadering van de heer Rzoska. *(Applaus)*

De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Federale Regering en de deelstaatregeringen betreffende de uitvoering van de zesde staatshervorming

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg tussen de Federale Regering en de deelstaatregeringen betreffende de uitvoering van de zesde staatshervorming

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u bent gisteren samengekomen met de federale premier en uw collega's van de deelstaten om eens na te gaan hoe het zit met de stand van zaken van de zesde staatshervorming. Uw berichten waren nogal positief. Ik heb u gisteren in Terzake gehoord. U zegt dat het de goede kant op gaat. Als ik u mag geloven – waarom zou ik dat niet doen – dan komt de voorhoede van de ambtenaren er, dan zou er zijn

afgesproken dat bij de overdracht van de bevoegdheden al centen meekomen, behalve van het domein Werkgelegenheid, en dat er nog een paar knopen zitten bij de Financieringswet.

Maar dit moet toch wat worden genuanceerd. Volgens een aantal kranten zou men eigenlijk nog niet ver vooruit zijn geraakt. Over hoeveel ambtenaren gaat het? Dat is de eerste vraag. Welk referentiekader neemt men voor de overdracht van bevoegdheden? Als men zegt dat 100 procent van de middelen meegaan, dan moet men natuurlijk een referentie hebben. Ik herinner me discussies inzake het Lambermontakkoord hoe men toen jongleerde met referenties toen het ging over Landbouw en Buitenlandse Handel, om maar iets te zeggen. Toen gingen ook zagezegd 100 procent middelen mee. De Financieringswet zou nog in de startblokken staan. Als men vorige maand heeft beslist binnen het Comité de mise en oeuvre des réformes institutionnelles (COMORI), dat de bevoegdheidsoverdrachten politiek worden gekoppeld aan de herziening van de Financieringswet, dan stelt zich op zijn minst een probleem van timing als men dat allemaal samen wil doen.

Minister-president, ik ben eerder een beetje sceptisch ten aanzien van wat gisteren is gebeurd. Ik vraag u naar aanleiding van de elementen die ik heb aangehaald, wat nu de stand van zaken is.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik heb ook een aantal vragen naar aanleiding van de ontmoeting gisteren. We weten allemaal dat men deze dagen volop aan het werk is met de implementatie en de uitvoering van het Vlinderakkoord, de zesde staatshervorming. Vorig jaar is er al de delicate oefening geweest van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Die is tot een goed einde gebracht. Brussel-Halle-Vilvoorde is gesplitst. Nu staat de ruime bevoegdheidsoverdracht op het programma. We geloven er sterk in dat dit jaar, in 2013, dat pakket naar Vlaanderen komt.

Een goede voorbereiding is dan op zijn plaats. Ik denk dat het goed is dat de federale premier dat gisteren met de ministers-presidenten heeft voorbereid. Een voorstel dat onze minister-president heeft gedaan, namelijk een voorhoede van federale ambtenaren naar de regio's sturen, is aanvaard. Ik denk dat dat ook goed is. Het is goed dat Vlaanderen zich voorbereidt op de inkanteling van deze bevoegdheden. Het groenboek is daarvoor als instrument gebruikt.

Minister-president, wat zijn de concrete afspraken, hoe heeft u het gesprek van gisteren geëvalueerd en in welke mate kan de Vlaamse administratie daar de volgende maanden mee omgaan?

De voorzitter: Minister-president Kris Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Collega's, gisteren heeft er een vergadering plaatsgevonden, die zeker moest worden afgerond om 14 uur, zodat ik tijdig aanwezig kon zijn in de commissie – maar daar hebben we het al over gehad. Dit parlement, collega Van Houthem, heeft al verschillende keren gevraagd naar meer informatie, onder meer over de fiches.

Op 7 december 2012 zijn we met de Waalse Regering samengekomen en we hebben samen aan de Federale Regering gevraagd om met ons een detachering van federale ambtenaren te organiseren. Het gaat om een voorhoede die we kunnen inzetten, van vier- of vijfduizend ambtenaren. Het exacte aantal staat nog lang niet vast, daar hebt u gelijk in.

We hebben dat verschillende keren gevraagd. U hebt op een moment zelf gezegd dat u het mij niet meer opnieuw ging vragen omdat het allemaal te lang duurde. Maar nu is ons geduld beloond, want gisteren is er een akkoord tot stand gekomen tussen de ministers-presidenten, de premier en de bevoegde staatssecretarissen om een voorhoede aan ambtenaren toe te staan en het geheel te organiseren. Er zal ook een uitwisseling van informatie gebeuren. De acties ter zake zullen door een taskforce worden georganiseerd. Ik ben het met u eens dat het wat langer heeft geduurd, langer dan ikzelf graag had, maar die twee vragen zijn dus beantwoord.

In een volgende fase, volgende week of de week daarna, zal die taskforce worden samengesteld. De heer Van den Heuvel vraagt hoe dat zal gebeuren. Er is afgesproken dat ze zal worden samengesteld door de verschillende topambtenaren van de ministers-presidenten. In de schoot van de Vlaamse Regering hebben we hierover al gesproken naar aanleiding van het groenboek. Martin Ruebens, secretaris-generaal van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) zal daarnaartoe worden gestuurd en zal samen met de collega's van de andere deelstaten, en samen met de federale collega's de voorhoede van ambtenaren zo snel mogelijk moeten organiseren en de uitwisseling van de informatie mogelijk moeten maken. Zo zullen we deze informatie dan verder kunnen gebruiken voor het uitwerken van het groenboek. Dat vind ik positief, omdat het een belangrijke stap vooruit.

Maar u hebt gelijk, we zijn er dan nog niet. Er moeten nog heel wat discussies worden gevoerd, in eerste instantie op federaal niveau, waar men werk moet maken van het goedkeuren van de zesde staatshervorming. De twee staatssecretarissen en de premier zijn daar volop mee bezig. Ze hebben zelfs gezegd dat ze gaan proberen om dat voor de zomer te finaliseren. Dat kan ik alleen maar toejuichen: hoe sneller hoe beter. Onze zorg, op Vlaams niveau, is de uitvoering van wat er op federaal niveau wordt besloten. Dat is ook de afspraak binnen de Vlaamse Regering: wij zullen hier uitvoeren wat daar is beslist. Ook over de Financieringswet – ook daar hebt u gelijk in – moet nog verder worden gesproken.

Ik ben dus positief over het feit dat er eindelijk een akkoord is over de voorhoede van ambtenaren, en over de uitwisseling van de gegevens. Volgende week wordt dan hopelijk de taskforce opgericht, en ik ga ervan uit dat de federale timing ook wordt gehaald.

Mijnheer Van Hauthem, mijnheer Van den Heuvel, op deze manier voer ik perfect uit wat hier verschillende malen aan bod is gekomen, en ik hoop dat u positief zult reageren na deze uitleg, omdat wij een stap vooruit zetten in datgene wat wij gevraagd hebben.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u vraagt mij positief te zijn, maar geef toe: u vraagt al lang naar die fiches. Nu zal er een taskforce opgericht worden, om een doorstroming en uitwisseling aan informatie te krijgen – de fiches dus, maar die term gebruikt u niet meer. Of gaat het niet meer over de fiches? Dat is de eerste onduidelijkheid.

De partijen binnen de Comori – de zes meerderheidspartijen plus degene die de zesde staatshervorming op partijniveau uitvoeren – hebben gezegd dat de Financieringswet politiek gekoppeld wordt aan de bevoegdheidsoverdrachten. Ik lees nu dat er nog heel veel onduidelijkheid bestaat over de bevoegdheidsoverdracht, ook wat de financiering betreft. Er zijn nog een paar technische problemen en de partijvoorzitters moeten nog knopen doorhakken. Doorhakken, dat kan men aan twee kanten doen. Onderschrijft u de berichtgeving van vandaag in De Tijd dat men op dat vlak nog nergens staat en dat men dus ook politiek gezien in de knoei komt met de timing van de uitvoering van beide elementen?

De heer Koen Van den Heuvel: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het is duidelijk dat we wel op schema zitten. Vorig jaar, met de splitsing van BHV, kregen we ook dat verhaal te horen dat het nooit voor het zomerreces goedgekeurd zou worden. Welnu, BHV is gesplitst voor het zomerreces, en wij zijn absoluut hoopvol en optimistisch dat het nu weer gebeurt.

Maar het is natuurlijk wel een heel complexe oefening, die goed moet worden voorbereid. Er moeten inderdaad nog een aantal punten definitief worden afgehandeld. Dat zal de volgende maanden ook gebeuren. Wij zullen alert zijn om die zaken te blijven opvolgen.

Ik ben blij dat de Vlaamse Regering zich goed voorbereidt, samen met de administratie, via het groenboek. Het is goed dat de bevoegdheden niet alleen overkomen, maar ook op een goede manier worden ingekanteld. Proactief handelen is goed beleid. En dat gebeurt bij dezen.

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroy: Minister-president, de uitvoering van de zesde staatshervorming komt op kruissnelheid, althans op federaal vlak. Het feit dat u een akkoord hebt gesloten met de Federale Regering over de voorhoede van federale ambtenaren, is een goede zaak. Ik hoop dat het u zal toelaten om in de komende weken en maanden een tandje bij te steken bij de uitvoering van de zesde staatshervorming, en met nog meer enthousiasme te werken aan de bevoegdheden die overkomen.

Naarmate die zesde staatshervorming dichterbij komt, wordt het feit dat er nog altijd geen akkoord is over het Stabiliteitspact echter steeds nijpender. Wij horen van uw minister van Financiën steeds weer dat hij zich niet gebonden voelt door wat in het Stabiliteitspact 2015 staat. Daarin is sprake van een begroting in evenwicht op Belgisch niveau. ‘België’ is hier een verzamelterm van diverse overheden, waaronder ook de Vlaamse. U weet dus maar al te goed dat ook Vlaanderen niet zal ontsnappen aan een rechtvaardige bijdrage in dat kader. En dan weet u dat er met betrekking tot de zesde staatshervorming en het Stabiliteitspact enige incidentie is.

Wat is de stand van zaken rond de afspraken met betrekking tot het Stabiliteitspact 2015? En, in de slipstream van diezelfde gedachte: wat is de stand van zaken met betrekking tot de responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen van de Vlaamse ambtenaren?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, wie spreekt over de overheveling van bevoegdheden, spreekt ook over de overheveling van budgetten. De heer Verherstraeten heeft gezegd dat alle budgetten mee zullen overkomen, behalve voor het arbeidsmarktbeleid, waarvan slechts 90 procent zou overkomen.

Ik vertolk, net zoals onze fractievoorzitter Bart Van Malderen gisteren, onze bezorgdheid dat de allerzwaksten daar wel eens het slachtoffer van zouden kunnen zijn. Ik vraag u formeel om er met de Vlaamse Regering nauwgezet op toe te zien dat ook bij het arbeidsmarktbeleid niet die allerzwaksten de dupe zijn.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik zal me voorzichtig uitdrukken, enkel en alleen uit bezorgdheid voor de gezondheid van de heer Van Rompuy senior.

Minister-president, u hebt heel eerlijk geantwoord. Ik kan dat absoluut waarderen, maar u moet wel toegeven dat het in schril contrast staat met wat we gisteren allemaal gehoord hebben. De berichtgeving gisteren – daar bent u voor alle duidelijkheid niet verantwoordelijk voor – ging over veel meer dan dat er alleen maar ambtenaren zouden overkomen en dat er een taskforce zou worden opgericht. Op dit moment blijft er daarom nog heel veel onduidelijkheid bestaan.

De heer Roegiers verwees er al naar dat werd gesproken over de overheveling van de budgetten. Het eerste bericht was dat enkel en alleen voor het arbeidsmarktbeleid slechts 90 procent zou overkomen en voor al de rest het volledige bedrag. Dat is al een heel groot verschil met wat we de laatste maanden gehoord hebben. Uw antwoord was heel eerlijk, maar de berichtgeving van gisteren was dat absoluut niet en dat heeft heel veel onzekerheid veroorzaakt.

Die onzekerheid zullen we niet kunnen wegwerken binnen het korte tijdsbestek van een actuele vraag. Ik hoop dan ook, en ik richt me nu tot de voorzitter van de commissie, dat we dit terug kunnen opnemen. Ik heb hier al een vraag om uitleg over ingediend. Ik hoop dat we hier eens dieper op kunnen ingaan.

Minister-president, ik heb nu nog een concrete vraag. U zegt dat het vooruitgaat, en dat zal wel zo zijn: elk stapje is positief, ook al zijn het maar muizenstapjes. Maar hoe zit het nu met de usurperende bevoegdheden en met de pensioenbijdragen?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, mijn vraag slaat enkel op het budgettaire aspect. U weet dat wij al heel vaak gevraagd hebben om daar de nodige buffers voor aan te leggen, om zo de communautaire factuur voor te bereiden. We krijgen nu voor het eerst cijfers. Als het allemaal klopt wat in de kranten staat – en u weet dat natuurlijk beter – dan zou alles overkomen aan 100 procent, behalve het arbeidsmarktbeleid. Dat is goed voor 4,3 miljard euro. Als we daar 10 procent af halen, dan is dat ongeveer 432 miljoen euro die de regio's minder zullen ontvangen voor uiteindelijk wel 100 procent van de bevoegdheden. Hoeveel schiet Vlaanderen daarbij in?

Ik lees ook iets over een vereveningsbijdrage, maar kunt u eventjes de budgettaire impact van deze uitspraken van de heer Verherstraeten toelichten?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: De zesde staatshervorming lijkt inderdaad een beetje in een stroomversnelling te geraken, maar de begroting blijft een groot vraagteken. De SERV spreekt van een shock in 2015 waarop in Vlaanderen te weinig wordt geanticipeerd. Ik stel me die vraag ook en ik hoor er graag een antwoord op.

Ik heb nog een tweede vraag, minister-president, waarop ik graag van u een antwoord zou horen. U spreekt, onder meer in de kranten, van een zevende staatshervorming die nodig zal zijn. U zegt daarover heel duidelijk dat het een taak zal zijn van de vernieuwde Senaat. Hoor ik dan heel duidelijk dat CD&V zegt dat als het bij de regeringsvorming in 2014 is, de zevende staatshervorming geen onderwerp van die regeringsvorming zal zijn, maar dat het iets voor de vernieuwde Senaat zal zijn na de regeringsvorming? U wilt ons land dus niet opnieuw laten gijzelen voor een staatshervorming? Heb ik het goed begrepen dat u dat zo hebt gezegd in de kranten?

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dit zijn heel wat vragen. Wat ik gezegd heb in Terzake, heb ik gezegd. U kunt dat nog eens bekijken op de website.

Ik heb de laatste dagen mijn inzichten gegeven toen men mij daarom vroeg. Er staat niets in over het regeerakkoord en zo meer. Ik kan hier nog even herhalen dat mijn persoonlijk standpunt is dat een hervormde Senaat, bestaande uit de deelstaatparlementen, een ideaal platform is om niet alleen inhoudelijk de zevende staatshervorming voor te bereiden, maar om ook een andere werkwijze toe te passen. Ik heb zelfs gezegd dat het organiseren van staatshervormingen onder voorzitters, eigenlijk tot op de draad versleten is en dat de Senaat een nieuw platform kan zijn om de zevende staatshervorming voor te bereiden. Dit is mijn bescheiden persoonlijke inschatting die ik heb meegegeven.

Ik heb dat ook op andere domeinen gedaan. Ik probeer met mijn inzichten stappen te zetten. Als ze worden gedeeld door u en anderen, mijnheer Vereeck, dan hoor ik dat heel graag. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Maar, mijnheer Vereeck, ik ben een minister-president die ook een persoonlijke mening heeft over zaken die niet in het regeerakkoord staan. Ik geef mijn mening om het debat te verhelderen en om er een bijdrage toe te leveren. *(Rumoer)*

Ik heb blijkbaar al steun. *(Rumoer)*

Mijnheer Vereeck, u kunt eerst even nagaan wat uw eigen partij daarover zegt. Dan kunnen we hierover spreken. Dat kan vrij snel gaan. *(Opmerkingen. Gelach)*

Er is me gevraagd nog even te herhalen wat ik gisteren heb gezegd. Ik heb dat net gedaan. Als het over dossiers gaat, is dat een andere zaak. Die dossiers vormen het voorwerp van de beslissingen van de Vlaamse Regering. De verwijzing van de heer Vereeck naar een dossier is volgens mij dus niet helemaal juist.

De heer van Rouveroy heeft twee vragen gesteld. Ik zal proberen beide vragen te beantwoorden. Wat het Stabiliteitspact en de situatie in 2015 betreft, heb ik vernomen dat de Hoge Raad van Financiën zich hier momenteel over buigt en een advies zal formuleren. Het lijkt me verstandig dat advies af te wachten en dan na te gaan hoe we hier het best op reageren.

De responsabiliseringsbijdrage, die ook door de heer Diependaele is aangehaald, is in de begroting ingeschreven. Het geld is er. Ik ga ervan uit dat we de technische elementen aan de bevoegde federale minister toevertrouwen. Wij hebben op dit vlak alvast onze plicht gedaan. We zullen dat ook verder blijven doen. Indien de federale overheid op dit vlak bijkomende acties zou ondernemen of vragen zou stellen, zullen we hier verder invulling aan geven.

Wat de usurperende bevoegdheden betreft, is het muisstil. Dat betekent niet dat er morgen geen denderende explosie kan ontstaan. De usurperende bevoegdheden zijn nu niet besproken. Ik heb daar de voorbije weken niets meer over gehoord. Dat betekent niet dat dit punt niet weer naar boven kan komen. Ik heb het over de huidige situatie.

Mijnheer Roegiers, ik heb, voor alle duidelijkheid, geen uitspraken over 100 procent of 90 procent gedaan. U hebt naar de woorden van staatssecretaris Verherstraeten verwezen. Hij kan hier met nog meer kennis van zaken iets over zeggen. Er zijn dergelijke uitspraken gedaan.

U bent bezorgd dat een terugschroeven van de middelen voor het arbeidsmarktbeleid tot 90 procent ertoe zou kunnen leiden dat de minstbedeelden hier het slachtoffer van worden. Hoewel minister Muyters hiervoor bevoegd is, wil ik hier onmiddellijk op reageren. Indien de meest kwetsbaren het slachtoffer van een regionalisering van het arbeidsmarktbeleid zouden worden, zou dit verschrikkelijk slecht en deze regering onwaardig zijn. Ik verwijs in dit verband naar het voortschrijdend inzicht in hoe alles zal worden georganiseerd. Zodra dit concreter wordt, zullen we dit verder invullen.

Mijnheer Vereeck, ik heb uw vragen beantwoord. Ik wil echter niet antwoorden op vragen, zelfs als het pertinente vragen zijn, indien ik niet over voldoende elementen beschik om een zinnig antwoord te kunnen geven. U mag me vragen wat u wilt. In dit geval heeft de Federale Regering besloten hier verder werk van te maken. Het gaat dan onder meer om de Financieringswet. Ik kan me echter niet uitspreken over de manier waarop de Federale Regering dit zal concretiseren.

Wat het arbeidsmarktbeleid betreft, kan ik enkel stellen dat in het verleden altijd is verklaard dat synergieën mogelijk zijn. Indien een gedeelte van het arbeidsmarktbeleid en slechts 90 procent van de middelen naar Vlaanderen komt, kunnen we door middel van een coherent beleid toch nog tot 100 procent van de middelen komen. We kunnen dan immers bepaalde zaken schrappen die in feite op een dubbel gebruik neerkomen.

Om hier met kennis van zaken op te kunnen ingaan, moet ik natuurlijk eerst weten wat dit concreet inhoudt en welke middelen zullen worden overgedragen. Op die manier kunnen we dan nagaan of een schrapping van een dubbel gebruik ons weer naar 100 procent kan leiden. Er zijn misschien ook andere mogelijkheden. We kunnen misschien bepaalde keuzes maken die ertoe leiden dat we ons beleid weer voor 100 procent kunnen financieren.

Dit houdt onder meer ook verband met de aanleg van provisies. Ik dacht eigenlijk dat de heer van Rouveroy hier ook naar zou verwijzen. Dit punt zat misschien in zijn eerste vraag verborgen.

Naarmate de mist optrekt, zullen we de pertinente vragen duidelijker kunnen beantwoorden. We delen de hier geuite zorgen. Ik ga ervan uit dat we niet naar onze navel staren, maar in de mist turen. (*Opmerkingen*)

We hopen zo snel mogelijk volledige duidelijkheid te kunnen verschaffen en dit ook op budgettair vlak te kunnen uitklaren.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, uw laatste beeld sprak boekdelen. U hebt het over de mist. Wij kijken nog altijd in de mist. Dat was juist mijn vraag. Wat is daar nu gisteren uit gekomen? Die twee dingen, en voor de rest niets. We kijken in de mist en we hopen dat hij optrekt. U bent wat dat betreft zeer oprecht en zeer eerlijk. Maar u hebt niet geantwoord op de vaststelling dat men in december heeft gezegd dat de bevoegdheidsoverdrachten zouden worden gekoppeld aan de Financieringswet, waarmee men, luidens een aantal berichten, nog nergens staat en waarbij men politiek aan Franstalige kant en zelfs samen met vicepremier van de Federale Regering Vande Lanotte zou pleiten voor een uitstel en om hem maar te laten ingaan vanaf 1 januari 2015, en zo verder, enzovoort. U hebt daarop niet geantwoord. U bent daar niet op ingegaan. U hebt alleen gezegd wat er gisteren is beslist. Dat is dus een bijzonder mager beestje. We zitten inderdaad nog altijd in de mist. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Koen Van den Heuvel: Ten aanzien van de collega's die wat angst hebben voor de 90 procent voor arbeidsmarktbeleid: in het akkoord staat heel duidelijk dat de middelen voor het arbeidsmarktbeleid van de behoeftefinanciering gaan naar fiscale capaciteit. Dat is een enorm voordeel voor Vlaanderen. Op die manier wordt voor een deel die min 10 procent gecompenseerd.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de minister van Media betreffende de uitzending van het WK veldrijden op Eén, en niet op het derde VRT-kanaal OP12, en de reactie ter zake van de openbare omroep

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzending van het WK veldrijden op Eén, en niet op het derde VRT-net

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister van Programmatie, welkom in dit halfroond. Is het WK veldrijden een politieke discussie? Neen. Is de programmatie van dat WK een politieke discussie? Neen. Al zou de VRT het waar dan ook programmeren: het is geen politieke discussie. Maar wanneer wordt het wel een politieke discussie? Als politici zich beginnen te mengen met de programmatie van de openbare omroep. En zeker als een minister van Media uitspraken begint te doen die te maken hebben met de programmatie van de VRT.

Ik citeer letterlijk de uitspraak die u hebt gedaan. U begint heel mooi: “Ik wil mij niet moeien met programmatie, maar” – en dan wordt het leuker – “het kan niet de bedoeling zijn dat de reguliere programmering onderbroken wordt. Ik zal het management van de VRT daarover aanspreken.” U mengt zich dus niet in de programmatie, maar u gaat wel rechtstreeks het management van de VRT aanspreken en het, misschien vingerwijzend, zeggen dat u een beter ‘time slot’ en een beter kanaal hebt gevonden om dat WK te programmeren.

Bij de VRT vielen ze van hun stoel en nog andere stoelen. We kregen enkele spitante opmerkingen, die vandaag waarschijnlijk onder druk van het kabinet al zijn afgezwakt. Maar, minister, u kunt er niet omheen. Met uw uitspraken bent u voor de zoveelste keer in strijd met de mediadecreten. Ik zal ze u nog eens voorlezen want u vergeet telkens de mediadecreten waarvoor u zelf verantwoordelijk bent. Artikel 7 van het Mediadecreet: “De VRT stelt autonoom zijn programma-aanbod en uitzendschema vast.” Hoofdstuk 4, artikel 14, paragraaf 2, punt 7 – u kent dat toch ook uit het hoofd: “De gedelegeerd bestuurder van de VRT zal het

programma-aanbod en het uitzendschema autonoom vaststellen.” Op eigen houtje dus. Ik vind dat een zeer belangrijk punt, want als politici zich beginnen te mengen met de programmatie van de openbare omroep, hebben we problemen.

Minister, hoe staat u, na uw uitspraken waarin u te kennen geeft graag programmadirecteur te willen worden van de openbare omroep, ten opzichte van de reacties van de openbare omroep, die u beticht van politieke inmenging in de programmatie. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

Ik heb mij in de commissie altijd ver gehouden van de programmatie en de inhoud. U mag dat nalezen. Wie dat in de vorige legislatuur deed in de commissie Media, werd gevierendeeld en opgehangen, en hij kwam ter discussie. U slaagt er als minister in om dat te doorbreken en te zeggen dat u dat eens zult regelen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, collega's, toen ik vaststelde dat de VRT Eén koos voor het WK veldrijden, heb ik me daar niet mee gemoeid, omdat het de keuze van de VRT is. Het is hun keuze om op een bepaald moment het derde net, dat ze zo gul van dit parlement hebben gekregen, op zo'n cruciaal moment niet te gebruiken, wat bewijst dat het derde net in feite overbodig is. Men heeft dit net in de zomer gebruikt om de grote sportzomer te overbruggen. Wat stellen we vandaag vast? Het derde net wordt niet gebruikt, is een miskleun, is overbodig en kost handenvol geld. Tijdens ons laatste bezoek aan de VRT bleek dat de kosten al oplopen tot 7 miljoen euro.

Minister, u reageert ook, maar u zegt dat men dat daar niet mag programmeren. U gaat dan in strijd met artikel 7 van het Mediadecreet – en ik kijk naar de heer Van Rompuy, die daar zeer angstvallig over waakt. U moet zich met de programmering. Onze fractie zegt dat het derde net daarmee zijn overbodigheid bewijst. Ik kan begrijpen dat men daar bij de VRT uiteraard niet gelukkig mee is, maar wat hun nog ongelukkiger maakt is dat deze heisa inderdaad bewijst dat het derde net overbodig is en dat men er maar niet in slaagt om daar een deftige programmatie te brengen. Straks moeten er jongerenactiviteiten op worden geprogrammeerd. Ik stel me nog altijd de vraag hoe ze dat gaan doen en welke doelgroep ze daarmee gaan bereiken. Het bewijst telkens opnieuw dat het derde net een miskleun is.

Minister, u gaat in de fout, want u moet zich met de programmatie van de VRT. Als zij kiezen voor Eén, dan kiezen ze voor de overbodigheid van het derde net. U moet zich daarmee.

De voorzitter: Minister Ingrid Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, sta me toe: ik ben verbaasd over de flexibiliteit die de heren Verstrepen en Tommelein aan de dag leggen. Ze komen hier als twee koorknapen zeggen dat we ons niet mogen moeien met de VRT. Dat staat wel in schril contrast met de eindeloze reeks parlementaire vragen die zij mij altijd stellen over alle mogelijke programma's van de VRT. *(Applaus bij de meerderheid)*

Heren, ik wil u geruststellen. Ik vind het een beetje 'much ado about nothing'. De discussie is op gang gebracht door een aantal artikels in de krant. Blijkbaar waren ze ook niet helemaal juist, want vandaag heeft de heer Hellemans een lezersbrief gepubliceerd in De Morgen waarin hij uitdrukkelijk afstand neemt van een aantal uitspraken die in zijn mond werden gelegd. De heer Hellemans heeft ook naar mij gebeld en heeft bevestigd dat de redactie van De Morgen zich ook verontschuldigd heeft bij hemzelf over een aantal fouten die in het artikel zijn geslopen. Ik citeer een paar dingen uit het recht van antwoord van de heer Hellemans: "Ik ben verbolgen en ontgoocheld over de titel van het artikel. De kop is een onjuist citaat. Dergelijke zwaarwichtige kretologie is aan mij niet besteed en heb ik ook niet uitgesproken tijdens het interview. Overigens weet ik maar al te goed dat minister Lieten in haar persmededeling zegt dat ze ongelukkig is met de VRT-beslissing, de VRT daarover zal

aanspreken maar dat ze zich niet wil moeien met de programmering. (...) Maar dit beschouw ik geenszins als een politieke bemoeienis. De relaties met de VRT-aandeelhouders, de raad van bestuur en de overheid en de minister verlopen overigens zeer open en correct in deze legislatuur, met respect voor wederzijdse bevoegdheden en verantwoordelijkheden.”

Voor mij is deze discussie over de uitlatingen en de persartikels gesloten. Waarover we uiteraard nog wel van gedachten zullen wisselen, zowel in de commissie als met de VRT, is over hoe de VRT omgaat met de uitvoering van de beheersovereenkomst. In de beheersovereenkomst hebben we een aantal principes naar voren geschoven, onder meer dat we willen dat de reguliere programmatie zo weinig wordt onderbroken door evenementen, dat het voordeel van het derde net is om het 's avonds als uitwijkkanaal te gebruiken. Dat is het debat dat ik met de VRT zal voeren. Ik mag daarover toch vragen stellen. Ik ga als minister zeker niet over de programmatie, maar wel, samen met de commissie, over de opvolging van de beheersovereenkomst. Daar is freedom of speech en dialoog zeker en vast toegestaan, wenselijk en politiek noodzakelijk. Ik ben ervan overtuigd dat jullie mij daarover in de volgende commissievergaderingen heel wat vragen zullen stellen, die ik met plezier zal beantwoorden.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, u zegt zeer overtuigd dat ik vragen heb gesteld over de programmatie en de inhoud. Ik daag u uit om er eentje uit te pikken, van 2004 – u mag zelfs naar de vorige legislatuur gaan – tot nu. Ik wil daar gerust een dure prijs op zetten. Dan is het ook nog een beetje spannend.

Ik heb ook gelezen wat de heer Hellemans vandaag heeft geschreven. Dat is het standpunt van de heer Hellemans, maar u kunt er niet omheen dat u als minister van Media uitspraken hebt gedaan omdat u zich ongelukkig voelde. Waarschijnlijk had u die avond liever een ander programma gezien. U hebt echter, als bevoegd minister, uitspraken gedaan over de programmatie. Ik heb hier ook niet gehoord dat u niet met de openbare omroep gaat praten over deze kwestie. Met betrekking tot de uitvoering die de VRT in haar programmatie doet, is er geen probleem met de beheersovereenkomst. U mag zoeken. Heel uw kabinet, iedereen mag zoeken. Ik heb in alle richtingen gezocht, want ik dacht wel dat u dat zou zeggen. Ik stel u dus nogmaals de vraag. Volgens u is dit een mineur incident. U hebt verklaard dat u die programmatie niet oké vindt, dat dit misschien anders moet worden bekeken. Dat is een zeer duidelijke hint. Vandaag het wereldkampioenschap, morgen De Zevende Dag, overmorgen paalwerpen in Schotland.

Gaat u, naar aanleiding van de door u aangehaalde brief van de heer Hellemans, dan niet meer praten met de VRT over deze kwestie?

De heer Bart Tommelein: Minister, men kan dan wel applaudiseren bij de meerderheid, maar ook ik daag u uit: wanneer zou ik me de voorbije jaren hebben bemoeid met de programmatie? U lacht, maar ik daag u uit. U kunt geen enkel voorbeeld vinden waarbij ik de programmatie in vraag stelde, waarbij ik me daar als parlements lid mee heb bemoeid.

U hebt het over die uitwijkmogelijkheden. Dan moet u mij eens zeggen waarvoor men dan nog wel moet uitwijken. Er is een apart kindernet. Daar was het u om te doen. Het is er. Om 8 uur stopt dat. Voor de Ronde van Frankrijk gaat men naar Eén. Voor elke andere belangrijke manifestatie gaat men naar Eén. Waarvoor zal men dan wél naar OP12 gaan? U kunt niets noemen, tenzij misschien straks in juli de Wimbledonwedstrijden, als men overdag moet uitwijken. Ondertussen hebben we echter natuurlijk geen Kim Clijsters en geen Justine Henin meer op de velden staan. U zegt dat men moet kunnen uitwijken als er sprake is van grote evenementen. Voor welke dan nog wel?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik ben niet zo defensief als de beide vraagstellers als het gaat over vragen over de inhoud. Minister, ik meen dat u eigenlijk twee keer in de fout gaat. Laten we niet flauw doen. Wat is er gebeurd? De heer Tommelein heeft naar aanleiding van

dit incident zeer mooi aangetoond dat het derde kanaal van de VRT op dit moment niet zo'n sterk project is. U voelde zich daardoor aangesproken en hebt gereageerd. U hebt verklaard toch ook ongelukkig te zijn over het feit dat dit WK op Eén werd gezet. U spreekt zich dus inderdaad, tegen het decreet in, uit over de inhoud en de programmatie bij de VRT.

Al even belangrijk vind ik echter het volgende. Waarom bent u ongelukkig? U was het immers die me altijd heeft gezegd dat dit derde kanaal geen breed generalistisch kanaal mocht worden, dat het veeleer een zender moest zijn gericht op jongeren, en onder meer ook op expats, zeker na 20 uur. U hebt altijd gezegd dat die zender niet in het leven was geroepen om sportmanifestaties uit te zenden. Dat waren allemaal stokpaardjes van uzelf. Nu programmeert de VRT een breed programma als het WK veldrijden niet op OP12 na 20 uur, en dan vraag ik me dus af waarom u eigenlijk ongelukkig bent. Ook dat lijkt me niet consistent met wat u in het verleden hebt verteld.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, de heer Tommelein had het over ons bezoek aan de VRT. Ik neem aan dat hij zichzelf niet bedoelde, want hij heeft zich laten informeren. Hij kon er niet zijn. We hebben daar vernomen dat de VRT zelf volledig vragende partij is en alle succes ziet in dat derde kanaal. Mijnheer Tommelein, de conclusie die u nu trekt in dit debat, is dus onjuist.

Ik wil geen lijst maken van de vragen die er al zijn geweest in de commissie over de opportuniteit van programma's, en, meer nog, van meningen van parlementsleden over de inhoud van programma's en uitspraken in programma's van programmamakers. Aan deze twee kerstekinderen zou ik dus willen zeggen: lees misschien eerst de parlementaire verslagen voor u hier zoveel lawaai maakt.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Als u in de pers zegt, mijnheer Tommelein, dat u vindt dat het WK veldrijden niet mag worden geprogrammeerd op Eén, is dat geen politieke inmenging. Ik heb het hier bij: Het Laatste Nieuws, De Standaard. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Als de minister precies hetzelfde zegt, is dat politieke inmenging. Mijnheer Tommelein, met alle respect, ik begrijp uw redenering niet. Ook ik vind het inderdaad vreemd dat het WK op Eén komt, maar dat is een zaak van de VRT. Dat is programmering.

Wat wel iets is waarover politici zich kunnen uitspreken, denk ik, is het feit dat de VRT enkele weken geleden op Canvas de bekerwedstrijden voetbal heeft geprogrammeerd, want daarover staat iets in de beheersovereenkomst. Op dat moment kunnen wij ons er als politici mee moeien, maar niet in dit geval, mijnheer Tommelein.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De heer Vandaele maakt mijn betoog korter, want ik heb er in de commissie mijn beklag over gedaan dat de beheersovereenkomst daar wel geschonden was. Ik vind dit, zeker naar de geest, ook een schending van de beheersovereenkomst. Ik ben daarenboven blij – het is een grapje – dat u eens laat merken dat u een andere mening hebt dan de leiding van de VRT en dat u er ook voor uitkomt. Minister, ik voel me ook niet geremd om mijn gedacht te zeggen over de VRT-programma's, dat betekent nog niet dat mijn wil wet moet zijn. Ik mag wel een mening hebben, ook over programma's, waarde collega's.

Laat ons duidelijk zijn: OP12 staat na acht uur niet vol en iedereen klaagt over de kijkcijfers. Dan ligt de oplossing toch voor de hand: zet die koers en de voetbal daar, dan hinder je de kijkers van Canvas niet in hun interesse voor informatie, cultuur of een goede film en de kijkers typisch generalistisch voor Eén ook niet. Waar wachten we op? Op een schijnidee? Omdat OP12 geen sportnet mag worden? Als we die rechten hebben, laten we die sport daar zetten.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, u hebt twee dingen gezegd: één, dat de beslissing niet strookt met de geest van de beheersovereenkomst en twee, dat het WK veldrijden perfect had kunnen worden uitgezonden op OP12. De reactie van de VRT-top was duidelijk: het is ongehoord dat de minister van Media zich moeit met de programmering. Ik ben het daarmee eens. Politici moeten ophouden met zich te moeien met de programmering en de operationele taken. Dat geldt ook voor de collega's die vooraan staan, want wat doen zij? De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet.

Uit dit incident blijkt dat er verschillende opvattingen bestaan over de invulling van het derde net, vandaar mijn suggestie om de invulling van het derde net concreter te definiëren en dat met een addendum toe te voegen aan de beheersovereenkomst. Op die manier zullen we discussies in de toekomst vermijden.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, we hebben heel uitdrukkelijk voor het derde net gekozen, ook op vraag van de VRT. We willen er drie doelstellingen mee realiseren. Op de eerste plaats willen we ervoor zorgen dat Ketnet ongestoord en reclamevrij kan uitzenden tot acht uur 's avonds. Dat is de eerste stap en die doelstelling is gerealiseerd. Die leidt er intussen toe dat er meer kinderen naar Ketnet kijken. Dat is eigenlijk een goed resultaat.

Een tweede doelstelling gaat over wat er moet gebeuren na acht uur. Het is inderdaad niet de bedoeling dat er een generalistische zender van wordt gemaakt. Na acht uur willen we dat de VRT inspanningen levert om ook een aanbod voor jongeren uit te werken. Ik weet wel, zoals de VRT regelmatig heeft gezegd, dat dat een moeilijke oefening is, omdat jongeren niet meer op dezelfde manier naar tv kijken als de generaties voor hen. Maar de VRT beseft ook dat het belangrijk is om jongeren te betrekken, dat ze in haar missie en opdracht passen, want zij moet alle Vlamingen bereiken, en dat die moeilijke opdracht juist voor de publieke zender geschikt is. De VRT krijgt belastingmiddelen om daarmee te experimenteren.

Omdat het moeilijk is, heb ik met de VRT afgesproken dat ze er aanlooptijd voor krijgt. In de beheersovereenkomst staat dat de VRT vanaf september 2013 zorgt dat er een goed aanbod voor jongeren wordt ontwikkeld op twee tot vier avonden.

Daarover heb ik ook al ontelbare keren op al jullie vragen in de commissie herhaald dat het niet gaat om vandaag te evalueren wat er allemaal te zien is op OP12 na 8 uur. We moeten de VRT wel de tijd geven om dat te ontwikkelen en ermee te experimenteren. Die tijdspanne krijgen ze en is in de beheersovereenkomst vermeld. Vanaf september zullen we daar samen naar kijken en zullen we gesprekken kunnen voeren over hoe dat wel of niet lukt.

Als derde doelstelling levert OP12 ook een uitwijkmogelijkheid om de reguliere programma's niet te onderbreken. In die zin wil ik nogmaals benadrukken dat jullie de VRT de tijd geven om dat aanbod voor jongeren te ontwikkelen, dat jullie niet klaarstaan om nu al een oordeel te vellen en dat jullie ook het onderscheid maken tussen het derde kanaal en het aanbod voor Ketnet, want dat is al gerealiseerd, dat deel van het derde kanaal is al geslaagd. Met het aanbod voor expats zijn ze al bezig. Daar kunnen jullie al een oordeel over vellen.

Na alle goede voornemens van alle andere commissieleden die ik hier heb gehoord, zullen we het daarover in de commissie niet meer hebben, en dus zullen we heel veel tijd vrij hebben om over andere dingen te praten.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, dat we meer tijd gaan krijgen als we niet meer over inhoud praten, is niet juist, want er wordt niet over inhoud gepraat in de commissie. U praat over het derde net, maar daar ging de discussie nu net niet over.

Ik heb drie ministers van Media zien passeren, waaronder u. U bent de eerste die zegt dat ze wil dat de programmatie wordt aangepast of dat erover wordt gediscussieerd en dat u dat aan het management zult vertellen. U hebt nog altijd niet geantwoord. Zegt u, nadat Leo

Hellemans u die brief heeft geschreven, dat u niet meer moet praten met de VRT over de programmering van het derde of eerste net of Canvas?

Het gaat erover dat u als minister van Media probeert in te grijpen in het management van de openbare omroep. Als u dat toch zou willen doen, heb ik een tip: pas artikel 7 van het Mediadecreet aan in deze legislatuur, want daarin staat dat de VRT autonoom haar programma-aanbod en uitzendschema vaststelt. Als u dat niet leuk vindt, moet u uw taak ter harte nemen en de decreten aanpassen. Dan mag u zoveel aanpassen als u wil.

De heer Bart Tommelein: Ik had gedacht dat we hier een intellectueel eerlijke discussie konden voeren. Mijnheer Vandaele, u mag alles nakijken. De kranten, zelfs De Standaard, hebben me letterlijk juist geciteerd. Ik heb op geen enkel moment gezegd dat het niet op Eén mocht. Ik heb gezegd dat de keuze van de VRT bewees dat het derde net overbodig was. Dat is een heel ander verhaal dan wat de minister heeft gezegd, mijnheer Vandaele. Ik dacht dat u slim was, maar blijkbaar bent u niet zo slim als ik dacht.

Het grote probleem is dat de VRT geen keuzes kon maken en daarom het derde net nodig had, omdat ze te veel wil, alles wil en gewoon dominant wil blijven in televisieland. Sommige mensen vinden dat normaal, maar ik niet. Ik ben geen verdediger van de VRT alleen, ik probeer te waken over het medialandschap in zijn geheel. Dat is mijn opdracht als volksvertegenwoordiger.

Dan hoor ik dat de heer Hellemans zegt: “We hebben dat derde net nu wel gekregen om geen keuzes te moeten maken.” De keuze om het WK op Eén te brengen bewijst dit ook, minister, en u vindt dat ook. Maar we mogen vooral de lat niet te hoog leggen voor het derde net. Welnu, minister, ik heb die lat nooit hoog gelegd. Ik heb altijd gezegd dat het derde net totaal onnodig en onhaalbaar was. Die lat ligt dus zeer laag.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de besparing op het budget van de OCMW's voor socio-culturele en sportieve participatie en de gevolgen hiervan voor de strijd tegen kinderarmoede van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Collega's, ik wil een ervaring met u delen, namelijk de ervaring van de OCMW-raadsleden in Zottegem die naar aanleiding van de Werelddag van Verzet tegen Armoede op 17 oktober gedurende een week moesten rondkomen met het budget van een persoon in armoede. In de eerste plaats – maar dat wisten we op voorhand – kregen we eenzijdige maaltijden die allesbehalve gezond waren.

Over een tweede vaststelling waren we met ons allen verbaasd. Ons sociaal leven ging de dieperik in. We hadden geen centen voor een bioscoopbezoek, voor een krant, voor het voetbal noch voor een zwembeurt. Dat is geen overdreven luxe, maar het was te duur. Zoals u weet, minister, is armoede een complexe problematiek. Er is niet enkel het gebrek aan centen, maar ook aan een goede gezondheid en goede gezondheidszorg. Er is gebrek aan gelijke onderwijskansen. Er is gebrek aan participatie aan het sociaal-cultureel en sportief leven.

Ik was verbaasd toen ik vernam dat staatssecretaris voor Armoedebestrijding De Block het mes zet in het federale sociaal- en cultureel Participatiefonds. Uit onderzoek blijkt dat die middelen grotendeels naar jongeren en kinderen gaan. Ze krijgen daardoor extra kansen. Minister, zult u er bij staatssecretaris De Block op aandringen om af te zien van het plan om te snoeien in die middelen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer De Loor, ik ben me ervan bewust dat heel veel steden en gemeenten met de middelen uit het federale Participatiefonds heel goede dingen doen. Dat gaat van ondersteuning van huiswerkklassen, deelname aan sportclubs, warme maaltijden op school, tot extra logopedie- of orthodontiebehandelingen. Dat zijn slechts een paar voorbeelden, allemaal even belangrijk voor gezinnen in armoede.

Ik begrijp zeer zeker dat u die besparing betreurt. Ik wil dat bespreken met mijn federale collega. We zien elkaar volgende dinsdag op de Werkgroep Armoede van de interministeriële conferentie (IMC). Ik zal dat onderwerp aankaarten. Staatssecretaris De Block is bezig met een federaal actieplan kinderarmoedebestrijding zoals wij er al een hebben. Ik zal met haar overleg plegen om na te gaan hoe we elkaar zoveel mogelijk kunnen aanvullen. Ik zal uw bezorgdheid meenemen naar de IMC.

De heer Kurt De Loor: Minister, ik ben tevreden met uw antwoord. Het is belangrijk dat die middelen overeind blijven, temeer omdat de plannen van staatssecretaris De Block haaks staan op de doelstelling van het Pact 2020 ter bestrijding van de armoede en meer specifiek kinderarmoede. Ook u legt in uw Vlaams beleid de nadruk op een geïntegreerde aanpak, niet enkel wat de centen betreft, maar ook inzake andere domeinen.

De lokale besturen beschikken echt niet over bijkomende middelen om die stimuli voor participatie te realiseren. Het is belangrijk dat er zowel op lokaal als op Vlaams als op federaal vlak wordt ingezet zodat de lokale dynamiek overeind kan blijven.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, dames en heren, de heer De Loor stelt een juiste en terechte vraag. Die wil ik ondersteunen. Ik heb de voorbije jaren vanuit mijn culturele interesse actief meegewerkt aan de opzet van enkele instrumenten, vooral in de culturele en de jeugdsector. Ik kan getuigen van de meerwaarde ervan. Een kleine inzet heeft grote resultaten. De heer De Loor heeft gelijk, het is echt jammer dat de Federale Regering daar nu op gaat beknibben.

Staatssecretaris De Block is bevoegd voor de maatschappelijke integratie. Kaart dat dus alstublieft aan.

Eerlijkheidshalve wil ik er ook aan toevoegen dat dit een oneigenlijke situatie is. Dit zijn allemaal domeinen die in de Vlaamse bevoegdheidsenveloppe zitten: Cultuur, Jeugd, Sport enzovoort. Het kan gaan over een voetbaluitrusting, lidgeld van een sportclub enzovoort. Ik wil u dan ook vragen om na te gaan of dit niet integraal in de Vlaamse middelen kan worden opgenomen zodat het integrale beleid dat u voorstaat, nog meer effect kan hebben bij de OCMW's, de gemeenten en vooral bij de doelgroep.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Minister, het valt inderdaad te betreuren dat er wordt gesnoeid in het participatiebudget voor mensen in armoede en vooral omdat het ook over jongeren en kinderen gaat.

De Vlaamse overheid heeft natuurlijk heel wat hefboomen in handen, ook met betrekking tot participatie. Ik las onlangs in Metro dat u een suggestie deed over de automatische korting van 50 procent voor kinderen die deelnemen aan Blossosportkampen. Hoever staat u daarmee? Zult u prioriteit geven aan de automatische toekenning van die sociale grondrechten die rechtstreeks betrekking hebben op de aanpak van kinderarmoede?

Er zijn ook aanbevelingen van Studio Kinderarmoede, die al werden voorgesteld aan de Vlaamse Regering. Hoever staat het met de implementatie daarvan? Uiteindelijk draagt ook Vlaanderen hier een verpletterende verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, mijn fractie sluit zich aan bij de terechte zorgen die zijn geformuleerd. Ik hoop dat u ons na dinsdag spontaan op de hoogte zult brengen van de resultaten van de besprekingen met uw federale collega.

Mijnheer De Loor, we zijn het er allebei over eens dat er binnen het Vlaamse niveau nog heel veel werk aan de winkel is. Er moeten nog heel wat initiatieven worden genomen. Straks, tijdens de stemmingen, staat er een motie over deze problematiek van armoede en kinderarmoede op de agenda. Ik kijk bijzonder uit naar uw steun bij de stemming over deze motie.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, de vraag van de heer De Loor is terecht. Ook op Vlaams niveau is kinderarmoede als een prioriteit naar voren geschoven. U probeert daartoe op het Vlaamse niveau alle middelen te bundelen en een geïntegreerd beleid te voeren. Het is alleen spijtig dat door het versnipperde beleid toch verschillende maatregelen worden getroffen. Mijn verzoek aan u is om op het federale niveau, en niet alleen tijdens de interministeriële conferentie maar ook daarbuiten, het nodige overleg te plegen. Ik vind het immers heel bizar dat wij nu al een Vlaams Actieplan Armoedebestrijding hebben en dat men daar nu ook op het federale niveau gaat over nadenken. Dat zou veel efficiënter kunnen gebeuren als dit op Vlaams niveau zou gebeuren.

Minister Ingrid Lieten: Het principe van onze armoedebestrijding is dat wij altijd gaan voor een geïntegreerd en gecoördineerd beleid. Een geïntegreerd beleid betekent dat we vinden dat armoede niet alleen te maken heeft met het loon van de ouders maar ook met complexe achterstellingen, die we ook vinden in sportparticipatie, schoolachterstand, huisvesting, culturele achterstand en op taalvlak. We moeten een armoedebelief voeren waarbij iedere minister in zijn eigen beleidsdomein de nodige klemtonen legt en de nodige budgetten vrijmaakt. We proberen dat op een gecoördineerde manier te doen. Dat betekent dat we proberen ervoor te zorgen dat dit niet allemaal naast elkaar staat maar dat iedere actie past in een totaalplan van aanpak. In die zin is het logisch dat een geïntegreerd beleid niet alleen door de Vlaamse Regering moet worden gevoerd maar ook door de Federale Regering. Zij hebben bijvoorbeeld heel belangrijke hefboomen inzake inkomen, leeflonen, vervangingsinkomsten die heel belangrijk zijn en een effect hebben op armoede.

De federale overheid heeft ook het federaal Participatiefonds en een aantal andere instrumenten. Ik vind het heel goed dat zij ook werkt aan een actieplan voor armoedebestrijding waarin kinderarmoede centraal staat.

Daarnaast kunnen ook andere overheden, zoals steden en gemeenten, hun steentje bijdragen. Daarom heb ik steden en gemeenten ook opgeroepen om daar de nodige aandacht aan te besteden en een schepen aan te duiden die dit zou kunnen coördineren. Dat zou kunnen uitmonden in een stedelijk of gemeentelijk actieplan armoedebestrijding.

Ik hoop dat daar kinderarmoede centraal wordt geplaatst zoals nu al in verschillende steden en gemeenten gebeurt. In die zin vind ik het goed dat iedereen dat doet. Ik heb al op een ander moment gezegd dat het niet de bedoeling is om de verantwoordelijkheden af te wentelen of elkaar met de vinger te wijzen. We moeten die focus leggen en dat aandachtspunt hebben in elk beleidsdomein. Ik zal dat verder blijven uitdragen en verdedigen.

Ik kan u verzekeren, mevrouw Jans, dat we al zeer veel investeren in overleg met de federale collega's. Er is in de interministeriële conferentie nu ook een werkgroep armoedebestrijding. We proberen ervoor te zorgen dat wat de federale overheid doet en wat wij doen, niet met elkaar vecht. We proberen zo goed mogelijk af te stemmen. Een bewijs is dat men nu ook op het federale niveau kinderarmoede centraal stelt. Wij wachten met heel veel spanning het beleidsplan en de aanpak van kinderarmoede van het federale niveau af. In afwachting daarvan ga ik zeker de aandachtspunten die hier door de heer De Loor en andere collega's zijn ondersteund, meenemen naar de interministeriële conferentie.

De heer Kurt De Loor: Ik ben heel tevreden met het antwoord van de minister. Ik wil nog eens onderstrepen dat het sociaal en cultureel Participatiefonds een schitterend instrument is om in te zetten. U hebt extra benadrukt dat het goed is dat er een geïntegreerde en gecoördineerde aanpak is waarbij zowel de lokale, Vlaamse als federale overheden als actoren moeten optreden. Minister, ik ben samen met u er nog altijd voorstander van om naar een nultolerantie te streven voor wat betreft kinderarmoede. Ik nodig alle collega's uit om eens de ervaring te delen om een week of langer te leven met een budget van mensen die in armoede verkeren.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de federale plannen voor de aanleg van een energie-eiland voor de kust en de mogelijke gevolgen hiervan voor het project Vlaamse Baaien van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, op 16 januari heeft uw federale collega bevoegd voor de Noordzee, Johan Vande Lanotte, gezegd dat hij een eiland wil voor de Vlaamse kust, voor De Haan-Wenduine, mijn gemeente, op 3 kilometer afstand. Het is een eiland van 2,5 kilometer diameter en 15 meter hoog, om tijdelijk overschotten aan energie afkomstig van de windturbineparken op te slaan.

Plannen voor kunstmatige eilanden voor de kust steken af en toe de kop op. Ik herinner me dat men twintig jaar geleden een afvaleiland wilde bouwen. Dat is er niet gekomen. Later kwamen dan de plannen voor windmolenparken dicht bij de kust. Die zijn dan wat dieper gelegd, op de Thorntonbank. U hebt zelf het plan voor de Vlaamse Baaien omarmd, dat staat ook in het regeerakkoord, om een kraal van kunstmatige eilanden voor de kust te bouwen voor allerlei toepassingen: energie winnen, een haven voor schepen in nood, recreatie, natuur enzovoort.

Nu komt daar het plan van uw federale collega Vande Lanotte bovenop om dat energie-eiland te bouwen. Het past in het voorontwerp van het marien ruimtelijk plan. Mijn vraag is kort, minister. De impact voor Vlaanderen is vrij groot, denk ik. Is er tussen de federale en de Vlaamse overheid overleg geweest en zijn daar afspraken over gemaakt?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het klopt dat collega Vande Lanotte op dit ogenblik bezig is met de opmaak van een marien plan op zee. Het is een soort ruimtelijk ordeningsplan voor alles wat op zee gebeurt. Het is ook de bevoegdheid van de federale overheid. De Vlaamse overheid is daar niet voor bevoegd.

In het kader van het proces dat hij wil volgen, moet hij een eerste gooi doen van hoe hij dat ziet. Hij heeft vorige donderdag een voorontwerp gelanceerd, waarbij hij een aantal zones wil afbakenen in de zee. Een van die zones die afgebakend is, is een zone om aan energieopslag te doen. U vraagt me of ik daarover op voorhand ben geconsulteerd. Neen. Dat was ook niet echt nodig, want juist vandaag heeft de eerste vergadering plaats van de administratieve overleggroep. Federale en Vlaamse ambtenaren moeten hun input geven. Later zal er nog een formele overlegprocedure komen met de gewesten om dat ruimtelijk plan op zee via een KB te laten vastleggen. Dat is de procedure.

Dat eiland zelf is bijzonder interessant omdat het plan Vlaamse Baaien, dat deel uitmaakt van het Vlaams regeerakkoord, ook voorziet in een dergelijk energie-eiland. Als ik het prentje zie van wat minister Vande Lanotte voorstelt, is het qua model bijna hetzelfde als wat in het plan Vlaamse Baaien staat, alleen is de locatie anders.

In het plan Vlaamse Baaien is het eiland gepland op 30 kilometer van het strand. Zoals ik het nu zie, en zonder alle details te kennen, is het in het plan van minister Vande Lanotte 4 kilometer van het strand.

Er is ook een studie uitgevoerd door de haven van Zeebrugge – met steun van de Vlaamse overheid – om na te gaan waar zo'n eiland het beste wordt ingeplant. Mijn administratie zal alle gegevens overmaken aan de federale overheid, want bij de afbakening van zo'n zone is het voor Vlaanderen verschrikkelijk belangrijk dat die afbakening op de juiste plaats gebeurt. De volgende weken wordt hierover overleg gepleegd, en ik denk dat nu, op dit ogenblik, de eerste vergadering plaatsvindt.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, we weten dat de bevoegdheden van Vlaanderen zich uitstrekken tot de laagwaterlijn. Verder in zee is dit federale bevoegdheid, maar toch heb ik redenen om ervan uit te gaan dat we verder moeten gaan dan met elkaar te praten. U zegt dat er nu overleg is, en dat u dit overleg goed vindt, en dat er vroeger geen overleg nodig was.

Ik heb een andere visie, ik denk dat men vroeger met Vlaanderen had moeten overleggen, dit is bij uitstek een onderwerp om een samenwerkingsakkoord over af te sluiten. In 2005 is dit ook gebeurd met een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de federale overheid voor de kustwacht. Voor een dergelijk gewichtig onderwerp als dit marien ruimtelijk plan had dit zeker moeten gebeuren. Een samenwerkingsakkoord is wel het minste, want dit is natuurlijk een voorlopige situatie.

Minister, u zult het met me eens zijn, dit is een voorlopige situatie in afwachting van de overheveling van de bevoegdheid over het Belgische deel van de Noordzee naar het Vlaamse Gewest.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil benadrukken dat alle initiatieven die over hernieuwbare energie gaan op zich interessant zijn. Maar als je zo'n plan maakt, is het noodzakelijk dat je een totaalaanpak hebt die het geheel van die Vlaamse Baaien aanpakt. Het zou zeer mooi zijn dat er een eiland bij is dat energie stockeert of verdeelt, maar het kan niet de bedoeling zijn dat elke minister zijn eigen project, zijn eigen speeltje heeft, want dan zijn we ver van huis. En dan zullen we er in de klimaatproblematiek waar we voor staan, niet op vooruit gaan.

Minister, u bent bevoegd voor die Vlaamse kustlijn, federaal minister Vande Lanotte voor het diepere deel van de zee. Ik pleit in ieder geval voor overleg, voor absoluut mooie doelstellingen en voor een globale aanpak.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Collega de Kort, die niet van de kust is, toonde ook wel interesse voor deze materie, en die stelde zich vragen over de elektriciteitsinfrastructuur, vragen over de instroom van de elektriciteit op het land, en wie wat zou betalen. Dit kan misschien aan bod komen in een commissie, maar ik lees al in de krant dat zeer gelukkige schepen ook al toeristische boten willen inleggen naar het ecologisch paradijs. Sommigen beginnen al te fantaseren, het is goed dat er dingen worden gerealiseerd, maar er moeten afspraken komen tussen het federale en Vlaamse niveau.

Zoals de minister al zei, zijn er natuurlijk heel veel gelijkenissen met het masterplan Vlaamse Baaien. Misschien is er nu te weinig tijd om er dieper op in te gaan, maar ik had graag verder informatie over de stand van zaken, en ik zou het goed vinden dat dit wordt verwezen naar de commissie om dit verder te bespreken.

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Ik heb geen enkel probleem met de creatie van zo'n energie-eiland. Ik vind het wel belangrijk dat er overleg plaatsgrijpt, en ik vind het jammer dat we op twee niveaus moeten werken, federaal en regionaal, wat zeer onlogisch is.

Anderzijds heb ik wel mijn bedenkingen of het initiatief geen problemen zal veroorzaken voor het masterplan ter bescherming tegen superstormen. En dan is er ook het initiatief van de Vlaamse Baaien waar al aan gewerkt wordt.

Minister Hilde Crevits: Laat mij duidelijk zijn, collega's: kustveiligheid is prioriteit nummer één. De werken die we nu doen langs de Vlaamse kust, zijn om ervoor te zorgen dat wie daar woont en recreëert, dat ook in de toekomst kan blijven doen. En eender wat je in het kader van het plan Vlaamse Baaien wilt doen, je moet eerst en prioritair aftoetsen met het luik veiligheid.

Mijnheer Vandaele, ik begrijp dat u dat liever via een samenwerkingsakkoord ziet, maar wat voor mij telt in dit dossier, is dat we een eensluidende visie krijgen op het geheel. De heer Caron is wel van de oppositie, maar wat hij zei, is juist: we moeten tot één visie komen. Het plan Vlaamse Baaien, dat we in ons regeerakkoord geïncorporeerd hebben, is een schitterende aanzet tot zo'n visie. En dat energie-eiland heeft daar zijn plaats. Alleen zult u merken dat het plan vrij rudimentair is. Daarom hebben wij een onderzoek laten doen – collega Lieten financiert dat – naar waar je zo'n energie-eiland idealiter kunt inplanten. De resultaten van dat onderzoek zijn niet gelijk aan de zone die door collega Vande Lanotte voorgesteld wordt. Het is nu aan ons om daarover te onderhandelen en tot een akkoord proberen te komen.

Voor mij is het van fundamenteel belang dat het resultaat van het overleg ertoe leidt dat we één plan hebben, waar ik, en hopelijk ook dit parlement, samen met mijn collega's bevoegd voor de energie, de natuur en zo meer achter kan staan. U moet dat een kans geven. Mijn administratie is zeer alert. De havens mogen daar trouwens ook allemaal hun mening over geven. Ik ga ervan uit dat dit de komende weken met heel grote zorgzaamheid zijn verdere beslag zal krijgen.

Mijnheer Verstreken, u behoort tot mijn partij, maar ik vind uw suggestie zeer zinvol. Een actuele vraag is wat te beperkend. Ik vind het een goede suggestie om dit verder te bekijken in de commissie. Dat kan misschien over enkele weken, als we de plannen al wat meer in detail hebben bekeken. De heer Vandaele zal daar ook wel zeer geïnteresseerd in zijn. Maar het is uiteraard de voorzitter die de agenda van de commissie zal vastleggen.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het MIP-onderzoek (Milieu- en energietechnologie Innovatie Platform) waar u naar verwijst, onder andere met de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT), is mij bekend. Er hangt trouwens een prijskaartje aan van 497.000 euro.

Ik wil me vandaag inhoudelijk niet uitspreken. U stelt zelf dat de resultaten van het MIP-onderzoek niet helemaal stroken met de plaats die nu in het plan vermeld wordt. Ook in het plan Vlaamse Baaien ligt het energie-eiland verder van de kust dan die drie kilometer in het plan-Vande Lanotte.

Ik spreek me nu vooral uit over de procedure. U zegt wel dat er overlegd wordt, maar in het koninklijk besluit van 13 november 2012 is een procedure bepaald om onder andere dat proces te laten begeleiden door een raadgevende commissie. Vlaanderen krijgt een raadgevende stem – één of twee mensen – in die raadgevende commissie. Waar staan we dus formeel? We hebben een raadgevende stem in een raadgevende commissie die geen bindend advies kan uitbrengen. Welnu, minister, dat is voor ons veel te mager. Dat is te weinig. Het kan absoluut niet. Wij hopen dat u dat in klare taal en heel snel duidelijk maakt aan uw federale collega. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het uitblijven van een regeringsbeslissing betreffende het inkomstenplan voor De Lijn

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Minister, we werden vorige week gealarmeerd door een bericht van Belga, dat ons meldde dat de socialistische vakbond bij De Lijn zich – terecht – zorgen maakte over het feit dat een inkomstenplan bij De Lijn uitbleef. Belga voegde er in dat bericht fijntjes aan toe dat de problematiek sinds 2011 bekend was, dat de minister had beloofd dat hier medio 2012 beslissingen zouden zijn genomen, maar dat die beslissingen er nog altijd niet zijn.

We weten niet waar we de inkomsten gaan halen bij De Lijn. Uit reclame, uit een strenger toezichtsbeleid, mogelijkerwijze uit het optrekken van de abonnementsgelden en de ticketprijzen of, nog erger, het afschaffen van het vrije reizen voor 65-plussers.

Minister, waarom blijft dat plan uit? Ik vermoed dat er in dezen mogelijkerwijze een politiek geschil zou kunnen leven in uw regering. En dus wil ik van u weten wat de reden is voor het uitblijven van dat plan. Als er een plan komt, en ik hoop dat dat binnen afzienbare tijd gebeurt, hoe zal het dan concreet gestalte gekregen hebben?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Penris, ik dank u voor deze vraag. Ik heb de communicatie van de heer Stessens van het ACOD vorige week vrijdag ook gezien. U weet dat de man lid is van de raad van bestuur van De Lijn. Ik heb meteen eerlijkheidshalve gemeld dat de raad van bestuur mij een brief geschreven heeft, eind vorig jaar, naar aanleiding van de goedkeuring van de begroting van De Lijn. Ook intern, in de raad van bestuur van De Lijn, is de begroting goedgekeurd, net zoals die hier, in het parlement, werd goedgekeurd. Naar aanleiding van die goedkeuring heeft de raad van bestuur mij een brief geschreven met de vraag om zeker wat het aspect inkomsten betreft, een antwoord te geven op een aantal vragen. Wat de heer Stessens publiek heeft gemaakt via Belga, staat dus ook in die brief, die de hele raad van bestuur aan mij heeft gericht en die ik ook aan mijn collega's van de kern van de Vlaamse Regering heb overgemaakt.

Degenen onder u die de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken volgen, en daar bent u bij, mijnheer Penris, weten dat ik naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen in de commissie heb gezegd dat het inkomstenplan een issue is waarover nog op een aantal punten moet worden getrancheerd en dat dit uiterlijk bij de begrotingcontrole 2013 zou volgen. Ik heb de notulen er nog eens op nagelezen om te bekijken of ik het echt op die manier heb gezegd, en ja, het is zo. Ik houd me vandaag ook aan die lijn.

We zijn er nog niet door. Vrijdag heb ik gezegd dat het wat mij betreft tegen het einde van de maand moet gebeuren. De Lijn heeft immers de gewoonte om in februari tariefkeuzes te maken. De raad van bestuur kan een aantal beslissingen echter niet alleen nemen. Ik geef twee voorbeelden. Als de raad van bestuur zou willen beslissen om wat de reclame-inkomsten betreft, de taalregeling te versoepelen, dan kan hij dat niet zomaar doen. We hebben hierover al een debat gevoerd in de commissie. Als de raad van bestuur zou beslissen om keuzes te maken inzake het gratis vervoer, dan kan hij dat niet, daarvoor moet een besluit van de Vlaamse Regering worden aangepast. Er zijn dus een aantal zaken waarover de hele Vlaamse Regering een akkoord moet leveren.

Ik heb dus gezegd dat het uiterlijk moet gebeuren bij de begrotingscontrole 2013, en dat blijft uiteraard, ook vandaag, de timing.

De heer Jan Penris: Minister, collega's, u weet dat ik geen vakbondsman ben, en dat zal ik ook nooit worden, vrees ik, maar ik heb in dezen wel begrip voor het standpunt van de vakbonden. Ze willen duidelijkheid, want als ze die niet hebben, dan komen er misschien

extra besparingen op hen af en die zouden in de eerste plaats kunnen worden afgewenteld op het personeel. Dat willen we natuurlijk niet.

Wat ik ook niet wil, minister, is dat als er een van de opties gelicht wordt, bijvoorbeeld om de prijs van het reizen te verhogen, we geen kwaliteitsverbetering aan onze reizigers aanbieden. Daar is De Lijn op dit moment absoluut in de fout aan het gaan. Onze Lijn is niet meer betrouwbaar, onze Lijn is niet meer comfortabel – u moet maar eens met mij de bus nemen in Antwerpen of in gelijk welke stad –, onze Lijn is niet meer veilig, onze Lijn is niet meer stipt. We hebben heel wat in te halen. Als u de reiziger vraagt om een meerprijs te betalen voor het reizen, dan moet daar een kwaliteitsverbetering tegenover staan en dan vraag ik me af waar u die kwaliteitsverbetering zult kunnen realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, de heer Penris stelt een belangrijke vraag. Ik heb die ook al enkele keren in de commissie gesteld. Ik vind het heel belangrijk dat we een heel belangrijke doelstelling van onze beheersovereenkomst kunnen halen, namelijk het doen stijgen van de kostendekkingsgraad. Ik zeg dit niet zozeer omdat ik die cijfers zo belangrijk vind, maar wel omdat ik De Lijn belangrijk vind en omdat ik het openbaar vervoer in Vlaanderen belangrijk vind.

Ik wil absoluut dat de toekomst van De Lijn niet gehypothekeerd wordt, en dus moeten er stappen gezet worden. U hebt dat al gedaan, samen met De Lijn. Er is bespaard in het aanbod, en ik denk dat de limieten daar bereikt zijn. U hebt ook gezegd dat de socialetarievenpolitiek voor u belangrijk is, dat is ook al in de commissie aan bod gekomen. Daarnaast zegt u ook dat er meer inkomsten gegenereerd moeten worden. Dat is het fameuze inkomstenplan, en ik ben aan het wachten wat daarover in de Vlaamse Regering beslist wordt.

Voor mij en voor mijn fractie is het belangrijk dat we die discussie met een open geest kunnen voeren. De gratis-politiek voor 65-plussers is hier al aangehaald. Ik heb een tweetal jaren geleden al dat denkspoor gevolgd en geponeerd dat er misschien mogelijkheden zijn om daar verandering in aan te brengen. Ik heb gehoord dat de vakbonden er ook oren naar hebben die gratis-politiek voor 65-plussers te herbekijken. We moeten nagaan wat het maatschappelijk draagvlak is en dan beslissingen nemen.

Minister, ik wil u vragen de discussie binnen de Vlaamse Regering met een open geest en met alle partijen te voeren. U zou hier tegen de begrotingscontrole uitsluitsel over moeten kunnen geven.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, ik wil me bij deze actuele vraag aansluiten omdat de heer Roegiers hierover vandaag nog heeft gecommuniceerd. Ik vraag me af of de Vlaamse Regering op dit punt op een lijn zit. Ik heb hierover ook een vraag om uitleg ingediend die binnenkort in de commissie zal worden behandeld.

Minister, ik leid uit dit alles in elk geval af dat er binnen de Vlaamse Regering een discussie aan de gang is. De Vlaamse Regering zit op dit punt niet op een lijn. U hebt zelf aangehaald dat een eventuele aanpassing van de regeling voor 65-plussers door de Vlaamse Regering moet worden beslist. Wat is eigenlijk uw standpunt hierover?

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Voorzitter, ook de CD&V-fractie wil dat het inkomstenplan er zo snel mogelijk komt. Daar moet de komende maanden hard aan worden doorgewerkt. Dat moet in een open geest gebeuren.

In dat opzicht vinden we het jammer dat de heer Roegiers deze namiddag een persbericht heeft verspreid. Dit persbericht bevat eens te meer veto's van een meerderheidspartij. We

vermoeden dat dit het de Vlaamse Regering niet zo gemakkelijk maakt om in een echte open geest, zonder taboes en zonder veto's, aan het inkomstenplan te werken.

Ik geef één klein voorbeeld. Het huidige systeem bevat een aantal onrechtvaardigheden. Het voorbeeld van het Omnio-statuuut is in de commissie al aangehaald. Mensen met een Omnio-statuuut betalen momenteel 32 euro per jaar, maar 65-plussers, die soms over een hoger inkomen beschikken, betalen niets.

Dergelijke zaken moeten bespreekbaar zijn. We moeten, zoals mevrouw Jans al heeft gesteld, in een open geest aan het inkomstenplan voortwerken.

Tot slot heb ik nog een vraag. Ik ben het eens met de stelling van de heer Penris over de dienstverlening. Ik hoop dat we hier niet verder op zullen besparen. We hebben beslist dat het nu tijd is om aan het inkomstenplan te werken. De kwaliteit moet nog verbeteren. Laten we niet verder op de dienstverlening besparen. Ik zou op dit vlak graag wat zekerheid van de minister krijgen.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, het mooie aan de Vlaamse Regering is dat de oppositie eigenlijk altijd in de meerderheid aanwezig is. Het communiqué van de heer Roegiers had de titel 'Veto' moeten dragen.

Minister, ik volg de commissie sedert oktober 2009. Er is altijd over die inkomsten gedebatteerd. Het is nu hoog tijd om knopen door te hakken. Ik hoop dat die open geest binnen de Vlaamse Regering aanwezig is. U bent een vrouw van de daad. Wat De Lijn betreft, wordt u door de veto's van sp.a aan handen en voeten gebonden. U moet zich sterk tonen en voor de toekomst van een performant openbaar vervoer durven kiezen. Dit betekent dat u moet loskomen van de standpunten en de veto's van sp.a. (*Applaus bij het Vlaams Belang en bij LDD*)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, volgens mij heeft de minister hier vooral herhaald wat ze eerder al in de commissie en tijdens plenaire vergaderingen heeft verklaard. Bij de begrotingscontrole zal een performant en transparant inkomstenplan worden voorgelegd. Tot daar is er niets nieuws gezegd.

Ik wil er alle collega's die me daarnet op de korrel hebben genomen op wijzen dat ik geen communiqué heb verstuurd. Ik heb enkel herhaald wat ik hier in hun gezelschap tijdens de begrotingsbesprekingen heb verklaard, niets meer en niets minder, niet luider en niet stiller.

Minister, tijdens de begrotingsbesprekingen hebben we het ook over de kostendeckingsgraad gehad. U hebt toen verklaard dat de momenteel gehanteerde definitie decadent is – dat zijn uw woorden. U hebt gesteld dat we die definitie op scherp moeten stellen. We moeten dat begrip herdefiniëren.

Aangezien dit punt in het licht van het volledige inkomstenplan belangrijk is, zou ik u willen vragen hoe ver het hiermee staat. Is de definitie van de kostendeckingsgraad al op punt gesteld?

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik heb drie grote blokken vragen gehoord.

De eerste vragen hebben betrekking op het aanbod en de dienstverlening. Dat bekommert mij ook heel sterk. Ik wil daarover heel duidelijk zijn. Ik ben in 2009 bevoegd geworden voor De Lijn. Ik heb in de voorbije drie jaar een zeer moeilijke screening van het aanbod moeten laten doen. Collega's, wij hebben serieus gesneden in het aanbod. Toen ik minister werd, was de grote klacht dat er alleen maar lege bussen reden. We hebben dat gescreend. We hebben onderzocht waar die lege bussen rijden. Ik zie dat mevrouw De Ridder zich aangesproken voelt.

We hebben onderzocht hoe we dat efficiënter konden organiseren. Dat is ondertussen gebeurd. Het was een bijzonder moeilijke oefening. Wat mij betreft, hebben we het daarmee nu wel gehad. Er wordt niet bijkomend gesnoeid in het aanbod. En ik heb het niet over aanpassingen om te verbeteren: de situatie in bijvoorbeeld Antwerpen wordt op de voet gevolgd, er zijn daar al wat aanpassingen gebeurd, die echter geenszins een besparing zijn maar wel een comfortverbetering. Wat het aanbod betreft, heb ik het dus wel gehad: met mij geen bijkomende snoei meer in het huidige aanbod. De Lijn heeft dat deel van de verplichtingen vervuld.

Moet de dienstverlening verbeterd worden op een aantal punten? Absoluut! Maar, mijnheer Penris, de inkomsten verhogen of ze verhogen niet. Wat mij betreft, is doorstroming een werkpunt. We zullen eerstdaags de samenwerkingsovereenkomst met Antwerpen ondertekenen om nu net die doorstroming een pak te verbeteren. Dat werkpunt moet sowieso worden gerealiseerd. Er is het rollend materieel dat er moet komen, de vernieuwing van een aantal lijnen, de seininrichtingen: aan al die dossiers werken we nu. Ik zal helemaal niet wachten op een inkomstenplan. Er moet nu werk van worden gemaakt. Kan de dienstverlening beter? Absoluut! Maar er wordt dagelijks aan gewerkt. Mijnheer Penris, ik denk overigens niet dat de dienstverlening plots, sinds 2009, zoveel slechter is geworden. Ik voel mij daarover niet aangesproken. *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

Als u opmerkingen hebt, zouden die moeten gaan over de dienstverlening wat betreft het aanbod. Daar hebben we inderdaad in een aantal zaken moeten snoeien. Er is ook al een hele discussie geweest over de vertramming in Antwerpen en de aanpassing tussen bus- en tramvervoer. Ik heb toen trouwens van het toenmalige gemeentebestuur het fiat gekregen om de bussen uit de stadskern te weren. Die keuze is gemaakt en is nu in volle uitvoering.

De tweede groep vragen betreft de definiëring van de kostendeckingsgraad. Op welke manier moet je die verhogen? De regering heeft afgesproken om te komen tot een definiëring die aansluit bij de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB). Ik heb trouwens al eens de rekensom gemaakt. Als je de kostendeckingsgraad van De Lijn vandaag volgens MIVB-normen zou bepalen, stijgt hij zo met 20 procent. De regering heeft afgesproken om de kostendeckingsgraad te doen stijgen, maar niet via een definiëringsoperatie: we moeten effectief de inkomstenzijde bekijken. Collega's, ik kan die definiëring nu al geven, maar de definitie die we in de toekomst zullen hanteren, zal natuurlijk meebepalend worden uitgewerkt in het inkomstenplan. Dan hebben we een lat die voor de toekomst gelijk ligt.

De derde groep vragen betrof mijn mening over hoe dat debat zal verlopen. Collega's, het is zeer duidelijk dat ik persoonlijk geen veto's heb. We hebben uiteraard het regeerakkoord waarop wij ons, zeker naar de geest, moeten enten. Maar mijn collega's in de regering hebben mij de kans gegeven om een plan te maken met open geest, dus rekening houdend met alle mogelijkheden. Over dat plan moeten we binnen de regering nu tot eensgezindheid komen. Ik heb zelf, ook in de commissie, de deadline gelegd op de budgetcontrole 2013. Dat blijft mijn deadline. Er zijn er die zeggen dat ik het moeilijk heb en dat wij niet overeenkomen.

Laat ons kijken wat de uitkomst van het dossier is op het ogenblik dat ik heb voorgesteld. Het is evident dat het ook voor het bedrijf belangrijk is dat daarin zeer snel duidelijkheid komt.

De heer Jan Penris: Minister, ik ben blij dat ik deze vraag heb mogen stellen en dat ik hem heb gesteld. Nu is immers duidelijk geworden dat deze regering een probleem heeft – Houston, we have a problem.

Er zal in De Lijn niet zo direct een inkomstenbeleid worden gevoerd omdat een van de belangrijke regeringspartners zijn veto blijft stellen. Ik heb inderdaad het Belgabericht dat hierover de wereld is ingestuurd en waarover de heer Roegiers namens zijn partij – ik hoop namens zijn partij – duidelijk heeft gezegd dat het zonder hen zal zijn voor wat betreft het verhogen van de tarieven of het afschaffen van het gratis vervoer voor 65-plussers.

Mijnheer Roegiers en al uw socialistische fractiegenoten, mijn moeder heeft een heel klein inkomen en ze wil heel graag het openbaar vervoer nemen. Nu is dat gratis voor haar. Ze wil ervoor betalen als ze snel van Borgerhout naar mij in Merksem kan reizen, op een betrouwbare manier, op een veilige manier en als ze op de tram of in de bus kan zitten. Minister, als u daarvoor kunt zorgen, hebt u misschien de stem van mijn moeder. Ik weet het niet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 17.44 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 17.50 uur.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Johan Verstreken, mevrouw Kathleen Deckx, de heren Lieven Dehandschutter, Marc Vanden Bussche en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Ulla Werbrouck betreffende het aanmoedigen van klasreizen naar sites gerelateerd aan de Eerste Wereldoorlog voor leerlingen van het secundair onderwijs in het kader van de herdenking van '100 jaar Groote Oorlog' (wat de heer Lieven Dehandschutter betreft overgenomen door de heer Marius Meremans op 23 januari 2013)

– 1614 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 5

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Johan Verstreken, mevrouw Kathleen Deckx, de heren Lieven Dehandschutter, Marc Vanden Bussche en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Ulla Werbrouck betreffende het aanmoedigen van klasreizen naar sites gerelateerd aan de Eerste Wereldoorlog voor leerlingen van het secundair onderwijs in het kader van de herdenking van '100 jaar Groote Oorlog'.

Dit voorstel van resolutie werd, wat de heer Lieven Dehandschutter betreft, op 23 januari 2013 overgenomen door de heer Marius Meremans.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Pehlivan, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, collega's, de heer Verstreken lichtte het voorstel van resolutie namens de indieners toe.

De Eerste Wereldoorlog vormt een mijlpaal in onze geschiedenis. De politieke, economische en maatschappelijke gevolgen waren enorm. Aangezien er geen oorlogsgetuigen meer in leven zijn, is het aan de volgende generaties om ons oorlogserfgoed intact te houden en de vredesboodschap verder uit te dragen. Het is dan ook belangrijk dat de jongeren van nu voldoende kennis vergaren over die Groote Oorlog en over wat die allemaal heeft teweeggebracht in Vlaanderen en de wereld.

Het doel van dit voorstel van resolutie is om klasreizen aan te moedigen voor leerlingen van het secundair onderwijs naar sites gerelateerd aan de Eerste Wereldoorlog. De heer Verstreken benadrukt expliciet dat het niet de bedoeling is om via dit voorstel van resolutie te interfereren in de eindtermen van de scholen. Ik geef een opsomming van de voornaamste

verzoeken aan de Vlaamse Regering: de secundaire scholen aanmoedigen om hun leerlingen de projecten van 'Flanders Field' en het project in het kader van de herdenking '100 jaar Grote Oorlog' te doen bezoeken; de koepels en netten aanmoedigen om de geschiedenis van de Eerste Wereldoorlog in het algemeen, en de gebeurtenissen aan het westelijk front in Vlaanderen, op te nemen in de leerplannen van het basis- en het secundair onderwijs; verder inzetten op internationale vredeseducatie en sensibiliseren rond de thema's verdraagzaamheid en internationale verstandhouding; de basiskennis en de basisinzichten over de Eerste Wereldoorlog aanscherpen.

De indieners hebben nog een amendement aan de resolutie toegevoegd. Met het amendement wilden ze de vrijheid van de leraars benadrukken om zelf de klasreizen in te vullen. Na de verschillende betogen van de collega's werd het amendement aangenomen met twaalf stemmen voor bij één onthouding. Het aldus geamendeerde voorstel van resolutie werd eenparig aangenomen met dertien stemmen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, ik wil mevrouw Pehlivan danken voor het mooie verslag. De Eerste Wereldoorlog is inderdaad een mijlpaal in onze geschiedenis, dat hoeft geen betoog, aangezien die oorlog intussen al bijna honderd jaar achter ons ligt.

Ik zag toevallig een reportage op de regionale televisie waar een 107-jarige overlevende een aantal herinneringen ophaalde en verhalen vertelde. Ik stond zelf verbaasd, want ik dacht dat niemand nog verhalen kon vertellen. Gelukkig zijn die getuigenissen intussen ook bewaard in het VRT-archief, mede door de vorige resolutie over de Eerste Wereldoorlog die we hier hebben goedgekeurd.

Het spreekt vanzelf dat we op de volgende generaties moeten kunnen rekenen om ons oorlogserfgoed intact te houden en te streven naar nooit meer oorlog. Ook de toekomstige generaties moeten we bewust maken van die vredesboodschap. We moeten de jeugd sensibiliseren. Deze herinnering moet levend blijven. Het is dan ook op de sites waar zich een en ander heeft afgespeeld, dat de sterkste ervaringen kunnen worden opgedaan.

Als we hier zouden vragen aan studenten waarom ze op 11 november een dag vrijaf hebben, dan zouden weinigen dat weten. Ze zouden denken: een dagje extra. Vraag je dat in Groot-Brittannië, dan kan elke Brit je zeggen waarom, en kan hij vertellen wat er gebeurde in de Vlaamse velden. Zelfs bijvoorbeeld in het Iraakse Halabja weet men dat. Daar vond de laatste gasaanval plaats, door het regime van Saddam Hoessein. De eerste gasaanval was hier in Vlaanderen. Daar zijn links. Ook daar weet men wat er hier op 11 november is gebeurd.

Ik heb deze mooie anekdote wellicht al eens verteld in de commissie, of aan een aantal collega's. Vijftien jaar geleden had ik een kippenvelmoment in Australië. Ik was daar toevallig op 11 november. Ik deed een excursie naar het snorkeleiland bij het Great Barrier Reef. Ik was op weg daarheen, onder een stralende zon. Op een bepaald moment gebaarde de kapitein van de boot naar de animator die aan het vertellen was welke mooie vissen we bij het snorkelen te zien zouden krijgen. De animator zei: "Sorry, ladies and gentlemen, it's November 11th. We're going to keep one minute of silence for all the people who died in the fields of Flanders." Op dat moment was het er 38 graden, maar ik kan u garanderen dat ik er kippenvel van kreeg. Dat ging door merg en been. Naderhand kwam ik een aantal Vlamingen, landgenoten tegen die iets gelijkaardigs hadden meegemaakt in een grootwarenhuis, aan de rode lichten. Daar werd op de radio één minuut stilte gehouden omdat het 11 november was. Dat is een zeer krachtig signaal. Het is schitterend dat de mensen in andere landen weten wat er hier gebeurde, maar die band is er niet meer bij onze eigen schoolgaande jeugd. Daarom is dit voorstel van resolutie van groot belang. Zo kan hier de nodige aandacht aan worden besteed. Enkel zo kunnen de huidige en toekomstige generaties bewust worden gemaakt van de gevolgen van die Eerste Wereldoorlog, van wat die heeft teweeggebracht. Ook de thema's van verdraagzaamheid en een tolerante samenleving kunnen daarbij aan bod komen.

Voorzitter, ik wil daar nog één puntje aan toevoegen. We dienen een amendementje in. Toen we dit voorstel hebben ingediend, was er immers sprake van “Wapenstilstand 2012”. Dat wordt vervangen door de zinsnede “in het kader van de eeuwherdenking van de Eerste Wereldoorlog ondertekend zal worden”. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Geachte leden, dit is inderdaad een belangrijk voorstel van resolutie. Ik kom uit het onderwijs. Heel wat scholen gaan al naar de Westhoek om de leerlingen daar te confronteren met de excessen van geweld. Wat daar is gebeurd, is inderdaad en jammer genoeg een symbool van extreem geweld, met het gebruik van chemische wapens. Dit was een mondiale oorlog, wat blijkt uit de voorstellingen in de diverse musea. Het was een conflict tussen Duitsland en andere landen. Het ging over de Engelssprekende wereld, maar ook heel wat troepen uit de kolonies hebben daar meegevochten en hun leven gelaten.

Onze fractie steunt dit voorstel van resolutie natuurlijk. Het is belangrijk dat we die boodschap van ‘nooit meer oorlog’ in stand houden. De Eerste Wereldoorlog heeft heel wat gevolgen gehad, ook sociaal. In Groot-Brittannië heeft hij de maatschappij veranderd, net als in Duitsland, maar ook in Vlaanderen. Hier staat deze oorlog gelijk aan de verdere emancipatie van de Vlamingen in België, en dat op een pacifistische wijze. Die boodschap van de Eerste Wereldoorlog blijft toch enorm belangrijk.

Dendermonde, waar ik vandaan kom, is een martelaarsstad. Die stad is in september 1914 compleet in de as gelegd. De gevolgen daarvan kun je nog altijd zien in onze stad. Er zijn nog vergelijkbare steden. Er zijn ook heel wat gruweldaden gebeurd rond Dendermonde. Dat nemen we zeker mee in onze herdenking. Ik wil de collega’s die ook lokaal mandataris zijn, zeker oproepen om ook in de eigen gemeente of stad te kijken wat er aan de Eerste Wereldoorlog herinnert en de mensen uit het onderwijs daar naartoe te leiden.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik heb de bespreking in de commissie Onderwijs niet zelf gevolgd, maar de heer Wienen wel. Het is wel zo dat ik het project ‘100 jaar Grote Oorlog’ al van bij de start hier in het Vlaams Parlement volg. De inhoud van dit voorstel van resolutie gaat veel verder dan de titel laat vermoeden. Het gaat niet enkel om het aanmoedigen van klasreizen. Wij zullen dit voorstel van resolutie steunen omdat wij al van bij het begin grote voorstander zijn van het project ‘100 jaar Grote Oorlog’, onder leiding van Vlaams minister Bourgeois, al komt dat een beetje onder druk te staan door de Federale Regering.

Mijnheer Verstreken, dit voorstel van resolutie is voor een groot stuk een herhaling van een resolutie van maart 2009. Op bepaalde vlakken neemt u een klein beetje gas terug, want in 2009 pleitte u er nog voor om dit op te nemen in de eindtermen van het onderwijs en om projectsubsidies te geven aan het onderwijs om klasreizen te organiseren. Ik weet ook wel dat er niemand van de Vlaamse Regering aanwezig moet zijn, maar ik vraag me af wat er is gebeurd met de opvolging van de resolutie van maart 2009 door de regering.

Wij steunen het voorstel, maar ik heb samen met enkele collega’s een amendement ingediend. Ik denk dat het voor zich spreekt. Ik heb al verschillende malen in de commissie Toerisme herhaald en via collega’s in de commissie Onderwijs gebracht dat wij aandacht vragen voor de rol en de positie – de bij momenten erbarmelijke positie – van de Vlaamse soldaat tijdens de periode 1914-1918 en ook voor de rol die de Grote Oorlog heeft gespeeld in de Vlaamse ontvoeringsstrijd.

Om de oppositie, maar zeker ook de meerderheid en in elk geval de N-VA ervan te overtuigen om dit amendement goed te keuren, wil ik verwijzen naar de bespreking in de commissie. De heer Bouckaert stelt daar dat het idee van Vlaams zelfbestuur in deze oorlog vorm heeft gekregen. Dat ondersteunt perfect mijn amendement. Verder citeer ik een zekere

Kris Van Dijck namens de N-VA: “De Eerste Wereldoorlog is ook een determinerende factor geweest voor de emancipatie van de Nederlandstalige bevolking in ons land. Met deze herdenking kan Vlaanderen een boodschap geven aan de hele wereld. Het is echter belangrijk dat ook de Vlaamse jongeren voldoende informatie meekrijgen over dit belangrijke moment in onze geschiedenis.”

Collega's van de N-VA, dat is precies wat in mijn amendement staat. Ik ga ervan uit, voorzitter, dat in elk geval de N-VA dit amendement goedkeurt. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Marius Meremans: Mijnheer Sintobin, uw bezorgdheid zit al vervat in het voorstel van resolutie. Ik verwijs naar pagina 3, waar staat: “Daarom is het van groot belang dat de jongeren van nu voldoende kennis vergaren over die Grote Oorlog en over wat die heeft teweeggebracht in Vlaanderen en in de wereld.” Ik heb daarnet gezegd dat het in Vlaanderen ook sociale gevolgen heeft gehad, voor de emancipatie van Vlamingen, maar elders in de wereld ook. Ik verwijs naar de sociale strijd die is losgebarsten in Engeland en naar de kolonies.

Het gaat verder, nog steeds op pagina 3: “De geschiedenis van de Eerste Wereldoorlog moet ook binnen een context van oorzaak en gevolg, bepaalde mechanismen enzovoort worden gebracht waarbij het belangrijk is dat ‘de context van de tijd’ steeds voor ogen wordt gehouden.” U weet net zo goed als ik wat de context van die tijd was voor Vlamingen toen.

We gaan daarin verder. De parlementsleden proberen via dit voorstel van resolutie mensen toe te leiden naar die strategische projecten, zoals het Flanders Fields Museum, 100 jaar Poperinge, Zonnebeke, Nieuwpoort, maar ook de actualisering van de IJzertorensite en het IJzertorenmuseum in Diksmuide – zie pagina 5 – dat de ontwikkeling van de frontbeweging en de vredesboodschap ‘-’ als thema heeft. De frontbeweging stond garant voor een sociale, pacifistische strijd. Die geest zit duidelijk vervat in dit voorstel van resolutie. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Stefaan Sintobin: Inderdaad, misschien staat het wel vaag beschreven in de tekst, maar het staat natuurlijk niet concreet in de vragen aan de Vlaamse Regering. Ik vind het bijzonder merkwaardig dat net de N-VA hiertegen moet reageren. Ik had dat verwacht van andere meerderheidspartijen. Het is in het bijzonder de N-VA die er een probleem mee heeft dat er in dit voorstel van resolutie een amendement staat waarin we gewoonweg vragen dat er aandacht wordt besteed aan de positie van de Vlaamse soldaten tijdens Wereldoorlog I en de rol die de Grote Oorlog heeft gespeeld voor de Vlaamse ontvoeringsstrijd. Net de N-VA weigert dit goed te keuren, en dat is bijzonder merkwaardig.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: We zullen dit voorstel van resolutie uiteraard mee ondersteunen. Ikzelf kom uit de Westhoek, meer bepaald de Westkust, uit een gemeente die vier jaar lang deel heeft uitgemaakt van een klein stukje onbezet België, palend aan De Panne, dat tussen 1914 en 1918 vier jaar lang hoofdstad van België was.

Bij ons leeft de wereldoorlog nog volop bij de mensen. Ik heb onlangs een 100-jarige bezocht die vertelde dat haar zusje destijds is omgekomen in Koksijde door een obus. De families zijn allemaal moeten vluchten naar Frankrijk. De schoolkinderen zijn vier jaar lang naar schoolkolonies gegaan in Frankrijk, weggerukt van hun ouders. We kunnen ons dat vandaag niet meer inbeelden.

De gemeentesecretaris en ikzelf gaan dat vertellen in onze gemeentescholen om de kinderen op dat verleden te wijzen. We hebben in onze gemeente beslist om de vijfde- en zesdejaars van de gemeentescholen te verplichten minstens eenmaal op bezoek gaan naar de IJzertoren en naar Flanders Fields in Ieper. Daar zal de Vlaamse geschiedenis van de IJzertoren

genoegzaam aan bod komen, en in Flanders Fields zal de Engelse deelname aan de oorlog aan bod komen.

Ik vraag aan de collega's om het voorstel van resolutie mee goed te keuren, ik vraag dat de vele gemeentelijke mandatarissen, de burgemeesters en schepenen vanuit hun functie de gemeentescholen ondersteunen in hun inspanningen. De lokale overheden kunnen meehelpen om die klasreizen naar de IJzertoren en Flanders Fields te organiseren. Als ze tijd hebben, kunnen ze misschien nog eens afzakken naar Koksijde.

De voorzitter: De bespreking is gesloten.

We zullen straks de stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VERZOEKSCHRIFT over het collectieve leerlingenvervoer in het algemeen en voor kinderen met diabetes in het bijzonder. Verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Vera Celis – 1851 (2012-2013) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen over het verzoekschrift over het collectieve leerlingenvervoer in het algemeen en voor kinderen met diabetes in het bijzonder

Mevrouw Celis, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Ik werd als verslaggever aangeduid omdat ik over deze thematiek een schriftelijke vraag had gesteld. Het verzoekschrift gaat over het collectieve leerlingenvervoer in het algemeen en meer specifiek over de situatie van kinderen met diabetes.

Wat was nu de precieze vraag? De verzoeker vraagt kinderen met diabetes type 1 te laten opnemen in het bijzonder zorgkader van het vervoer van en naar de school omdat kinderen die lijden aan diabetes type 1, een ernstig risico lopen op hypoglycemies. Hulp van derden kan dan noodzakelijk zijn.

De minister gaf in zijn antwoord aan dat het vandaag onmogelijk is ook voor deze groep van kinderen voor collectief leerlingenvervoer te zorgen. Bovendien bedient het huidige collectief leerlingenvervoer geen scholen van het gewoon onderwijs. Hij wijst er verder op dat het in eerste instantie de ouders zijn de nodige maatregelen treffen voor een veilig en verantwoord woon-schoolvervoer. Er zijn wel gesprekken lopende met onderwijs- en ouderkoepels en het Vlaams Ouderplatform in het kader van de uitbouw van een nieuw concept voor leerlingenvervoer. Het is de bedoeling van de minister om tegen het einde van deze legislatuur te beschikken over een gedragen, hedendaags en haalbaar concept met betrekking tot leerlingenvervoer.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, met grote droefenis vernam de parlementaire gemeenschap dat mevrouw Mie Jacobs, onderzoekster op het Kinderrechtencommissariaat, op 19 januari 2013 thuis te Mortsel is overleden.

Mie Jacobs werd geboren te Antwerpen op 15 juli 1961.

Ze werkte sedert eind 2003 als juriste op het Kinderrechtencommissariaat en was er actief in zowel het ombuds- als het advieswerk. Mevrouw Jacobs werkte hoofdzakelijk rond de vertaling van kinderrechten naar het beleidsdomein Welzijn. Zo deed ze onder meer onderzoek naar het belang van bemiddeling bij echtscheiding en naar het zorgtekort in de jeugdhulp. Ze was bovendien een groot verdediger van sociale rechten voor minderjarigen. Zo ijverde ze de voorbije jaren sterk voor een wetgeving die voldoende was afgestemd op het feit dat jongeren vanaf een bepaalde leeftijd op eigen benen moeten staan en zelf rechtshandelingen moeten kunnen stellen. Het versterken van de positie van minderjarigen op de sociale huurmarkt bijvoorbeeld, maar ook een kinderbijslageregeling die vorm krijgt vanuit het recht van de jongere zelf, waren thema's die haar heel nauw aan het hart lagen.

Mevrouw Jacobs zette zich ook op vele fronten in voor de uitbouw van kwaliteitsvolle informatie over jeugdrecht. Zo was ze onder meer actief lid van de redactie van het Tijdschrift voor Jeugd en Kinderrechten. Ze droomde van een toegankelijke plek voor praktijkwerkers én kinderen en jongeren waarin kwaliteitsvolle informatie en adviesverlening over de rechtspositie van minderjarigen centraal stonden. Ze geloofde daarbij heel sterk in netwerking, samenwerking en kennisdeling. Mevrouw Jacobs was een sterk geëngageerde persoonlijkheid met een scherpe en heldere visie. Het Kinderrechtencommissariaat, maar ook het bredere kinderrechtenveld, zullen haar missen.

Mevrouw Mie Jacobs wordt op zaterdag 26 januari om 11 uur in de parochiekerk van Sint-Benedictus te Mortsels-Dorp begraven. Namens alle leden van de parlementaire gemeenschap wil ik de familie en vrienden van mevrouw Jacobs mijn oprechte deelneming betuigen. Het Vlaams Parlement heeft een rouwregister geopend. Het rouwregister ligt deze namiddag tijdens de plenaire vergadering in de Anna Bijnszaal en ligt voorts tot en met vrijdag ter ondertekening op de zesde verdieping van het Huis van de Vlaamse Volksvertegenwoordigers.

Dames en heren, mag ik u verzoeken enkele ogenblikken stilte in acht te nemen ter nagedachtenis van mevrouw Mie Jacobs?

– *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen enkele ogenblikken stilte in acht.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Johan Verstreken, mevrouw Kathleen Deckx, de heren Lieven Dehandschutter, Marc Vanden Bussche en Luckas Van Der Taelen en mevrouw Ulla Werbrouck betreffende het aanmoedigen van klasreizen naar sites gerelateerd aan de Eerste Wereldoorlog voor leerlingen van het secundair onderwijs in het kader van de herdenking van '100 jaar Groote Oorlog' (wat de heer Lieven Dehandschutter betreft overgenomen door de heer Marius Meremans op 23 januari 2013)

– 1614 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 5

Stemmingen over de amendementen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de stemmingen over de amendementen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 2, van de heer Verstreken, de dames Deckx en Godderis, de heren Vanden Bussche en Van Der Taelen en mevrouw Werbrouck.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

105 leden hebben ja geantwoord;

1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 3, van de heren Sintobin, Wienen, Van Hauthem en Van Dijck en mevrouw Martens.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
20 leden hebben ja geantwoord;
87 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafpraak met de heer Van Malderen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Erik Tack, Felix Strackx, Filip Dewinter, Jan Penris, Wim Wienen en Joris Van Hauthem tot besluit van de op 8 januari 2013 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toenemende armoedeproblematiek en het voorstel van de minister om op lokaal vlak een schepen bevoegd voor armoede aan te stellen
– 1856 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: We hebben vanmiddag tijdens de actuele vragen een interessante gedachtewisseling gehad naar aanleiding van de vraag van de heer De Loor in verband met de armoedeproblematiek. Het ging daarbij specifiek over de federale bevoegdheden. In deze motie vragen wij aandacht voor de bevoegdheden op het Vlaamse niveau inzake de aanpak van de armoedeproblematiek. Aan alle collega's die echt menen dat het belangrijk is om in Vlaanderen een topprioriteit te maken van het armoedebeleid, wil ik vragen om een positieve stem te geven aan deze motie.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

16 leden hebben ja geantwoord;

63 leden hebben neen geantwoord;

28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 30 januari 2013 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.17 uur.*

■

Voorlopige Versie